ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ;

Ἢ

ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ,

Μεταφρασθὲν

Ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ πρωτοτύπου

ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
Κάτωθι τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ῥαγκαβᾶ
κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰγέως ἀριθ. 906.

1859.

ΨΑΛΜΟΙ.

ΨΑΛΜΟΣ ά.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν περιεπάτησεν ἐν τῇ βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν δὲν ἐστάθη, καὶ ἐπὶ καθέδρας χλευαστῶν δὲν ἐκάθισεν·

2 Ἀλλ' ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου (εἶναι) τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα.

3 Καὶ θέλει εἶσθαι ὡς δένδρον πεφυτευμένον παρὰ τοὺς ῥύακας τῶν ὑδάτων, τὸ ὁποῖον δίδει τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ δὲν μαραίνεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν πράττῃ, θέλουσιν εὐοδωθῇ.

4 Δὲν (θέλουσιν εἶσθαι) οὕτως οἱ ἀσεβεῖς· ἀλλ' ὡς τὸ λεπτὸν ἄχυρον, τὸ ὁποῖον ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος.

5 Διὰ τοῦτο δὲν θέλουσιν ἐγερθῆ οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῇ συνάξει τῶν δικαίων.

6 Διότι γνωρίζει ὁ Κύριος τὴν ὁδὸν τῶν δικαίων· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.

ΨΑΛΜΟΣ β΄.

ΔΙΑ τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια;

2 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ κεχρισμένου αὐτοῦ, (λέγοντες,)

3 Ἃς διασπάσωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἃς ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἁλύσεις αὐτῶν.

4 Ὁ καθήμενος ἐν οὐρανοῖς θέλει γελάσει· ὁ Κύριος θέλει ἐκμυκτηρίσει αὐτούς.

5 Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν θυμῷ αὐτοῦ θέλει συνταράξει αὐτούς.

6 Ἀλλ' ἐγώ, (θέλει εἰπεῖ,) ἔχρισα τὸν Βασιλέα μου ἐπὶ Σιών, τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

7 Ἐγὼ θέλω ἀναγγείλει τὸ πρόσταγμα· ὁ Κύ-

ριος εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱός μου (εἶσαι) σύ· ἐγὼ σή-
μερον σὲ ἐγέννησα.

8 Ζήτησον παρ' ἐμοῦ, καὶ θέλω (σοὶ) δώσει τὰ ἔθνη κληρονομίαν σου, καὶ ἰδιοκτησίαν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Θέλεις ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεῦος κεραμέως θέλεις συντρίψει αὐτούς.

10 Τώρα λοιπόν, βασιλεῖς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταὶ τῆς γῆς.

11 Δουλεύετε τὸν Κύριον ἐν φόβῳ, καὶ ἀγάλλεσθε ἐν τρόμῳ.

12 Φιλεῖτε τὸν Υἱόν, μήποτε ὀργισθῇ καὶ ἀπολεσθῆτε (ἐκ) τῆς ὁδοῦ, ὅταν ἐξαφθῇ ταχέως ὁ θυμὸς αὐτοῦ. Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ γ΄.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔφυγεν ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀβεσσαλώμ.

ΚΥΡΙΕ, πόσον ἐπληθύνθησαν οἱ ἐχθροί μου! πολλοὶ ἐπανίστανται κατ' ἐμοῦ.

2 Πολλοὶ λέγουσι περὶ τῆς ψυχῆς μου, δὲν εἶναι δι' αὐτὸν σωτηρία ἐν Θεῷ. Διάψαλμα.

3 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, (εἶσαι) ἡ ἀσπίς μου, ἡ δόξα μου, καὶ ὁ ὑψόνων τὴν κεφαλήν μου.

4 Ἔκραξα μὲ τὴν φωνήν μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. Διάψαλμα.

5 Ἐγὼ ἐπλαγίασα, καὶ ἐκοιμήθην· ἐξηγέρθην· διότι ὁ Κύριος μὲ ὑποστηρίζει.

6 Δὲν θέλω φοβηθῆ ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν ἀντιπαρατατομένων κατ᾽ ἐμοῦ κύκλῳ.

7 Ἀνάστηθι, Κύριε· σῶσόν με, Θεέ μου· διότι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθρούς μου κατὰ τῆς σιαγόνος· συνέτριψας τοὺς ὀδόντας τῶν ἀσεβῶν.

8 Τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἡ σωτηρία· ἐπὶ τὸν λαόν σου (εἶναι) ἡ εὐλογία σου. Διάψαλμα.

ΨΑΛΜΟΣ δ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ.
Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΟΤΑΝ ἐπικαλῶμαι, εἰσάκουέ μου, Θεὲ τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν στενοχωρίᾳ μὲ ἐπλάτυνας· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε (μετατρέπετε) τὴν

δόξαν μου εἰς καταισχύνην, ἀγαπᾶτε ματαιότητα, (καὶ) ζητεῖτε ψεῦδος; Διάψαλμα.

3 Ἀλλὰ μάθετε, ὅτι ἔκλεξεν ὁ Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει ἀκούσει, ὅταν κράζω πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· λαλεῖτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ τῆς κλίνης ὑμῶν, καὶ ἡσυχάζετε. Διάψαλμα.

5 Θυσιάσατε θυσίας δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ τὸν Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς θέλει δείξει εἰς ἡμᾶς τὸ ἀγαθόν; Ὕψωσον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

7 Ἔδωκας (μεγαλητέραν) εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, παρ' (ὅσην ἀπολαμβάνουσιν αὐτοί), ὅταν πληθύνεται ὁ σῖτος αὐτῶν καὶ ὁ οἶνος αὐτῶν.

8 Ἐν εἰρήνῃ θέλω καὶ πλαγιάσει καὶ κοιμηθῆ· διότι σὺ μόνος, Κύριε, μὲ κατοικίζεις ἐν ἀσφαλείᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ έ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεχιλώθ.
Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΑΚΡΟΑΣΘΗΤΙ, Κύριε, τοὺς λόγους μου· νόησον τὸν στεναγμόν μου.

2 Πρόσεξον εἰς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς μου, Βασιλεῦ μου, καὶ Θεέ μου· διότι εἰς σὲ θέλω προσευχηθῆ.

3 Κύριε, τὸ πρωῒ θέλεις ἀκούσει τὴν φωνήν μου· τὸ πρωῒ θέλω παρασταθῆ εἰς σὲ, καὶ θέλω προσδοκᾷ.

4 Διότι δὲν (εἶσαι) σὺ Θεὸς θέλων τὴν ἀσέβειαν· ὁ πονηρευόμενος δὲν θέλει κατοικεῖ πλησίον σου.

5 Οὐδὲ θέλουσι σταθῆ οἱ ἄφρονες ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· μισεῖς πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

6 Θέλεις ἐξολοθρεύσει τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ὁ Κύριος βδελύσσεται τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱμοβόρον καὶ τὸν δόλιον.

7 Ἀλλ' ἐγὼ διὰ τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου

θέλω εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκόν σου· θέλω προσκυνή-
σει πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγιότητός σου μετὰ φό-
βου σου.

8 Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· κατεύθυνον τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν μου.

9 Διότι δὲν εἶναι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια·
ἡ καρδία αὐτῶν (εἶναι) πονηρία· τάφος ἀνεῳγμέ-
νος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν δο-
λίως κολακεύουσι.

10 Καταδίκασον αὐτούς, Θεέ· ἂς ἀποτύχωσι
τῶν διαβουλίων αὐτῶν· ἔξωσον αὐτοὺς διὰ τὸ
πλῆθος τῶν παραβάσεων αὐτῶν, διότι ἀπεστάτη-
σαν ἐναντίον σου.

11 Ἂς εὐφραίνωνται δὲ πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπὶ σέ· ἂς χαίρωνται διαπαντός, διότι σὺ περι-
σκεπάζεις αὐτούς· ἂς καυχῶνται ὁμοίως ἐπὶ σὲ
οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

12 Διότι σύ, Κύριε, θέλεις εὐλογήσει τὸν δί-
καιον· θέλεις περισκεπάσει αὐτὸν μὲ εὐμένειαν,
ὡς μὲ ἀσπίδα.

ΨΑΛΜΟΣ ς'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν, ἐπὶ Νεγινὼθ, ἐπὶ Σεμινίθ.
Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥΡΙΕ, μὴ μὲ ἐλέγξῃς ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι εἶμαι ἀδύνατος· ἰάτρευσόν με, Κύριε, διότι ἐταράχθησαν τὰ ὀςᾶ μȣ.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, Κύριε· λύτρωσον τὴν ψυχήν μȣ· σῶσόν με διὰ τὸ ἔλεός σου.

5 Διότι ἐν τῷ θανάτῳ δὲν ὑπάρχει ἐνθύμησις περὶ σοῦ· ἐν τῷ ᾅδῃ τίς θέλει σὲ δοξολογήσει;

6 Ἀπέκαμον ἐν τῷ στεναγμῷ μου· ὅλην τὴν νύκτα λούω τὴν κλίνην μου· μὲ τὰ δάκρυά μου καταβρέχω τὴν στρωμνήν μου.

7 Ὁ ὀφθαλμός μου ἐμαράνθη ἐκ τῆς θλίψεως· ἐγήρασεν ἐξ αἰτίας πάντων τῶν ἐχθρῶν μου.

8 Ἀπομακρύνθητε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διότι ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν δέησίν μου· ὁ Κύριος
ἐδέχθη τὴν προσευχήν μου.

10 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ταραχθῶσι σφόδρα,
πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπί-
σω· ἂς καταισχυνθῶσιν αἰφνιδίως.

ΨΑΛΜΟΣ ζ΄.

Σιγαϊὼν τοῦ Δαβὶδ, τὸ ὁποῖον ἔψαλλεν εἰς τὸν Κύ-
ριον, διὰ τοὺς λόγους Χοὺς τοῦ Βενιαμίτου.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου, ἐπὶ σὲ ἐλπίζω· σῶσόν με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ἐλευθέρωσόν με·

2 Μήποτε (ὁ ἐχθρὸς) ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυ-
χήν μου, (καὶ) διασπαράξῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἐ-
λευθερωτής.

3 Κύριε ὁ Θεός μου, ἂν ἐγὼ ἔπραξα τοῦτο, ἂν
εἰς τὰς χεῖράς μου ἦναι ἀνομία·

4 Ἂν ἀνταπέδωκα κακὸν εἰς τὸν εἰρηνεύοντα
μετ᾽ ἐμοῦ, ἢ κατέθλιψα τὸν ἀναιτίως διώκοντά με·

5 Ἂς καταδιώξῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ
ἂς φθάσῃ (αὐτήν)· καὶ ἂς καταπατήσῃ εἰς γῆν
τὴν ζωήν μου, καὶ ἂς καταβάλῃ τὴν δόξαν μου εἰς
τὸ χῶμα. Διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν τῇ ὀργῇ σου· ὑψώθητι ἕνεκα τῆς λύσσης τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἐγέρθητι δι' ἐμὲ (εἰς) τὴν κρίσιν, (τὴν ὁποίαν) προσέταξας.

7 Καὶ ἡ σύναξις τῶν λαῶν θέλει σὲ κυκλώσει· καὶ σὺ ἐπίστρεψον, (νὰ καθίσῃς) ὑπεράνωθεν αὐτῆς εἰς ὕψος.

8 Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τοὺς λαούς· κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκεραιότητά μου, τὴν ἐν ἐμοί.

9 Ἄς τελειώσῃ πλέον ἡ κακία τῶν ἀσεβῶν· καὶ στερέωσον τὸν δίκαιον, σὺ ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος, ὁ ἐξετάζων καρδίας καὶ νεφρούς.

10 Ἡ ἀσπίς μου (εἶναι) ἐν τῷ Θεῷ, ὅστις σώζει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

11 Ὁ Θεὸς (εἶναι) κριτὴς δίκαιος, καὶ Θεὸς ὀργιζόμενος καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν (ὁ ἀσεβὴς) δὲν ἐπιστραφῇ, θέλει ἀκονίσει τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· ἐνέτεινε τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·

13 Καὶ κατ' αὐτοῦ ἡτοίμασεν ὄργανα θανάτου· προσήρμοσε τὰ βέλη αὐτοῦ ἐναντίον τῶν διωκτῶν.

14 Ἰδού, (ὁ ἀσεβὴς) κοιλοπονεῖ ἀνομίαν· συνέλαβε δὲ πονηρίαν, καὶ ἐγέννησε ψεῦδος.

15 Ἔσκαψε λάκκον καὶ ἐβάθυνεν αὐτόν· πλὴν αὐτὸς θέλει πέσει εἰς τὸν βόθρον (τὸν ὁποῖον) ἔκαμεν.

16 Ἡ πονηρία αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἡ καταδυναστεία αὐτοῦ θέλει καταβῇ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ.

17 Ἐγὼ θέλω ἐπαινεῖ τὸν Κύριον κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ η'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον (εἶναι) θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! ὅστις ἔθεσας τὴν δόξαν σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοίμασας αἴνεσιν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, διὰ νὰ καταργήσῃς τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἐκδικητήν.

3 Ὅταν θεωρῶ τοὺς οὐρανούς σου, τὸ ἔργον τῶν δακτύλων σου, τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, τὰ ὁποῖα σὺ ἐθεμελίωσας,

4 Τί (εἶναι) ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι αὐτόν; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπισκέπτησαι αὐτόν;

5 Σὺ δὲ ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν ἀγγέλων, καὶ μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6 Κατέστησας αὐτὸν κύριον ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· τὰ πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·

7 Πάντα τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας, ἔτι δὲ καὶ τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ·

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, (πάντα) τὰ διαπορευόμενα τὰς ὁδοὺς τῶν θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον (εἶναι) θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

ΨΑΛΜΟΣ θ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Μοὺθ-λαββέν.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΘΕΛΩ (σὲ) δοξολογήσει, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω διηγηθῇ πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Θέλω εὐφρανθῇ καὶ χαρῇ ἐν σοί· θέλω

ψαλμῳδήσει εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὕψιστε.

3 Ὅταν στραφῶσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, θέλουσι πέσει, καὶ θέλουσιν ἀφανισθῆ ἀπ' ἔμπροσθέν σου.

4 Διότι σὺ ἔκαμες τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου· ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου κρίνων (ἐν) δικαιοσύνῃ.

5 Επετίμησας τὰ ἔθνη· ἐξωλόθρευσας τὸν ἀσεβῆ· τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Ἐχθρέ, αἱ ἐρημώσεις ἐξέλιπον διὰ παντός· καὶ κατηδάφισας πόλεις· τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐχάθη μετ' αὐτῶν.

7 Ἀλλ' ὁ Κύριος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ διὰ κρίσιν.

8 Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι καταφύγιον εἰς τὸν πένητα, καταφύγιον ἐν καιρῷ θλίψεως.

10 Καὶ θέλουσιν ἐλπίσει ἐπὶ σὲ οἱ γνωρίζοντες τὸ ὄνομά σου· διότι δὲν ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.

11 Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον, τὸν κατοικοῦντα ἐν Σιών· ἀναγγείλατε μεταξὺ τῶν λαῶν τὰ κατορθώματα αὐτοῦ.

12 Διότι, ὅταν κάμνῃ ἐκζήτησιν αἱμάτων, ἐνθυμεῖται αὐτούς· δὲν λησμονεῖ τὴν κραυγὴν τῶν ταλαιπωρουμένων.

13 Ἐλέησόν με, Κύριε· ἴδε τὴν θλίψιν μου (τὴν) ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, σὺ ὁ ὑψόνων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,

14 Διὰ νὰ διηγηθῶ πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἐγὼ θέλω ἀγαλλιᾶσθαι διὰ τὴν σωτηρίαν σου.

15 Τὰ ἔθνη κατεβυθίσθησαν εἰς τὸν λάκκον (τὸν ὁποῖον) ἔκαμον· ἐν τῇ παγίδι, τὴν ὁποίαν ἔκρυψαν, ἐπιάσθη ὁ ποῦς αὐτῶν.

16 Ὁ Κύριος γνωρίζεται (διὰ) τὴν κρίσιν (τὴν ὁποίαν) κάμνει· ὁ ἀσεβὴς παγιδεύεται ἐν τῷ ἔργῳ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ἰγαϊών· Διάψαλμα.

17 Οἱ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐπιστραφῆ εἰς τὸν ᾅδην· πάντα τὰ ἔθνη τὰ λησμονοῦντα τὸν Θεόν.

18 Διότι δὲν θέλει λησμονηθῆ διὰ παντὸς ὁ

πτωχός· ἡ πρόσδοκία τῶν πενήτων (δὲν) θέλει ἀπολεσθῇ διαπαντός.

19 Ἀνάστηθι, Κύριε· ἂς μὴ ὑπερισχύῃ ἄνθρωπος· ἂς κριθῶσι τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· ἂς γνωρίσωσι τὰ ἔθνη, (ὅτι) εἶναι ἄνθρωποι. Διάψαλμα.

ΨΑΛΜΟΣ ι.

ΔΙΑ τί, Κύριε, ἵστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι ἐν καιρῷ θλίψεως;

2 Ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς, κατακαίεται ὁ πτωχός· ἂς πιασθῶσιν ἐν ταῖς πανουργίαις τὰς ὁποίας διαλογίζονται.

3 Διότι ὁ ἀσεβὴς καυχᾶται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ πλεονέκτης μακαρίζει (ἑαυτόν)· καταφρονεῖ τὸν Κύριον.

4 Ὁ ἀσεβής, διὰ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, δὲν θέλει ἐκζητήσει (τὸν Κύριον)· πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ (εἶναι), (ὅτι) δὲν ὑπάρχει Θεός.

5 Αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ μολύνονται ἐν παντὶ καιρῷ· αἱ

κρίσεις σου (εἶναι) πολλὰ ὑψηλὰ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· φυσᾷ ἐναντίον πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

6 Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν θέλω σαλευθῇ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· διότι δὲν (θέλω πέσει) εἰς δυστυχίαν.

7 Τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει κατάρας, καὶ ἀπάτης, καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ (εἶναι) κακία καὶ ἀνομία.

8 Κάθηται ἐν ἐνέδρᾳ τῶν προαυλίων, ἐν ἀποκρύφοις, διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ παραμονεύουσι τὸν πένητα.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει διὰ νὰ ἁρπάσῃ τὸν πτωχόν· ἁρπάζει τὸν πτωχὸν, ὅταν σύρῃ αὐτὸν ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ.

10 Κύπτει, χαμηλόνει, διὰ νὰ πέσωσιν οἱ πτωχοὶ εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ.

11 Εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐλησμόνησεν ὁ Θεός· ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· δὲν θέλει ἰδεῖ ποτέ.

12 Ἀνάστηθι, Κύριε· Θεὲ, ὕψωσον τὴν χεῖρά

σου· μὴ λησμονήσῃς τοὺς τεθλιμμένους.

13 Διὰ τί παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὑτοῦ, Δὲν θέλεις ἐξετάσει.

14 Εἶδες· διότι σὺ παρατηρεῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ὕβριν, διὰ νὰ ἀνταποδόσῃς μὲ τὴν χεῖρά σου· εἰς σὲ ἀφιερόνεται ὁ πτωχός· εἰς τὸν ὀρφανὸν σὺ εἶσαι ὁ βοηθός.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀσεβοῦς καὶ πονηροῦ· ἐξερεύνησον τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, (ἕωσοῦ) μὴ εὕρῃς (αὐτὴν πλέον).

16 Ὁ Κύριος (εἶναι) βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Κύριε, εἰσήκουσας τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων· θέλεις στηρίξει τὴν καρδίαν αὐτῶν, θέλεις κάμει προσεκτικὸν τὸ ὠτίον σου,

18 Διὰ νὰ κρίνῃς τὸν ὀρφανὸν καὶ τὸν τεταπεινωμένον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὁ γήϊνος νὰ μὴ καταδυναστεύῃ πλέον.

ΨΑΛΜΟΣ ιά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. (Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΕΠΙ τὸν Κύριον πέποιθα· πῶς λέγετε εἰς τὴν ψυχήν μου, Φεῦγε εἰς τὸ ὄρος σας, (ὡς) πτηνόν;

2 Διότι, ἰδοὺ, οἱ ἀσεβεῖς ἐνέτειναν τόξον· ἡτοίμασαν τὰ βέλη αὐτῶν ἐπὶ τὴν χορδὴν, διὰ νὰ τοξεύσωσιν ἐν σκότει τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

3 Ἐὰν τὰ θεμέλια καταστραφῶσιν, ὁ δίκαιος τί δύναται νὰ κάμῃ;

4 Ὁ Κύριος (εἶναι) ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ (ἔχει) τὸν θρόνον αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ βλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζουσι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Ὁ Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον· τὸν δὲ ἀσεβῆ καὶ τὸν ἀγαπῶντα τὴν ἀδικίαν μισεῖ ἡ ψυχὴ αὐτῦ.

6 Θέλει βρέξει ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς παγίδας· πῦρ, καὶ θεῖον, καὶ ἀνεμοζάλη (εἶναι) ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7 Διότι δίκαιος (ὢν) ὁ Κύριος, ἀγαπᾷ δικαιοσύνην· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ βλέπει εὐθύτητα.

ΨΑΛΜΟΣ ιβ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Σεμινίθ.
Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΣΩΣΟΝ, Κύριε· διότι ἐξέλιπεν ὅσιος, διότι ἐχάθησαν οἱ φιλαλήθεις μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Ἕκαστος λαλεῖ ματαιότητα πρὸς τὸν πλησίον αὑτοῦ· μὲ χείλη δόλια λαλοῦσιν ἀπὸ διπλῆς καρδίας.

3 Ἂς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, τὴν γλῶσσαν τὴν μεγαλοῤῥήμονα.

4 Διότι εἶπον, Θέλομεν ὑπερισχύσει διὰ τῆς γλώσσης ἡμῶν· τὰ χείλη ἡμῶν (εἶναι) ἡμέτερα· τίς (θέλει εἶσθαι) κύριος ἐφ' ἡμᾶς;

5 Διὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν πτωχῶν, διὰ τὸν στεναγμὸν τῶν πενήτων, τώρα θέλω ἐγερθῆ, λέγει ὁ Κύριος· θέλω θέσει ἐν ἀσφαλείᾳ (ἐκεῖνον), κατὰ τοῦ ὁποίου φυσᾷ (ὁ ἀσεβής).

6 Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου (εἶναι) λόγια καθαρά· ἀργύριον δεδοκιμασμένον ἐν πηλίνῳ χωνευτηρίῳ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

7 Σὺ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αὐτούς· θέλεις διατηρήσει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης εἰς τὸν αἰῶνα.
8 Οἱ ἀσεϐεῖς περιπατοῦσι κύκλῳ, ὅταν οἱ ἀχρεῖοι ὑψωθῶσι μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ιγ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαϐίδ.

ΕΩΣ πότε, Κύριε, θέλεις μὲ λησμονεῖ διαπαντός; ἕως πότε θέλεις κρύπτει τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
2 Ἕως πότε θέλω ἔχει βουλὰς ἐν τῇ ψυχῇ μου, ὀδύνας καθ᾽ ἡμέραν ἐν τῇ καρδίᾳ μου; ἕως πότε θέλει ὑψόνεσθαι ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ;
3 Ἐπίϐλεψον· εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω (τὸν ὕπνον) τοῦ θανάτου·
4 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, Ὑπερίσχυσα κατ᾽ αὐτοῦ, (καὶ) οἱ θλίϐοντές με ἀγαλλιασθῶσιν, ἐὰν σαλευθῶ.
5 Ἀλλ᾽ ἐγὼ ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεός σου· ἡ καρδία μου θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὴν σωτηρίαν σου.
6 Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον, διότι μὲ ἀντήμειψε.

ΨΑΛΜΟΣ ιδ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. (Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν ὑπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν· ἔγειναν βδελυροὶ εἰς τὰ ἔργα· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν.

2 Ὁ Κύριος ἔκυψεν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναί (τις) ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν· δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς.

4 Δὲν ἔχουσι γνῶσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατατρώγοντες τὸν λαόν μου, (ὡς) βρῶσιν ἄρτου· τὸν Κύριον δὲν ἐπεκαλέσθησαν.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον· διότι ὁ Θεὸς (εἶναι) ἐν τῇ γενεᾷ τῶν δικαίων.

6 Κατῃσχύνατε τὴν βουλὴν τοῦ πτωχοῦ, διότι ὁ Κύριος (εἶναι) ἡ καταφυγὴ αὐτοῦ.

7 Τίς θέλει δώσει ἐκ Σιὼν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραήλ; Ὅταν ὁ Κύριος ἐπιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ Ἰακὼβ, θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ιέ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥΡΙΕ, τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῇ σκηνῇ σου;
τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;
2 Ὁ περιπατῶν ἐν ἀκεραιότητι, καὶ ἐργαζό-
μενος δικαιοσύνην, καὶ λαλῶν ἀλήθειαν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ.
3 Ὁ μὴ καταλαλῶν διὰ τῆς γλώσσης αὐτοῦ,
μηδὲ πράττων κακὸν εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ, μηδὲ
δεχόμενος ὀνειδισμὸν κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ·
4 Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταφρονεῖται ὁ
ἀχρεῖος· τιμᾷ δὲ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον·
ὀμνύει εἰς τὸν πλησίον (αὐτοῦ), καὶ δὲν ἀθετεῖ·
5 Δὲν δίδει τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ, οὐδὲ
λαμβάνει δῶρα κατὰ τοῦ ἀθώου. Ὁ πράττων ταῦτα
δὲν θέλει σαλευθῆ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ιϛ'.

Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ.

ΦΥΛΑΞΟΝ με, Θεὲ, διότι ἐπὶ σὲ ἤλπισα.
2 Σὺ, (ψυχή μου,) εἶπας πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ
(εἶσαι) ὁ Κύριός μου· ἡ ἀγαθότης μου δὲν (ἐκτεί-
νεται) εἰς σέ·

3 (Ἀλλ') εἰς τοὺς ἁγίους τοὺς ἐν τῇ γῇ, καὶ εἰς τοὺς ἐξαιρέτους, εἰς τοὺς ὁποίους (εἶναι) ὅλη μου ἡ εὐχαρίστησις.

4 Οἱ πόνοι τῶν τρεχόντων κατόπιν ἄλλων (θεῶν), θέλουσι πολυπλασιασθῇ· ἐγὼ δὲν θέλω προσφέρει τὰς ἀπὸ αἵματος σπονδὰς αὐτῶν, οὐδὲ θέλω λάβει εἰς τὰ χείλη μου τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

5 Ὁ Κύριος (εἶναι) ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ διαφυλάττεις τὸν κλῆρόν μου.

6 Αἱ μερίδες μου ἔπεσον εἰς τόπους τερπνούς· ἔλαβον ὡραιοτάτην κληρονομίαν.

7 Θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον, τὸν νουθετήσαντά με· ἔτι καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς μὲ διδάσκουσιν οἱ νεφροί μου.

8 Ἐνώπιόν μου εἶχον τὸν Κύριον διαπαντός· διότι (εἶναι) ἐκ δεξιῶν μου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλίασεν ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου θέλει ἀναπαυθῇ ἐπ' ἐλπίδι.

10 Διότι δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχήν μου

ἐν τῷ ᾅδῃ, οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν.

11 Ἐφανέρωσας εἰς ἐμὲ τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς· χορτασμὸς εὐφροσύνης (εἶναι) τὸ πρόσωπόν σου· τερπνότητες (εἶναι) διαπαντός ἐν τῇ δεξιᾷ σου.

ΨΑΛΜΟΣ ιζ'.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ.

ΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, τὸ δίκαιον· πρόσεξον εἰς τὴν δέησίν μου· ἀκροάσθητι τὴν προσευχήν μου, (τὴν γινομένην) οὐχὶ μὲ χείλη δόλια.

2 Ἂς ἐξέλθῃ ἡ κρίσις μου παρὰ τοῦ προσώπου σου· οἱ ὀφθαλμοί σου ἂς ἴδωσι τὴν εὐθύτητα.

3 Ἠρεύνησας τὴν καρδίαν μου· ἐπεσκέφθης (αὐτὴν) ἐν καιρῷ νυκτός· ἐδοκίμασάς με, (καὶ) δὲν ηὗρες (οὐδὲν ἐν ἐμοί)· ὁ στοχασμός μου δὲν εἶναι διάφορος τῶν λόγων μου.

4 Ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ, διὰ τῶν λόγων τῶν χειλέων σου, ἐφυλάχθην (ἀπὸ) τῶν ὁδῶν τῶν παρανόμων.

5 Στήριξον τὰ διαβήματά μου εἰς τὰς ὁδούς σου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶσιν οἱ πόδες μου.

6 Ἐγὼ σὲ ἐπεκαλέσθην, Θεὲ, διότι θέλεις μοῦ εἰσακούσει· κλῖνον εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, ἄκουσον τοὺς λόγους μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, σὺ, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας (ἐπὶ σὲ) ἐκ τῶν ἐπανισταμένων κατὰ τῆς δεξιᾶς σου.

8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· κρύψον με ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου,

9 Ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρούντων με· οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου μὲ περιεκύκλωσαν,

10 Ὑπερεπάχυναν· τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερήφανα.

11 Τώρα περιεκύκλωσαν τὰ διαβήματα ἡμῶν· προσήλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν διὰ νὰ κρημνίσωσιν (ἡμᾶς) κατὰ γῆς·

12 Ὡς λέων, ἐπιθυμῶν νὰ κατασπαράξῃ· καὶ ὡς σκύμνος, καθήμενος ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτὸν, ὑποσκέλισον αὐτόν· ἐλευθέρωσον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τοῦ ἀσεβοῦς, (ὅστις εἶναι) ἡ ῥομφαία σου·

14 Ἀπὸ Ἀνθρώπων, Κύριε, τῆς χειρός σου· ἀπὸ ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, (οἵτινες λαμβάνουσι) τὴν μερίδα αὐτῶν (ἐν ταύτῃ) τῇ ζωῇ, καὶ τῶν ὁποίων τὴν κοιλίαν γεμίζεις ἀπὸ τῶν θησαυρῶν σου· ἐχόρτασαν τοὺς υἱοὺς, καὶ ἀφίνουσι τὰ ὑπόλοιπα αὐτῶν εἰς τοὺς ἐγγόνους αὐτῶν.

15 Ἐγὼ (δὲ) ἐν δικαιοσύνῃ θέλω ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν σου· θέλω χορτασθῇ ἀπὸ τῆς θεωρίας σου, ὅταν ἐξεγερθῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ιή.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. (Ψαλμὸς) τοῦ Δαβὶδ, δούλου τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐλάλησε πρὸς τὸν Κύριον τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, καθ' ἣν ἡμέραν ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Σαούλ· καὶ εἶπε,

ΘΕΛΩ σὲ ἀγαπᾷ, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.

2 Ὁ Κύριος (εἶναι) πέτρα μου, καὶ φρούριόν μου, καὶ ἐλευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· ἐπ' αὐτὸν θέλω ἐλπίζει· ἀσπίς μου, καὶ κέρας τῆς σωτηρίας μου· ὑψηλὸς πύργος μου.

3 Θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸν ἀξιύμνητον Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου θέλω σωθῇ.

4 Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ χεί-
μαῤῥοι ἀνομίας μὲ κατετρόμαξαν.

5 Πόνοι τοῦ ᾅδου μὲ περιεκύκλωσαν, παγίδες
θανάτου μὲ ἔφθασαν.

6 Ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου ἐπεκαλέσθην τὸν Κύ-
ριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐβόησα· ἤκουσεν ἐκ
τοῦ ναοῦ αὐτοῦ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μυ
ἦλθεν ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Τότε ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ,
καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσα-
λεύθησαν, διότι ὠργίσθη.

8 Καπνὸς ἀνέβαινεν ἐκ τῶν μυκτήρων αὐτοῦ,
καὶ πῦρ κατατρῶγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ἄν-
θρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατέβη, καὶ
γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἀπέβη ἐπὶ χερουβεὶμ, καὶ ἐπετάσθη·
καὶ ἐπέταξεν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Ἔθεσε τὸ σκότος ἀπόκρυφον τόπον αὐτοῦ·
ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, πέριξ αὐτοῦ, (ἦσαν) ὕδατα σκο-
τεινὰ, νέφη πυκνὰ τῶν ἀέρων.

12 Ἐκ τῆς λάμψεως τῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
διῆλθον τὰ νέφη αὐτοῦ, χάλαζα, καὶ ἄνθρακες πυρός.
13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐν οὐρανοῖς ὁ Κύριος, καὶ
ὁ Ὕψιστος ἔδωκε τὴν φωνὴν αὐτοῦ· χάλαζα, καὶ
ἄνθρακες πυρός.
14 Καὶ ἀπέστειλε τὰ βέλη αὐτοῦ, καὶ ἐσκόρ-
πισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνε-
τάραξεν αὐτούς.
15 Καὶ ἐφάνησαν τὰ βάθη τῶν ὑδάτων, καὶ
ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης, ἀπὸ
τῆς ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ τοῦ φυσήματος
τῆς πνοῆς τῶν μυκτήρων σου.
16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους· ἔλαβέ με· εἵλκυ-
σέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
17 Ἠλευθέρωσέ με ἐκ τοῦ δυνατοῦ ἐχθροῦ μου,
καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, διότι ἦσαν δυνατώτεροί μου.
18 Προέφθασάν με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς
μου· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντιστήριγμά μου·
19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς εὐρυχωρίαν· ἠλευθέ-
ρωσέ με διότι ηὐδόκησεν εἰς ἐμέ.
20 Ἀντήμειψέ με ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιο-

σύνην μου· κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μȣ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμέ.

21 Διότι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ἠσέβησα (ἐκκλίνας) ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Διότι πᾶσαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ (ἦσαν) ἔμπροσθέν μου, καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ δὲν ἀπεμάκρυνα ἀπ' ἐμοῦ·

23 Καὶ ἐστάθην ἄμεμπτος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐφυλάχθην ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταπέδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

25 Μετὰ ὁσίου, ὅσιος θέλεις εἶσθαι· μετὰ ἀνδρὸς τελείου, τέλειος θέλεις εἶσθαι·

26 Μετὰ καθαροῦ, καθαρὸς θέλεις εἶσθαι· καὶ μετὰ διεστραμμένου, διεστραμμένως θέλεις φερθῇ.

27 Διότι σὺ θέλεις σώσει λαὸν τεθλιμμένον· ὀφθαλμοὺς δὲ ὑπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει.

28 Διότι σὺ θέλεις φωτίσει τὸν λύχνον μου· Κύριος ὁ Θεός μου θέλει φωτίσει τὸ σκότος μου.

29 Διότι διὰ σοῦ θέλω διασπάσει στράτευμα,

καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ μου θέλω ὑπερπηδήσει τεῖχος.

30 Τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ (εἶναι) ἄμωμος·
ὁ λόγος τοῦ Κυρίου (εἶναι) δεδοκιμασμένος· εἶναι
ἀσπὶς πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Διότι τίς Θεὸς, πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς
φρούριον, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

32 Ὁ Θεὸς (εἶναι) ὁ περιζωννύων με δύναμιν,
καὶ καθιστῶν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

33 Κάμνει τοὺς πόδας μου ὡς τῶν ἐλάφων,
καὶ μὲ στήνει ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους μου.

34 Διδάσκει τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ
ἔκαμε τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

35 Καὶ ἔδωκας εἰς ἐμὲ τὴν ἀσπίδα τῆς σωτη-
ρίας σου· καὶ ἡ δεξιά σου μὲ ὑπεστήριξε, καὶ ἡ
ἀγαθότης σου μὲ ἐμεγάλυνεν.

36 Ἐπλάτυνας τὰ βήματά μου ὑποκάτω μου,
καὶ οἱ πόδες μου δὲν ἐκλονίσθησαν.

37 Κατεδίωξα τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἔφθασα
αὐτούς· καὶ δὲν ἐπέστρεψα ἑωσοῦ συνετέλεσα αὐτούς.

38 Συνέτριψα αὐτοὺς, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ
ἀνεγερθῶσιν· ἔπεσον ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον· συνέκαμψας ὑποκάτω μου τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ.

40 Καὶ ἔκαμες τοὺς ἐχθρούς μου νὰ τρέψωσιν εἰς ἐμὲ τὰ νῶτα, καὶ ἐξωλόθρευσα τοὺς μισοῦντάς με.

41 Ἐβόησαν, καὶ οὐδεὶς ὁ σώζων· πρὸς τὸν Κύριον, καὶ δὲν εἰσήκουσεν αὐτῶν.

42 Καὶ κατελέπτυνα αὐτοὺς ὡς κόνιν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ἀπετίναξα αὐτοὺς ὡς τὸν πηλὸν τῶν ὁδῶν.

43 Ἠλευθέρωσάς με ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν τοῦ λαοῦ· κατέστησάς με κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, (τὸν ὁποῖον) δὲν ἐγνώρισα, ἐδούλευσεν εἰς ἐμέ.

44 Μόλις ἤκουσαν, καὶ ὑπήκουσαν εἰς ἐμέ· ξένοι ὑπετάχθησαν εἰς ἐμέ.

45 Ξένοι παρελύθησαν, καὶ κατετρόμαξαν ἐκ τῶν ἀποκρύφων (τόπων) αὐτῶν.

46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογημένον τὸ φρούριόν μου· καὶ ἂς ὑψωθῇ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

47 Ὁ Θεός, ὁ ἐκδικῶν με, καὶ ὑποτάττων λαοὺς ὑποκάτω μου·

48 Ὅστις μὲ ἐλευθερόνει ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.
Ναὶ μὲ ὑψόνεις ὑπεράνω τῶν ἐπανισταμένων ἐπ'
ἐμέ· ἠλευθέρωσάς με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου.
49 Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὑμνεῖ, Κύριε, μεταξὺ
τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλω ψάλλει.
50 Αὐτὸς μεγαλύνει τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
αὐτοῦ, καὶ κάμνει ἔλεος εἰς τὸν κεχρισμένον αὐτοῦ,
εἰς τὸν Δαβίδ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ιθ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΟΙ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῦ.
2 Ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν ἡμέραν λαλεῖ λόγον, καὶ
ἡ νὺξ πρὸς τὴν νύκτα ἀναγγέλλει γνῶσιν.
3 Δὲν εἶναι λαλιὰ, οὐδὲ λόγος, τῶν ὁποίων ἡ
φωνὴ δὲν ἀκούεται.
4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι
αὐτῶν. Ἐν αὐτοῖς ἔθεσε σκηνὴν διὰ τὸν ἥλιον·
5 Καὶ οὗτος ἐξέρχεται ὡς νυμφίος ἐκ τοῦ θα-

λάμου αὐτοῦ· ἀγάλλεται ὡς ὁ ἀνδρεῖος εἰς τὸ νὰ τρέξῃ τὸ στάδιον·

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ (εἶναι) ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου αὐτοῦ· καὶ δὲν κρύπτεται (οὐδὲν) ἀπὸ τῆς θερμότητος αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἄμωμος, ἐπιςρέφων ψυχήν· ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τὸν ἁπλοῦν.

8 Τὰ διατάγματα τοῦ Κυρίȣ εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα ὀφθαλμούς·

9 Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου καθαρός, διαμένων εἰς τὸν αἰῶνα· αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου ἀληθιναὶ, δίκαιαι ἐν ταὐτῷ·

10 Πλέον ἐπιθυμηταὶ παρὰ τὸ χρυσίον, μάλιςα παρὰ πλῆθος καθαροῦ χρυσίου, καὶ γλυκύτεραι ὑπὲρ τὸ μέλι καὶ τοὺς σταλαγμοὺς τῆς κηρήθρας.

11 Ὁ δοῦλός σου μάλιστα νȣθετεῖται δι' αὐτῶν· εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν ἡ ἀνταμοιβὴ (εἶναι) μεγάλη.

12 Τίς συναισθάνεται τὰ (ἑαυτοῦ) ἁμαρτήματα;

καθάρισόν με ἀπὸ τῶν κρυφίων (ἁμαρτημάτων).

13 Καὶ ἔτι προφύλαξον τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ ὑπερηφανιῶν· ἂς μὴ μὲ κυριεύσωσι· τότε θέλω εἶσθαι τέλειος, καὶ θέλω καθαρισθῇ ἀπὸ μεγάλης παρανομίας.

14 Ἂς ἦναι εὐάρεστα τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου καὶ Λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ κ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ νὰ σοῦ ἐπακούσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως! τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ νὰ σὲ ὑπερασπίσῃ!

2 Νὰ σοὶ ἐξαποστείλῃ βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, καὶ ἐκ τῆς Σιὼν νὰ σὲ ὑποστηρίξῃ!

3 Νὰ ἐνθυμηθῇ πάσας τὰς προσφοράς σου, καὶ νὰ προσδεχθῇ τὸ ὁλοκαύτωμά σου! Διάψαλμα.

4 Νὰ σοὶ δώσῃ κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν βουλήν σου!

5 Εἰς τὴν σωτηρίαν σου θέλομεν χαρῇ, καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλομεν ὑψώσει τὰς

σημαίας· ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσῃ πάντα τὰ αἰτήματά σου!

6 Τώρα ἐγνώρισα ὅτι ἔσωσεν ὁ Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· θέλει εἰσακούσει αὐτοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ· ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ (γίνεται) ἐν δυνάμει.

7 Οἱ μὲν εἰς ἁμάξας, οἱ δὲ εἰς ἵππους, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλομεν καυχᾶσθαι.

8 Οὗτοι συνεκάμφθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα· καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν, καθ' ἣν ἡμέραν (σὲ) ἐπικαλεσθῶμεν.

ΨΑΛΜΟΣ κά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥΡΙΕ, ἐν τῇ δυνάμει σου θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ βασιλεύς· καὶ πόσον θέλει ὑπεραγάλλεσθαι ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου!

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας εἰς αὐτόν, καὶ τῆς αἰτήσεως τῶν χειλέων αὐτοῦ δὲν ἐστέρησας (αὐτόν). Διάψαλμα.

3 Διότι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις ἀγαθότητος· ἔθεσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ καθαροῦ χρυσίου.

4 Ζωὴν σὲ ἐζήτησε, (καὶ) ἔδωκας εἰς αὐτὸν μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ διὰ τῆς σωτηρίας σου· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔθεσας ἐπ' αὐτόν.

6 Διότι ἔθεσας αὐτὸν εὐλογίαν εἰς τὸν αἰῶνα· ὑπερεύφρανας αὐτὸν διὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Διότι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ διὰ τοῦ ἐλέους τοῦ Ὑψίστου δὲν θέλει σαλευθῆ.

8 Ἡ χείρ σου θέλει εὕρει πάντας τοὺς ἐχθρούς σου· ἡ δεξιά σου θέλει εὕρει τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Θέλεις κάμει αὐτοὺς ὡς κάμινον πυρὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς σου· ὁ Κύριος θέλει καταπίει αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ πῦρ θέλει καταφάγει αὐτούς.

10 Θέλεις ἀφανίσει ἀπὸ τῆς γῆς τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

11 Διότι ἐμηχανεύθησαν κακὰ ἐναντίον σου· διελογίσθησαν βουλήν, (ἀλλὰ) δὲν ἴσχυσαν.

12 Διὰ τοῦτο θέλεις κάμει αὐτοὺς νὰ τρέψωσι τὰ νῶτα, (ὅταν) ἐπὶ τὰς χορδάς σου ἑτοιμάσῃς (τὰ βέλη σου) κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· θέλομεν ὑμνεῖ καὶ ψαλμῳδεῖ τὴν δύναμίν σου.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Ἀγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΘΕΕ' μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες; (διὰ τί ἵστασαι) μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου, (καὶ ἀπὸ) τῶν λόγων τῶν στεναγμῶν μου;

2 Θεέ μου, κράζω τὴν ἡμέραν, καὶ δὲν ἀποκρίνεσαι· καὶ τὴν νύκτα, καὶ δὲν σιωπῶ.

3 Σὺ δὲ ὁ Ἅγιος κατοικεῖς μεταξὺ τῶν ἐπαίνων τοῦ Ἰσραήλ.

4 Ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλπισαν, καὶ ἠλευθέρωσας αὐτούς.

5 Πρὸς σὲ ἔκραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σὲ ἤλπισαν. καὶ δὲν κατῃσχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δὲ (εἶμαι) σκώληξ, καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος·
ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα τοῦ λαοῦ.

7 Μὲ ἐμυκτήρισαν πάντες οἱ βλέποντές με·
ἀνοίγουσι τὰ χείλη, κινοῦσι τὴν κεφαλήν, (λέ-
γοντες,)

8 Ἤλπισεν ἐπὶ τὸν Κύριον· ἂς ἐλευθερώσῃ αὐ-
τόν· ἂς σώσῃ αὐτόν, ἐπειδὴ θέλει αὐτόν.

9 Ἀλλὰ σὺ (εἶσαι) ὁ ἐκσπάσας με ἐκ τῆς κοι-
λίας· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ τῶν μαστῶν τῆς μητρός μȣ.

10 Ἐπὶ σὲ ἐῤῥίφθην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας τῆς
μητρός μου σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός μου.

11 Μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ· διότι ἡ θλίψις
(εἶναι) πλησίον· διότι οὐδεὶς ὁ βοηθῶν.

12 Ταῦροι πολλοὶ μὲ περιεκύκλωσαν· ταῦροι
δυνατοὶ ἐκ Βασὰν μὲ περιεστίχισαν.

13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, (ὡς) λέων
ἁρπάζων καὶ βρυχώμενος.

14 Ἐξεχύθην ὡς ὕδωρ, καὶ ἐξηρθρώθησαν πάν-
τα τὰ ὀστᾶ μου· ἡ καρδία μου ἔγεινεν ὡς κηρίον,
κατατήκεται ἐν μέσῳ τῶν ἐντοσθίων μου.

15 Ἡ δύναμίς μου ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον, καὶ

ἡ γλῶσσά μου ἐκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγά μου· καὶ σὺ μὲ κατεβίβασας εἰς τὸ χῶμα τοῦ θανάτου.

16 Διότι κύνες μὲ περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων μὲ περιέκλεισεν· ἐτρύπησαν τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου.

17 Δύναμαι νὰ ἀριθμήσω πάντα τὰ ὀστᾶ μου· οὗτοι μὲ ἐνατενίζουσι (καὶ) μὲ παρατηροῦσι.

18 Διεμερίσθησαν τὰ ἱμάτιά μου εἰς ἑαυτούς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς· (σύ,) ἡ δύναμίς μου, σπεῦσον εἰς βοήθειάν μου.

20 Ἐλευθέρωσον ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, τὴν μεμονωμένην μου ἀπὸ δυνάμεως κυνός.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ εἰσάκουσόν μου, (ἐλευθερόνων με) ἀπὸ τῶν κεράτων μονοκερώτων.

22 Θέλω διηγεῖσθαι τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου· ἐν μέσῳ συνάξεως θέλω σὲ ἐπαινεῖ.

23 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνεῖτε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν· καὶ φοβήθητε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

24 Διότι δὲν ἐξουδένωσε καὶ δὲν ἀπεστράφη τὴν θλίψιν τοῦ τεθλιμμένου, καὶ δὲν ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὑτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐβόησε πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσεν.

25 Ἀπὸ σοῦ (θέλει ἀρχίζει) ἡ αἴνεσίς μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· θέλω ἀποδώσει τὰς εὐχάς μȣ ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

26 Οἱ τεθλιμμένοι θέλουσι φάγει, καὶ θέλουσι χορτασθῇ· θέλουσιν αἰνέσει τὸν Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ἡ καρδία σας θέλει ζῇ εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Θέλουσιν ἐνθυμηθῇ, καὶ ἐπιστραφῇ πρὸς τὸν Κύριον, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῶν ἐθνῶν.

28 Διότι τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς ἐξουσιάζει τὰ ἔθνη.

29 Θέλουσι φάγει, καὶ θέλουσι προσκυνήσει, πάντες οἱ παχεῖς τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ θέλȣσι κλίνει πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸ χῶμα· καὶ οὐδεὶς τὴν ζωὴν αὑτοῦ θέλει δυνηθῇ νὰ φυλάξῃ.

30 Οἱ μεταγενέστεροι θέλουσι δουλεύσει αὐτόν· θέλουσιν ἀναγραφθῇ εἰς τὸν Κύριον ὡς γενεὰ (αὐτοῦ).

31 Θέλουσιν ἔλθει καὶ ἀναγγείλει τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, εἰς λαὸν ὅστις μέλλει νὰ γεννηθῇ· διότι (αὐτὸς) ἔκαμε (τοῦτο).

ΨΑΛΜΟΣ κγ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ (εἶναι) ὁ ποιμήν μου· δὲν θέλω στερηθῇ (οὐδενός).

2 Εἰς βοσκὰς χλοερὰς μὲ ἀνέπαυσεν· εἰς ὕδατα ἀναπαύσεως μὲ ὡδήγησεν.

3 Ἠνώρθωσε τὴν ψυχήν μου· μὲ ὡδήγησε διὰ τρίβων δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐν κοιλάδι σκιᾶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω, δὲν θέλω φοβηθῇ κακόν· διότι σὺ (εἶσαι) μετ' ἐμοῦ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται μὲ παρηγοροῦσιν.

5 Ἡτοίμασας ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου· ἤλειψας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου· τὸ ποτήριόν μου ὑπερχειλίζει.

6 Βεβαίως χάρις καὶ ἔλεος θέλουσι μὲ ἀκολουθεῖ πάσας τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κδ΄.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΤΟΥ Κυρίου (εἶναι) ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Διότι αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν θαλασσῶν, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ποταμῶν.

3 Τίς θέλει ἀναβῇ ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; καὶ τίς θέλει σταθῇ ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ὁ ἀθῶος τὰς χεῖρας, καὶ ὁ καθαρὸς τὴν καρδίαν· ὅστις δὲν ἔδωκεν εἰς ματαιότητα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ δὲν ὤμοσε μετὰ δολιότητος.

5 Οὗτος θέλει λάβει εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ δικαιοσύνην παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ·

6 Αὕτη (εἶναι) ἡ γενεὰ τῶν ἐκζητούντων αὐτόν, τῶν ζητούντων τὸ πρόσωπόν σου, (Θεὲ) τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.

7 Σηκώσατε, πύλαι, τὰς κεφαλάς σας, καὶ ὑψώ-

θητε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει εἰσέλθει ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ Κύριος ὁ κραταιὸς καὶ δυνατός, ὁ Κύριος ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Σηκώσατε, πύλαι, τὰς κεφαλάς σας, καὶ ὑψώθητε, θύραι αἰώνιοι, καὶ θέλει εἰσέλθει ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς εἶναι οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· αὐτὸς (εἶναι) ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Διάψαλμα.

ΨΑΛΜΟΣ κέ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΠΡΟΣ σέ, Κύριε, ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.

2 Θεέ μου, ἐπὶ σὲ ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ, ἂς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐχθροί μου.

3 Βεβαίως πάντες οἱ προσμένοντές σε δὲν θέλουσι καταισχυνθῇ· ἂς καταισχυνθῶσιν οἱ μωροὶ παραβάται.

4 Δεῖξόν με, Κύριε, τὰς ὁδούς σου· δίδαξόν με τὰ βήματά σου.

5 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, καὶ δίδαξόν με· διότι σὺ (εἶσαι) ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· σὲ ἐπρόσμενα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνήσθητι, Κύριε, τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὰ ἐλέη σου, διότι εἶναι ἀπ' αἰῶνος.

7 Τὰς ἁμαρτίας τῆς νεότητός μου, καὶ τὰς παραβάσεις μου, μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, Κύριε, ἕνεκεν τῆς ἀγαθότητός σου.

8 Ἀγαθὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο θέλει διδάξει τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὴν ὁδόν.

9 Θέλει ὁδηγήσει τοὺς πρᾳους ἐν κρίσει, καὶ θέλει διδάξει τοὺς πρᾳους τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἔλεος καὶ ἀλήθεια εἰς τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, συγχώρησον τὴν ἀνομίαν μου, διότι εἶναι μεγάλη.

12 Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; εἰς αὐτὸν θέλει δείξει τὴν ὁδόν, (τὴν ὁποίαν) πρέπει νὰ ἐκλέξῃ.

13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ θέλει κατοικεῖ ἐν ἀγαθοῖς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν.
14 Τὸ ἀπόῤῥητον τοῦ Κυρίου (εἶναι) μετὰ τῶν
φοβουμένων αὐτόν, καὶ τὴν διαθήκην αὐτοῦ θέλει
φανερώσει εἰς αὐτούς.
15 Οἱ ὀφθαλμοί μου (εἶναι) διαπαντὸς πρὸς
τὸν Κύριον, διότι αὐτὸς θέλει ἐξάξει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου.
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, διότι
μεμονωμένος καὶ τεθλιμμένος εἶμαι.
17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ηὔξησαν· ἐξάγαγέ
με ἐκ τῶν στενοχωριῶν μου.
18 Ἰδὲ τὴν θλίψιν μου καὶ τὸν μόχθον μου, καὶ
ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
19 Ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου, διότι ἐπληθύνθησαν,
καὶ μῖσος ἄδικον μὲ ἐμίσησαν.
20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ σῶσόν με· ἂς
μὴ καταισχυνθῶ, διότι ἐπὶ σὲ ἤλπισα.
21 Ἀκακία καὶ εὐθύτης ἂς μὲ περιφυλάττωσι,
διότι σὲ προσέμεινα.
22 Λύτρωσον, Θεέ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ κς'.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΚΡΙΝΟΝ με, Κύριε· διότι περιεπάτησα ἐν ἀκακίᾳ μου· ἤλπισα καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον, (καὶ) δὲν θέλω σαλευθῆ.

2 Ἐξέτασόν με, Κύριε, καὶ δοκίμασόν με· δοκίμασον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Διότι τὸ ἔλεός σου (εἶναι) ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ περιεπάτησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Δὲν ἐκάθισα μετὰ ἀνθρώπων ματαίων· καὶ μετὰ ὑποκριτῶν δὲν θέλω ὑπάγει.

5 Ἐμίσησα τὴν σύναξιν τῶν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν δὲν θέλω καθίσει.

6 Θέλω νίψει ἐν ἀθωότητι τὰς χεῖράς μου, καὶ θέλω περικυκλώσει τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε·

7 Διὰ νὰ κάμω νὰ ἀντηχήσῃ φωνὴ αἰνέσεως, καὶ διὰ νὰ διηγηθῶ πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε, ἠγάπησα τὴν κατοίκησιν τοῦ οἴκου σου, καὶ τὸν τόπον τῆς σκηνῆς τῆς δόξης σου.

9 Μὴ συμπεριλάβῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·

10 Εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας (εἶναι) ἀνομία, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν πλήρης δώρων.

11 'Αλλ' ἐγὼ θέλω περιπατεῖ ἐν ἀκακίᾳ μου· λύτρωσόν με καὶ ἐλέησόν με.

12 'Ο πούς μου στέκει ἐν τῇ εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις θέλω εὐλογεῖ τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ κζ'.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ (εἶναι) φῶς μου καὶ σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθῇ; ὁ Κύριος (εἶναι) δύναμις τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος θέλω δειλιάσει;

2 Ὅτε ἐπλησίασαν ἐπ' ἐμὲ οἱ πονηρευόμενοι διὰ νὰ καταφάγωσι τὴν σάρκα μου, οἱ ἀντίδικοι καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ προσέκρουσαν καὶ ἔπεσον.

3 Καὶ ἂν παραταχθῇ ἐναντίον μου στράτευμα, ἡ καρδία μου δὲν θέλει φοβηθῇ· καὶ ἂν πόλεμος σηκωθῇ ἐπ' ἐμέ, (καὶ) τότε θέλω ἐλπίζει.

4 Ἓν ἐζήτησα παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦτο θέλω ἐκζητεῖ· τὸ νὰ κατοικῶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, νὰ θεωρῶ τὸ

κάλλος τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ ἐπισκέπτωμαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

5 Διότι ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς θέλει μὲ κρύψει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ· θέλει μὲ κρύψει ἐν τῷ ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· θέλει μὲ ὑψώσει ἐπὶ βράχον.

6 Καὶ ἤδη ἡ κεφαλή μου θέλει ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν ἐχθρῶν μου, τῶν περικυκλούντων με· καὶ θέλω θυσιάσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίας ἀλαλαγμοῦ· θέλω ὑμνεῖ, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ, εἰς τὸν Κύριον.

7 Ἄκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, (ὅταν) κράζω· καὶ ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Ζητήσατε τὸ πρόσωπόν μου, εἶπε περὶ σοῦ ἡ καρδία μου. Τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει.

9 Μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἐν ὀργῇ τὸν δοῦλόν σου· σὺ ἐστάθης βοήθειά μου· μὴ μὲ ἀφήσῃς, καὶ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃς, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου.

10 Καὶ ἂν ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου μὲ ἐγκαταλείψωσιν, ὁ Κύριος ὅμως θέλει μὲ προσδεχθῇ.

11 Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδόν σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν μου· διότι ἠγέρθησαν κατ' ἐμοῦ μάρτυρες ψευδεῖς, καὶ πνέοντες ἀδικίαν.

13 (Οὐαί), ἐὰν δὲν ἐπίστευον νὰ ἴδω τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων!

14 Πρόσμενε τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ ἂς κραταιωθῇ ἡ καρδία σου· καὶ πρόσμενε τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ κή.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΠΡΟΣ σὲ θέλω κράζει, Κύριε, φρούριόν μου· μὴ σιωπήσῃς πρὸς ἐμέ· μήποτε σιωπήσῃς πρὸς ἐμέ, καὶ ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς καταβαίνοντας εἰς τὸν λάκκον.

2 Ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου, ὅταν κράζω πρὸς σέ, ὅταν ὑψόνω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ μὲ σύρῃς μετὰ τῶν ἀσεβῶν, καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομένων ἀνομίαν, οἵτινες λαλοῦντες εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, (ἔχουσι) κακίαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δὸς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς εἰς αὐτούς· ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνταμοιβὴν αὐτῶν.

5 Ἐπειδὴ δὲν προσέχουσιν εἰς τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, θέλει κατακρημνίσει αὐτούς, καὶ δὲν θέλει ἀνοικοδομήσει αὐτούς.

6 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἤκουσε τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου.

7 Ὁ Κύριος (εἶναι) δύναμίς μου, καὶ ἀσπίς μου· ἐπ᾽ αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην· διὰ τοῦτο ἠγαλλίασεν ἡ καρδία μου, καὶ μὲ τὰς ᾠδάς μου θέλω ὑμνεῖ αὐτόν.

8 Ὁ Κύριος (εἶναι) δύναμις (τοῦ λαοῦ αὐτοῦ)· αὐτὸς (εἶναι) καὶ ὑπεράσπισις τῆς σωτηρίας τοῦ κεχρισμένου αὐτοῦ.

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· καὶ ποίμαινε αὐτούς, καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ κθ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΑΠΟΔΟΤΕ εἰς τὸν Κύριον, υἱοὶ τῶν δυνατῶν, ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ κράτος.

2 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ (αὐτοῦ).

3 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ· ὁ Κύριος (εἶναι) ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου (εἶναι) δυνατή· ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου (εἶναι) μεγαλοπρεπής.

5 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου συντρίβει κέδρους· καὶ συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·

6 Καὶ κάμνει αὐτὰς νὰ σκιρτῶσιν ὡς μόσχος· τὸν (δὲ) Λίβανον, καὶ τὸ Σιριών, ὡς νέος μονόκερως.

7 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου καταδιαιρεῖ τὰς φλόγας τοῦ πυρός.

8 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου σείει τὴν ἔρημον· ὁ Κύριος σείει τὴν ἔρημον Κάδης.

9 Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου κάμνει νὰ κοιλοπονῶσιν αἱ ἔλαφοι, καὶ γυμνόνει τὰ δάση· ἐν δὲ τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις κηρύττει τὴν δόξαν (αὐτοῦ).

10 Ὁ Κύριος κάθηται ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν· καὶ κάθηται ὁ Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Ὁ Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· ὁ Κύριος θέλει εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ λ'.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ.

ΘΕΛΩ σὲ μεγαλύνει, Κύριε· διότι σὺ μὲ ἀνύψωσας, καὶ δὲν εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεός μου, ἐβόησα πρὸς σέ, καὶ μὲ ἐθεράπευσας.

3 Κύριε, ἀνεβίβασας ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου· μ' ἐφύλαξας τὴν ζωήν, διὰ νὰ μὴ καταβῶ εἰς τὸν λάκκον.

4 Ψαλμῳδήσατε εἰς τὸν Κύριον, οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Διότι ἡ ὀργὴ αὐτοῦ (διαρκεῖ) μίαν μόνην στιγμήν· ζωὴ (ὅμως εἶναι) ἐν τῇ εὐμενείᾳ αὐτοῦ·

τὸ ἑσπέρας δύναται νὰ συγκατοικήσῃ κλαυθμός,
ἀλλὰ τὸ πρωῒ (ἔρχεται) ἀγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐτυχίᾳ μου, Δὲν θέλω
σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα·

7 Κύριε, διὰ τῆς εὐμενείας σου ἐστερέωσας τὸ
ὄρος μου. Ἀπέκρυψας τὸ πρόσωπόν σου, (καὶ)
ἐταράχθην.

8 Πρὸς σέ, Κύριε, ἔκραξα· καὶ πρὸς τὸν Κύριον
ἐδεήθην.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐὰν καταβῶ
εἰς τὸν λάκκον; μήπως θέλει σὲ ὑμνεῖ ὁ κονιορ-
τός; θέλει ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου;

10 Ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· Κύριε,
γενοῦ βοηθός μου.

11 Μετέβαλες εἰς ἐμὲ τὸν θρῆνόν μου εἰς χα-
ράν· ἔλυσας τὸν σάκκον μου, καὶ μὲ περιέζωσας
εὐφροσύνην·

12 Διὰ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς σὲ ἡ δόξα (μου), καὶ
νὰ μὴ σιωπᾷ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα
θέλω σὲ ὑμνεῖ.

ΨΑΛΜΟΣ λά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΠΙ σέ, Κύριε, ἤλπισα· ἄς μὴ καταισχυνθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου σῶσόν με.

2 Κλῖνον εἰς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου· τάχυνον νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· γενοῦ εἰς ἐμὲ ἰσχυρὸς βράχος· οἶκος καταφυγῆς, διὰ νὰ μὲ σώσῃς.

3 Διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου εἶσαι· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδήγησόν με, καὶ διάθρεψόν με.

4 Ἔκβαλέ με ἐκ τῆς παγίδος τὴν ὁποίαν ἔκρυψαν δι' ἐμέ· διότι εἶσαι ἡ δύναμίς μου.

5 Εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου· σὺ μὲ ἐλύτρωσας, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

6 Ἐμίσησα τοὺς προσέχοντας εἰς τὰς ματαιότητας τοῦ ψεύδους· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίζω.

7 Θέλω ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι εἰς τὸ ἔλεός σου· διότι εἶδες τὴν θλίψιν μου, ἐγνώρισας τὴν ψυχήν μου ἐν στενοχωρίαις,

8 Καὶ δὲν μὲ συνέκλεισας εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ· ἔστησας ἐν εὐρυχωρίᾳ τοὺς πόδας μου.

9 Ἐλέησόν με, Κύριε, διότι εἶμαι ἐν θλίψει· ἐμαράνθη ἀπὸ τῆς λύπης ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ κοιλία μου.

10 Διότι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἀπὸ ταλαιπωρίας μου ἡ δύναμίς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου κατεφθάρησαν.

11 Εἰς πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἔγεινα ὄνειδος, καὶ εἰς τοὺς γείτονάς μου, σφόδρα, καὶ φόβος εἰς τοὺς γνωστούς μου· οἱ βλέποντές με ἔξω ἔφευγον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἐλησμονήθην ἀπὸ τῆς καρδίας ὡς νεκρός· ἔγεινα ὡς σκεῦος συντετριμμένον.

13 Διότι ἤκουσα τὸν ὀνειδισμὸν πολλῶν· φόβος (ἦτο) πανταχόθεν, ὅτε συνεβουλεύθησαν κατ' ἐμοῦ· ἐμηχανεύθησαν νὰ ἀφαιρέσωσι τὴν ζωήν μου.

14 Ἀλλ' ἐγὼ ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα, Σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός μου.

15 Εἰς τὰς χεῖράς σου (εἶναι) οἱ καιροί μου· λύτρωσόν με ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

17 Κύριε, ἂς μὴ καταισχυνθῶ, διότι σὲ ἐπεκαλέσθην· ἂς καταισχυνθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, ἂς σιωπήσωσιν ἐν τῷ ᾅδῃ.

18 Ἄλαλα ἂς γείνωσι τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα σκληρῶς κατὰ τοῦ δικαίου ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ καταφρονήσει.

19 Πόσον μεγάλη (εἶναι) ἡ ἀγαθότης σου, τὴν ὁποίαν ἐφύλαξας εἰς τοὺς φοβουμένους σε, (καὶ) ἐνήργησας εἰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων!

20 Θέλεις κρύψει αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ τῆς ἀλαζονείας τῶν ἀνθρώπων· θέλεις κρύψει αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ τῆς ἀντιλογίας τῶν γλωσσῶν.

21 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, διότι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς ἐμέ, ἐν πόλει ὀχυρᾷ.

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου, Ἀπεῤῥίφθην ἀπ' ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου· πλὴν σὺ ἤκουσας τῆς φωνῆς τῶν δεήσεών μου, ὅτε ἐβόησα πρὸς σέ.

23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς πιστούς, καὶ ἀνταποδίδει περισσῶς εἰς τοὺς πράττοντας τὴν ὑπερηφανίαν.

24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ ἂς κραταιωθῇ ἡ καρδία σας, οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ λϐ'.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ. Μασχὰλ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ (ἐκεῖνος), τοῦ ὁποίου συνεχωρήθη ἡ παράβασις, τοῦ ὁποίου ἐσκεπάσθη ἡ ἁμαρτία.

2 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν λογαριάζει ἀνομίαν, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διάνοιαν δὲν εἶναι δόλος.

3 Ὅτε ἀπεσιώπησα, ἐπαλαιώθησαν τὰ ὀστᾶ μου ἐκ τοῦ ὀλολυγμοῦ μου ὅλην τὴν ἡμέραν·

Ἐπειδὴ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐβαρύνθη ἡ χείρ σου ἐπ' ἐμέ· ἡ ὑγρότης μου μετεβλήθη εἰς θερινὴν ξηρασίαν. Διάψαλμα.

5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐφανέρωσα εἰς σέ, καὶ τὴν ἀνομίαν μου δὲν ἔκρυψα· εἶπα, Εἰς τὸν Κύριον θέλω ἐξομολογηθῇ τὰς παραβάσεις μου· καὶ σὺ συν-

εχώρησας τὴν ἀνομίαν τῆς ἁμαρτίας μου. Διάψαλμα.

6 Διὰ τοῦτο πᾶς ὅσιος θέλει προσεύχεσθαι πρὸς σὲ ἐν καιρῷ προσήκοντι· βεβαίως ἐν κατακλυσμῷ πολλῶν ὑδάτων, (ταῦτα) δὲν θέλουσιν ἐγγίζει εἰς αὐτόν.

7 Σὺ (εἶσαι) ἡ σκέπη μου· θέλεις μὲ φυλάττει ἀπὸ θλίψεως· ἀγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις μὲ περικυκλόνει. Διάψαλμα.

8 Ἐγὼ θέλω σὲ συνετίσει, καὶ θέλω σὲ διδάξει τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῇς· θέλω (σὲ) συμβουλεύει· ἐπὶ σὲ (θέλει εἶσθαι) ὁ ὀφθαλμός μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, ὡς ἡμίονος, (εἰς τὰ ὁποῖα) δὲν ὑπάρχει σύνεσις· τῶν ὁποίων τὸ στόμα πρέπει νὰ κρατῆται ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ, (ἄλλως) δὲν ἤθελον πλησιάζει εἰς σέ.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀσεβοῦς· τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος θέλει περικυκλώσει.

11 Εὐφραίνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἀγάλλεσθε, δίκαιοι· καὶ ἀλαλάξατε, πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

ΨΑΛΜΟΣ λγ'.

ΑΓΑΛΛΕΣΘΕ, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· εἰς τοὺς εὐθεῖς ἁρμόζει ἡ αἴνεσις.

2 Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλμῳδήσατε εἰς αὐτόν.

3 Ψάλλετε εἰς αὐτὸν ᾆσμα νέον· καλῶς σημαίνετε τὰ ὄργανά σας ἐν ἀλαλαγμῷ.

5 Διότι εὐθὺς (εἶναι) ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά.

5 Ἀγαπᾷ δικαιοσύνην καὶ κρίσιν· ἀπὸ τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης ἡ γῆ.

6 Μετὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου ἔγειναν οἱ οὐρανοί, καὶ διὰ τῆς πνοῆς τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν.

7 Συνήγαγεν ὡς σωρὸν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης· ἔβαλεν εἰς ἀποθήκας τὰς ἀβύσσους.

8 Ἂς φοβηθῇ τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἂς τρομάξωσιν ἀπ' αὐτοῦ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης.

9 Διότι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγεινεν· αὐτὸς προσέταξε, καὶ ἐστερεώθη.

10 Ὁ Κύριος ματαιόνει τὴν βουλὴν τῶν ἐθνῶν, ἀνατρέπει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν λαῶν.

11 Ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς (εἶναι) ὁ Κύριος· ὁ λαός, (τὸν ὁποῖον) ἔκλεξε διὰ κληρονομίαν αὐτοῦ.

13 Ὁ Κύριος διέκυψεν ἐξ οὐρανοῦ· εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεως αὐτοῦ θεωρεῖ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.

15 Ἐξίσου ἔπλασε τὰς καρδίας αὐτῶν· γνωρίζει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Δὲν σώζεται ὁ βασιλεὺς διὰ πλήθους στρατεύματος· ὁ δυνατὸς δὲν ἐλευθεροῦται διὰ τῆς μεγάλης (αὐτοῦ) ἀνδρίας.

17 Μάταιος ὁ ἵππος πρὸς σωτηρίαν· καὶ διὰ τῆς πολλῆς αὐτοῦ δυνάμεως δὲν θέλει σώσει.

18 Ἰδού, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

19 Διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκ θανάτου τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐν (καιρῷ) πείνης νὰ διαφυλάξῃ αὐτοὺς εἰς ζωήν.

20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσμένει τὸν Κύριον· αὐτὸς (εἶναι) βοηθὸς ἡμῶν, καὶ ἀσπὶς ἡμῶν.

21 Διότι εἰς αὐτὸν θέλει εὐφρανθῇ ἡ καρδία ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ἅγιον ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ λδ'.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ, ὅτε μετέβαλε τὸν τρόπον αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀβιμέλεχ· (οὗτος) δὲ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθε.

ΘΕΛΩ εὐλογεῖ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ ἡ αἴνεσις αὐτοῦ (θέλει εἶσθαι) διαπαντὸς ἐν τῷ ςόματί μυ.

2 Εἰς τὸν Κύριον θέλει καυχᾶσθαι ἡ ψυχή μυ· οἱ ταπεινοὶ θέλουσιν ἀκούσει, καὶ θέλουσι χαρῇ.

3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον μετ' ἐμοῦ, καὶ ἂς ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,

καὶ ἐκ πάντων τῶν φόβων μου μὲ ἠλευθέρωσεν.

5 Ἀπέβλεψαν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφωτίσθησαν,
καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν δὲν κατησχύνθησαν.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἔκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσή-
κουσεν (αὐτοῦ), καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν.

7 Ἄγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλῳ τῶν
φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἐλευθερόνει αὐτούς.

8 Γεύθητε, καὶ ἴδετε ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος· μα-
κάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τὸν Κύριον, οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· διότι
δὲν ὑπάρχει στέρησις εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

10 Οἱ πλούσιοι πτωχεύουσι καὶ πεινῶσιν·
ἀλλ' οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν στεροῦνται
οὐδενὸς ἀγαθοῦ.

11 Ἔλθετε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· τὸν φόβον
τοῦ Κυρίου θέλω σᾶς διδάξει.

12 Τίς (εἶναι) ὁ ἄνθρωπος ὅστις θέλει ζωήν,
ἀγαπᾷ ἡμέρας, διὰ νὰ ἴδῃ καλόν;

13 Φύλαττε τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ
τὰ χείλη σου ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῶσι δόλον.

14 Ἔκκλινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ πράττε τὸ
ἀγαθόν· ζήτει εἰρήνην, καὶ κυνήγει αὐτήν.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἐπὶ τοὺς
δικαίους, καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν κραυγὴν αὐτῶν.
16 Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου (εἶναι) κατὰ τῶν
πραττόντων κακόν, διὰ νὰ ἀφανίσῃ ἀπὸ τῆς γῆς
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
17 Ἔκραξαν (οἱ δίκαιοι), καὶ ὁ Κύριος εἰσή-
κουσε, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἠλευθέ-
ρωσεν αὐτούς.
18 Ὁ Κύριος (εἶναι) πλησίον τῶν συντετριμμένων
τὴν καρδίαν, καὶ σώζει τοὺς ταπεινοὺς τὸ πνεῦμα.
19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τοῦ δικαίου, ἀλλ' ἐκ πα-
σῶν τούτων θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ὁ Κύριος.
20 Αὐτὸς φυλάττει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ· οὐδὲν
ἐκ τούτων θέλει συντριφθῇ.
21 Ἡ κακία θέλει θανατώσει τὸν ἁμαρτωλόν·
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον θέλουσιν ἀπολεσθῇ.
22 Ὁ Κύριος λυτρόνει τὴν ψυχὴν τῶν δού-
λων αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλουσιν ἀπολεσθῇ πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ λέ.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΔΙΚΑΣΟΝ, Κύριε, τοὺς δικαζομένους μετ' ἐμοῦ· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἀνάλαβε ὅπλον καὶ ἀσπίδα, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου.

3 Καὶ δράξον τὸ δόρυ, καὶ σύγκλεισον τὴν ὁδὸν τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὲ εἰς τὴν ψυχήν μου, Ἐγὼ (εἶμαι) ἡ σωτηρία σου.

4 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς αἰσχυνθῶσιν, οἱ βουλευόμενοι τὰ κακόν μου.

5 Ἂς ἦναι ὡς λεπτὸν ἄχυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἂς διώκῃ (αὐτούς).

6 Ἂς ἦναι ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἂς καταδιώκῃ αὐτούς.

7 Διότι ἀναιτίως ἔκρυψαν δι' ἐμὲ τὴν παγίδα αὐτῶν (ἐν) λάκκῳ· ἀναιτίως ἔσκαψαν (αὐτὸν) διὰ τὴν ψυχήν μου.

8 Ἂς ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ὄλεθρος ἀπροσδόκητος·

καὶ ἡ παγὶς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκρυψεν, ἂς συλλάβῃ αὐτόν· ἂς πέσῃ εἰς αὐτὴν ἐν ὀλέθρῳ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου θέλει ἀγάλλεσθαι εἰς τὸν Κύριον, θέλει χαίρει εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου θέλουσιν εἰπεῖ, Κύριε, τίς ὅμοιός σου, ὅστις ἐλευθερόνεις τὸν πτωχὸν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου αὐτοῦ, καὶ τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα ἀπὸ τοῦ διαρπάζοντος αὐτόν.

11 Σηκωθέντες μάρτυρες ἄδικοι, μὲ ἠρώτων (διὰ πράγματα) τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν ἤξευρον.

12 Ἀνταπέδωκαν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ· στέρησιν εἰς τὴν ψυχήν μου.

13 Ἐγὼ δέ, ὅτε αὐτοὶ ἦσαν ἐν θλίψει, ἐνεδυόμην σάκκον· ἐταπείνωσα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἡ προσευχή μου ἐπέστρεφεν εἰς τὸν κόλπον μου.

14 Ἐφερόμην ὡς πρὸς φίλον, ὡς πρὸς ἀδελφόν μου· ἔκυπτον σκυθρωπάζων, ὡς ὁ πενθῶν διὰ τὴν μητέρα (αὐτοῦ).

15 Ἀλλ' αὐτοὶ ἐχάρησαν διὰ τὴν συμφοράν μου, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐναντίον μου οἱ χα-

μερπεῖς, καὶ ἐγὼ δὲν ἤξευρον· (μὲ) ἐξέσχιζον, καὶ δὲν ἔπαυον·

16 Μετὰ ὑποκριτικῶν χλευαστῶν ἐν συμποσίοις ἔτριζον κατ' ἐμοῦ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε, πότε θέλεις ἰδεῖ; ἐλευθέρωσον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου αὐτῶν, τὴν μεμονωμένην μου ἐκ τῶν λεόντων.

18 Ἐγὼ θέλω σὲ ὑμνεῖ ἐν μεγάλῃ συνάξει· μεταξὺ πολυαρίθμου λαοῦ θέλω σὲ ὑμνεῖ.

19 Ἂς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐχθρευόμενοί με ἀδίκως· οἱ μισοῦντές με ἀναιτίως ἂς (μὴ) νεύωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμούς.

20 Διότι δὲν ἐλάλουν εἰρήνην, ἀλλὰ ἐμελέτων δόλους κατὰ τῶν ἡσυχαζόντων ἐπὶ τῆς γῆς·

21 Καὶ ἐπλάτυναν κατ' ἐμοῦ τὸ στόμα αὐτῶν, λέγοντες, Εὖγε, εὖγε! εἶδεν ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν!

22 Εἶδες, Κύριε· μὴ σιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐγέρθητι καὶ ἐξύπνησον διὰ τὴν κρίσιν μου, Θεέ μου καὶ Κύριέ μου, διὰ τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με, Κύριε ὁ Θεός μου, κατὰ τὴν δι-

καιοσύνην σου, καὶ ἂς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμέ.

25 Ἂς μὴ εἴπωσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὑτῶν, Εὖγε ψυχὴ ἡμῶν! μηδὲ ἂς εἴπωσι, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ, οἱ ἐπιχαίροντες εἰς τὸ κακόν μου· ἂς ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν καὶ ὄνειδος οἱ μεγαλαυχοῦντες κατ' ἐμοῦ.

27 Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς χαρῶσιν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ διαπαντὸς ἂς λέγωσιν, Ἂς μεγαλυνθῇ ὁ Κύριος, ὅστις θέλει τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὑτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου (καὶ) τὸν ἔπαινόν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΨΑΛΜΟΣ λς'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. (Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ, δούλου τοῦ Κυρίου.

ΤΟΥ ἀσεβοῦς ἡ παρανομία λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Διότι ἀπατᾷ ἑαυτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περὶ τοῦ ὅτι θέλει εὑρεθῇ ἡ ἀνομία αὐτοῦ διὰ νὰ μισηθῇ.

3 Τὰ λόγια τοῦ στόματος αὐτοῦ (εἶναι) ἀνομία καὶ δόλος· δὲν ἠθέλησε νὰ νοήσῃ διὰ νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθόν.

4 Ἀνομίαν διαλογίζεται ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· στέκει ἐν ὁδῷ οὐχὶ καλῇ· τὸ κακὸν δὲν μισεῖ.

5 Κύριε, ἕως τοῦ οὐρανοῦ (φθάνει) τὸ ἔλεός σου, ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου (εἶναι) ὡς τὰ ὑψηλὰ ὄρη· αἱ κρίσεις σου ἄβυσσος μεγάλη· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώζεις, Κύριε.

7 Πόσον πολύτιμον (εἶναι) τὸ ἔλεός σου, Θεέ! διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου.

8 Θέλουσι χορτασθῇ ἀπὸ τοῦ πάχους τοῦ οἴκου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμάῤῥου τῆς τρυφῆς σου θέλεις ποτίσει αὐτούς.

9 Διότι μετὰ σοῦ (εἶναι) ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου θέλομεν ἰδεῖ φῶς.

10 Ἔκτεινον τὸ ἔλεός σου πρὸς τοὺς γνωρίζοντάς σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου πρὸς τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

11 Ἂς μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ ποῦς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἀσεβῶν ἂς μὴ μὲ σαλεύσῃ.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας· κατεσπρώχθησαν, καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀνεγερθῶσι.

ΨΑΛΜΟΣ λζ΄.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΜΗ ἀγανάκτει διὰ τοὺς πονηρευομένους, μηδὲ ζήλευε τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

2 Διότι ὡς χόρτος ταχέως θέλουσι κοπῆ, καὶ ὡς χλωρὰ βοτάνη θέλουσι καταμαρανθῆ.

3 Ἔλπιζε ἐπὶ Κύριον, καὶ πράττε τὸ ἀγαθόν· κατοίκει τὴν γῆν, καὶ νέμου τὴν ἀλήθειαν.

4 Καὶ εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, καὶ θέλει σὲ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀνάθες εἰς τὸν Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπιζε ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς θέλει ἐνεργήσει·

6 Καὶ θέλει ἐξάξει εἰς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὴν κρίσιν σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ἀναπαύου ἐπὶ Κύριον, καὶ πρόσμενε αὐτόν· μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν κατευοδούμενον ἐν τῇ ὁδῷ

αὐτοῦ, διὰ ἄνθρωπον πράττοντα παρανομίας.

8 Παῦσον ἀπὸ θυμοῦ, καὶ ἄφες τὴν ὀργήν· μὴ ἀγανάκτει κατ᾿ οὐδένα τρόπον, ὥστε νὰ πράττῃς πονηρά.

9 Διότι οἱ πονηρευόμενοι θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· οἱ δὲ προσμένοντες τὸν Κύριον, οὗτοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

10 Διότι ἔτι μικρόν, καὶ ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει ὑπάρχει· καὶ θέλεις ζητήσει τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλει εὑρεθῇ·

11 Οἱ πραεῖς ὅμως θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ θέλουσι κατατρυφᾷ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ.

12 Ὁ ἀσεβὴς μηχανᾶται κατὰ τοῦ δικαίου, καὶ τρίζει κατ᾿ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ Κύριος θέλει γελάσει ἐπ᾿ αὐτῷ, ἐπειδὴ βλέπει ὅτι ἔρχεται ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Οἱ ἀσεβεῖς ἐξέσπασαν ῥομφαίαν, καὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον αὐτῶν, διὰ νὰ καταβάλωσι τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα, διὰ νὰ σφάξωσι τοὺς περιπατοῦντας ἐν εὐθύτητι.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν θέλει ἐμβῇ εἰς τὴν καρ-

δίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν θέλουσι συντριφθῆ.

16 Κάλλιον τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου, παρὰ ὁ πλοῦτος πολλῶν ἀσεβῶν.

17 Διότι οἱ βραχίονες τῶν ἀσεβῶν θέλουσι συντριφθῆ· τοὺς δὲ δικαίους ὑποστηρίζει ὁ Κύριος.

18 Γνωρίζει ὁ Κύριος τὰς ἡμέρας τῶν ἀμέμπτων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Δὲν θέλουσι καταισχυνθῆ ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ ἐν ἡμέραις πείνης θέλουσι χορτασθῆ.

20 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ· καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ὡς τὸ πάχος τῶν ἀρνίων, θέλουσιν ἀναλωθῆ· εἰς καπνὸν θέλουσι διαλυθῆ.

21 Δανείζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ δὲν ἀποδίδει, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ δίδει.

22 Διότι οἱ εὐλογημένοι αὐτοῦ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν· οἱ δὲ κατηραμένοι αὐτοῦ θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ.

23 Ὅταν ὑπὸ Κυρίου κατευθύνωνται τὰ διαβήματα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἀρεστὴ εἰς αὐτόν.

24 Ἐὰν πέσῃ, δὲν θέλει συντριφθῇ· διότι ὁ Κύριος ὑποστηρίζει τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νέος ἤμην, καὶ (ἤδη) ἐγήρασα, καὶ δὲν εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ (εἶναι) εἰς εὐλογίαν.

27 Ἔκκλινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ πράττε τὸ ἀγαθὸν, καὶ θέλεις διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.

28 Διότι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα θέλουσιν διαφυλαχθῇ· τὸ δὲ σπέρμα τῶν ἀσεβῶν θέλει ἐξολοθρευθῇ.

29 Οἱ δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ ἐπ' αὐτῆς θέλουσι κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.

30 Τὸ στόμα τοῦ δικαίου μελετᾷ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλεῖ κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ (εἶναι) ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· τὰ διαβήματα αὐτοῦ δὲν θέλουσιν ὀλισθήσει.

32 Κατασκοπεύει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,

καὶ ζητεῖ διὰ νὰ θανατώσῃ αὐτόν.

33 Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει καταδικάσει αὐτὸν ὅταν κρίνῃ αὐτόν.

34 Πρόσμενε τὸν Κύριον, καὶ φύλαττε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ θέλει σὲ ὑψώσει διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, θέλεις ἴδει.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐξηπλωμένον ὡς τὴν χλωρὰν δάφνην·

36 Ἀλλ' ἠφανίσθη· καὶ ἰδού, δὲν ὑπῆρχε· καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ δὲν εὑρέθη.

37 Παρατήρει τὸν ἄκακον, καὶ βλέπε τὸν εὐθύν, ὅτι εἰς τὸν εἰρηνικὸν ἄνθρωπον (θέλει εἶσθαι) ἐγκατάλειμμα·

38 Οἱ δὲ παραβάται θέλουσιν ὅλως ἐξολοθρευθῇ· τῶν ἀσεβῶν τὸ ἐγκατάλειμμα θέλει ἀποκοπῇ.

39 Τῶν δικαίων ὅμως ἡ σωτηρία (εἶναι) παρὰ Κυρίου· (αὐτὸς εἶναι) ἡ δύναμις αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ θέλει βοηθήσει αὐτοὺς ὁ Κύριος, καὶ

ἐλευθερώσει αὐτούς· θέλει ἐλευθερώσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀσεβῶν, καὶ σώσει αὐτούς· διότι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ λη'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ· εἰς ἀνάμνησιν.

ΚΥΡΙΕ, μὴ με ἐλέγξῃς ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ ἐν τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Διότι τὰ βέλη σου ἐνεπήχθησαν εἰς ἐμέ, καὶ ἡ χείρ σου καταπιέζει με.

3 Δὲν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκί μου, ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου· δὲν εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὀστᾶ μου, ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας μου.

4 Διότι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερέβησαν τὴν κεφαλήν μου· ὡς φορτίον βαρὺ ὑπερεβάρυναν ἐπ' ἐμέ.

5 Ἐβρώμησαν (καὶ) ἐσάπησαν αἱ πληγαί μου, ἐξ αἰτίας τῆς ἀνοησίας μου.

6 Ἐταλαιπωρήθην, ἐκυρτώθην εἰς ἄκρον· ὅλην τὴν ἡμέραν περιπατῶ σκυθρωπός.

7 Διότι τὰ ἐντόσθιά μου γέμουσι φλογώσεως, καὶ δὲν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἠσθένησα καὶ καθ' ὑπερβολὴν κατεκόπην· βρυχῶμαι ἀπὸ τῆς ἀδημονίας τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε, ἐνώπιόν σου (εἶναι) πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου δὲν κρύπτεται ἀπὸ σοῦ.

10 Ἡ καρδία μου ταράττεται, ἡ δύναμίς μου μὲ ἐγκαταλείπει· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ δέν εἶναι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου στέκουσιν ἀπέναντι τῆς πληγῆς μου, καὶ οἱ πλησιέστεροί μυ στέκουσιν ἀπὸ μακρόθεν.

12 Καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου στήνουσιν (εἰς ἐμὲ) παγίδας· καὶ οἱ ἐκζητοῦντες τὸ κακόν μυ, λαλοῦσι πονηρά, καὶ μελετῶσι δόλους ὅλην τὴν ἡμέραν.

13 Ἀλλ' ἐγὼ ὡς κωφὸς δὲν ἤκουον, καὶ (ἤμην) ὡς ἄφωνος, μὴ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἤμην ὡς ἄνθρωπος μὴ ἀκούων, καὶ μὴ ἔχων ἀντιλογίαν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

15 Διότι ἐπὶ σέ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ θέλεις (μοῦ) εἰσακούσει, Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ἐπειδὴ εἶπα, Ἂς μὴ χαρῶσιν ἐπ' ἐμέ, ὅταν ὀλισθήσῃ ὁ πούς μου, αὐτοὶ μεγαλαυχοῦσι κατ' ἐμοῦ.

17 Διότι εἶμαι ἕτοιμος νὰ πέσω, καὶ ὁ πόνος μου (εἶναι) πάντοτε ἔμπροσθέν μου.

18 Ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀνομίαν μου, θέλω λυπεῖσθαι διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου.

19 Ἀλλ' οἱ ἐχθροί μου ζῶσιν, ὑπερισχύουσι· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Καὶ οἱ ἀνταποδίδοντες κακὸν ἀντὶ καλοῦ εἶναι ἐναντίοι μου, ἐπειδὴ κυνηγῶ τὸ καλόν.

21 Μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς, Κύριε· Θεέ μου, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Τάχυνον εἰς βοήθειάν μου, Κύριε, ἡ σωτηρία μου.

ΨΑΛΜΟΣ λθ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, τὸν Ἰεδουθούν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΙΠΑ, θέλω προσέχει εἰς τὰς ὁδούς μου, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτάνω διὰ τῆς γλώσσης μου· θέλω φυλάττει τὸ στόμα μου μὲ χαλινόν, ἐνῷ (εἶναι) ὁ ἀσεβὴς ἔμπροσθέν μου.

2 Ἐστάθην ἄφωνος καὶ σιωπηλός· ἐσιώπησα (καὶ) ἀπὸ τοῦ (νὰ λέγω) καλόν· καὶ ὁ πόνος μου ἀνεταράχθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου· ἐνῷ ἐμελέτων, ἐξήφθη (ἐν ἐμοὶ) πῦρ· ἐλάλησα διὰ τῆς γλώσσης μου, (καὶ εἶπα,)

4 Κάμε γνωστὸν εἰς ἐμέ, Κύριε, τὸ τέλος μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς εἶναι, διὰ νὰ γνωρίσω πόσον ἔτι θέλω ζήσει.

5 Ἰδού, μέτρον σπιθαμῆς κατέστησας τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ζωῆς μου (εἶναι) ὡς οὐδὲν ἔμπροσθέν σου· ἐπ' ἀληθείας πᾶς ἄνθρωπος, καίτοι στερεός, (εἶναι) ὅλως ματαιότης. Διάψαλμα.

6 Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ ἐν φαντασίᾳ· βεβαίως εἰς μάτην ταράττεται· θησαυρίζει, καὶ δὲν ἐξεύρει τίς θέλει συνάξει αὐτά.

7 Καὶ τώρα, Κύριε, τί περιμένω; ἡ ἐλπίς μου εἶναι ἐπὶ σέ.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου λύτρωσόν με· μὴ μὲ κάμῃς ὄνειδος τοῦ ἄφρονος.

9 Ἔγεινα ἄφωνος· δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ἐπειδὴ σὺ ἔκαμες (τοῦτο).

10 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὴν πληγήν σου· ἀπὸ τῆς πάλης τῆς χειρός σου ἐγὼ ἀπέκαμον.

11 Ὅταν δι' ἐλέγχων παιδεύῃς ἄνθρωπον διὰ ἀνομίαν, κατατρώγεις ὡς σκώληξ τὴν ὡραιότητα αὐτοῦ· τῷ ὄντι ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.

12 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου, καὶ δὸς ἀκρόασιν εἰς τὴν κραυγήν μου· μὴ παρασιωπήσῃς εἰς τὰ δάκρυά μου· διότι πάροικος εἶμαι παρὰ σοὶ (καὶ) παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄφες με εἰς ἄνεσιν, διὰ νὰ ἀναλάβω δύναμιν, πρὶν ἀποδημήσω, καὶ δὲν ὑπάρχω (πλέον).

ΨΑΛΜΟΣ μ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΠΕΡΙΕΜΕΙΝΑ ἐν ὑπομονῇ τὸν Κύριον, καὶ ἔκλινε πρὸς ἐμέ, καὶ ἤκουσε τῆς κραυγῆς μου·

2 Καὶ μὲ ἀνεβίβασεν ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, ἐκ βορβορώδους πηλοῦ, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, ἐστερέωσε τὰ βήματά μου.

3 Καὶ ἔβαλεν ἐν τῷ στόματί μου ᾆσμα νέον, ὕμνον εἰς Θεὸν ἡμῶν· θέλουσιν ἰδεῖ πολλοί, καὶ

θέλουσι φοβηθῆ, καὶ θέλουσιν ἐλπίσει ἐπὶ Κύριον.

4 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἔθεσε τὸν Κύριον ἐλπίδα αὐτοῦ, καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, οὔτε εἰς τοὺς κλίνοντας ἐπὶ ψεύδη.

5 Πολλὰ ἔκαμες σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου· καὶ τοὺς περὶ ἡμῶν διαλογισμούς σου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκθέσῃ τις εἰς σέ· (ἐὰν) ἤθελον νὰ ἀπαγγέλλω καὶ νὰ ὁμιλῶ (περὶ αὐτῶν), ὑπερβαίνουσι (πάντα) ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας· διήνοιξας ἐν ἐμοὶ ὦτα· ὁλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐζήτησας.

7 Τότε εἶπα, Ἰδού, ἔρχομαι· ἐν τῷ τόμῳ τοῦ βιβλίου (εἶναι) γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ·

8 Χαίρω, Θεέ μου, νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημά σου· καὶ ὁ νόμος σου (εἶναι) ἐν τῷ μέσῳ τῆς καρδίας μου.

9 Ἐκήρυξα δικαιοσύνην ἐν συνάξει μεγάλῃ· ἰδού, δὲν ἐμπόδισα τὰ χείλη μου, Κύριε· σὺ ἐξεύρεις.

10 Τὴν δικαιοσύνην σου δὲν ἔκρυψα ἐντὸς τῆς καρδίας μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὴν σωτηρίαν σου ἀνήγγειλα· δὲν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συνάξεως μεγάλης.

11 Σύ, Κύριε, μὴ ἀπομακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἂς μὲ περιφρουρῶσι διαπαντός.

12 Διότι μὲ περιεκύκλωσαν ἀναρίθμητα κακά· μὲ κατέφθασαν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ δὲν δύναμαι νὰ θεωρῶ (αὐτάς)· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· καὶ ἡ καρδία μου μὲ ἐγκαταλείπει.

13 Εὐδόκησον, Κύριε, νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· Κύριε, τάχυνον εἰς βοήθειάν μου.

14 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν ὁμοῦ, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτήν· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν, οἱ θέλοντες τὸ κακόν μου.

15 Ἂς ἐξολοθρευθῶσι διὰ μισθὸν τῆς αἰσχύνης αὐτῶν, οἱ λέγοντες εἰς ἐμέ, Εὖγε, εὖγε!

16 Ἂς ἀγάλλωνται, καὶ ἂς εὐφραίνωνται εἰς σέ,

πάντες οἱ ζητοῦντές σε· οἱ ἀγαπῶντες τὴν σωτηρίαν σου ἂς λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος.

17 Ἐγὼ δὲ (εἶμαι) πτωχὸς καὶ πένης· (ἀλλ') ὁ Κύριος φροντίζει περὶ ἐμοῦ· ἡ βοήθειά μου καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου σὺ (εἶσαι)· Θεέ μου, μὴ βραδύνῃς.

ΨΑΛΜΟΣ μά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἐπιβλέπων εἰς τὸν πτωχόν· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως θέλει ἐλευθερώσει αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Ὁ Κύριος θέλει φυλάξει αὐτόν, καὶ διατηρήσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ· μακάριος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ δὲν θέλει παραδώσει αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ Κύριος θέλει ἐνδυναμόνει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀσθενείας· ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ σὺ θέλεις στρόνει ὅλην τὴν κλίνην αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχήν μου, διότι ἥμαρτον εἰς σέ.

5 Οἱ ἐχθροί μου λέγουσι κακὰ περὶ ἐμοῦ, Πότε

θέλει ἀποθάνει, καὶ θέλει ἀπολεσθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐὰν (τις) ἔρχηται νὰ (μὲ) ἴδῃ, ὁμιλεῖ ματαιότητα· ἡ καρδία αὐτοῦ συνάγει εἰς ἑαυτὴν ἀνομίαν· ἐξελθὼν ἔξω, λαλεῖ (αὐτήν).

7 Κατ' ἐμοῦ ψιθυρίζουσιν ὁμοῦ πάντες οἱ μισοῦντές με· κατ' ἐμοῦ διαλογίζονται κακά, (λέγοντες,)

8 Πρᾶγμα κακὸν ἐκολλήθη εἰς αὐτόν· καὶ κατάκοιτος ὤν, δὲν θέλει πλέον σηκωθῇ.

9 Καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ὁποίου ἔζων εἰρηνικῶς, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ἔτρωγε τὸν ἄρτον μου, ἐσήκωσε κατ' ἐμοῦ πτέρναν.

10 'Αλλὰ σύ, Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ θέλω ἀνταποδώσει εἰς αὐτούς.

11 'Εκ τούτου γνωρίζω ὅτι σὺ εὐνοεῖς ἐπ' ἐμέ, ἐπειδὴ δὲν θριαμβεύει κατ' ἐμοῦ ὁ ἐχθρός μου.

12 'Εμὲ δέ, σὺ μὲ ἐστήριξας εἰς τὴν ἀκεραιότητά μου, καὶ μὲ ἐστερέωσας ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ 'Ισραήλ, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. 'Αμήν, καὶ ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ μϐ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, Μασχιλ, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΚΑΘΩΣ ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος τοὺς ῥύακας τῶν ὑδάτων, οὕτως ἡ ψυχή μου σὲ ἐπιποθεῖ, Θεέ.

2 Διψᾷ ἡ ψυχή μου τὸν Θεόν, τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε θέλω ἔλθει, καὶ θέλω φανῆ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

3 Τὰ δάκρυά μου ἔγειναν τροφή μου ἡμέραν καὶ νύκτα, ὅταν μοὶ λέγωσι καθ' ἡμέραν, Ποῦ (εἶναι) ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐνεθυμήθην, καὶ ἐξέχεα τὴν ψυχήν μου ἐντός μου, ὅτι διέβαινον μετὰ τοῦ πλήθους, (καὶ) περιεπάτουν μετ' αὐτοῦ, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ χαρᾶς καὶ αἰνέσεως, μετὰ πλήθους ἑορτάζοντος.

5 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχή μου; καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντός μου; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ (εἶναι) σωτηρία.

6 Θεέ μου, ἡ ψυχή μου εἶναι περίλυπος ἐντός μου· διὰ τοῦτο θέλω σὲ ἐνθυμεῖσθαι ἐκ γῆς Ἰορ-

δάνου, καὶ Ἑρμωνιείμ, ἐκ τοῦ ὄρους Μισάρ.

7 Ἄβυσσος προσκαλεῖ ἄβυσσον εἰς τὸν ἦχον τῶν καταῤῥακτῶν σου· πάντα τὰ κύματά σου καὶ αἱ τρικυμίαι σου διῆλθον ἐπ' ἐμέ.

8 Τὴν ἡμέραν θέλει προστάξει ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὴν δὲ νύκτα (θέλει εἶσθαι) μετ' ἐμοῦ ἡ ᾠδὴ αὐτοῦ, ἡ προσευχή (μου) πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ζωῆς μου.

9 Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πέτραν μου, Διὰ τί μὲ ἐλησμόνησας; διὰ τί περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ;

10 Οἱ ἐχθροί μου, ὀνειδίζοντές με συντρίβουσι τὰ ὀστᾶ μου, λέγοντές μοι καθ' ἡμέραν, Ποῦ (εἶναι) ὁ Θεός σου;

11 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχή μου; καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντός μου; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν· (αὐτὸς εἶναι) ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ μγ'.

ΚΡΙΝΟΝ με, Θεέ, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου κατὰ ἔθνους ἀνοσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀπάτης καὶ

ἀνομίας ἐλευθέρωσόν με.

2 Διότι σὺ (εἶσαι) ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεώς μου· διὰ τί μὲ ἀπέβαλες; διὰ τί περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτὰ ἂς μὲ ὁδηγῶσιν· ἂς μὲ φέρωσιν εἰς τὸ ὄρος τῆς ἁγιότητός σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Τότε θέλω εἰσέλθει εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν, τὴν εὐφροσύνην τῆς ἀγαλλιάσεώς μου· καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ ἐν κιθάρᾳ, ὦ Θεὲ ὁ Θεός μου.

5 Διὰ τί εἶσαι περίλυπος, ψυχή μου; καὶ διὰ τί ταράττεσαι ἐντός μου; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἔτι θέλω ὑμνεῖ αὐτόν. (αὐτὸς εἶναι) ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ μδ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ, Μασχίλ.

ΘΕΕ, μὲ τὰ ὦτα ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν, διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς, τὸ ἔργον (τὸ ὁποῖον) ἔπραξας ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Σὺ διὰ τῆς χειρός σου ἐξεδίωξας ἔθνη, καὶ ἐφύτευσας αὐτούς· κατέθλιψας λαούς, καὶ ἀπεδίωξας αὐτούς.

3 Διότι δὲν ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν διὰ τῆς ῥομφαίας αὐτῶν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν δὲν ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου· διότι εὐηρεστήθης εἰς αὐτούς.

4 Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεύς μου, Θεέ, ὁ διορίζων τὰς σωτηρίας τοῦ Ἰακώβ.

5 Διὰ σοῦ θέλομεν καταβάλει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· διὰ τοῦ ὀνόματός σου θέλομεν καταπατήσει τοὺς ἐπανισταμένους ἐφ' ἡμᾶς.

6 Διότι δὲν θέλω ἐλπίσει ἐπὶ τὸ τόξον μου, οὐδὲ ἡ ῥομφαία μου θέλει μὲ σώσει.

7 Διότι σύ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ κατῄσχυνας τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς.

8 Εἰς τὸν Θεὸν θέλομεν καυχᾶσθαι ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα θέλομεν ὑμνεῖ. Διάψαλμα.

9 Ὅμως ἀπέβαλες, καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ

δὲν ἐξέρχεσαι (πλέον) μετὰ τῶν στρατευμάτων ἡμῶν.

10 Ἔκαμες ἡμᾶς νὰ στρέψωμεν εἰς τὰ ὀπίσω ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διαρπάζουσι (τὰ ἡμέτερα) εἰς ἑαυτούς.

11 Παρέδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα εἰς βρῶσιν, καὶ εἰς τὰ ἔθνη διεσκόρπισας ἡμᾶς.

12 Ἐπώλησας τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ δὲν ηὔξησας (τὸν πλοῦτόν σου) ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν.

13 Κατέστησας ἡμᾶς ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν, κατάγελων καὶ χλευασμὸν εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν.

14 Κατέστησας ἡμᾶς παροιμίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, κίνησιν κεφαλῆς μεταξὺ τῶν λαῶν.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου (εἶναι) ἐνώπιόν μου, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου μὲ ἐκάλυψε.

16 Διὰ τὴν φωνὴν τοῦ ὀνειδίζοντος καὶ ὑβρίζοντος· διὰ τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

17 Πάντα ταῦτα ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, ὅμως δὲν

σὲ ἐλησμονήσαμεν, καὶ δὲν ἠθετήσαμεν τὴν διαθήκην σου·

18 Οὐδὲ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, οὐδὲ ἐξέκλιναν τὰ βήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου·

19 Ἂν καὶ συνέτριψας ἡμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τῶν δρακόντων, καὶ περιεκάλυψας ἡμᾶς διὰ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου.

20 Ἐὰν ἐλησμονοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐξετείνομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς θεὸν ἀλλότριον,

21 Ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ἐξετάσει τοῦτο; διότι αὐτὸς ἐξεύρει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκα σοῦ φονευόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· λογιζόμεθα ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, τί καθεύδεις, Κύριε; ἐξεγέρθητι, μὴ ἀποβάλῃς ἡμᾶς διαπαντός.

24 Τί κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου; λησμονεῖς τὴν ταλαιπωρίαν ἡμῶν καὶ τὴν καταδυνάστευσιν ἡμῶν;

25 Διότι ἐταπεινώθη ἕως χώματος ἡ ψυχὴ ἡ-

μῶν· ἐκολλήθη εἰς τὴν γῆν ἡ κοιλία ἡμῶν.

26 Ἀνάστηθι εἰς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

ΨΑΛΜΟΣ μέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σοσανίμ, διὰ υοὺς υἱοὺς Κορέ· Μασχίλ· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Η ΚΑΡΔΙΑ μου ἀναβρύει λόγον ἀγαθόν· ἐγὼ λέγω τὰ ἔργα μου πρὸς τὸν βασιλέα· ἡ γλῶσσά μου (εἶναι) κάλαμος γραμματέως ταχυγράφου.

2 Σὺ εἶσαι ὡραιότερος τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις εἰς τὰ χείλη σου· διὰ τοῦτο σὲ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περίζωσον τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν (σου), Δυνατέ, ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ σου.

4 Καὶ κατευοδοῦ ἐν τῇ μεγαλειότητί σου, (καὶ) βασίλευε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ πρᾳότητι, (καὶ) δικαιοσύνῃ· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει σοὶ δείξει φοβερὰ πράγματα.

5 Τὰ βέλη σου (εἶναι) ὀξέα· λαοὶ ὑποκάτω σου

θέλουσι πέσει· (καὶ αὐτὰ θέλουσιν ἐμπηχθῆ) εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σου, Θεέ, (εἶναι) εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον εὐθύτητος (εἶναι) τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου.

7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.

8 Σμύρναν καὶ ἀλόην (καὶ) κασίαν (εὐοδιάζουσι) πάντα τὰ ἱμάτιά σου, (ὅταν ἐξέρχησαι) ἐκ τῶν ἐλεφαντίνων παλατίων, διὰ τῶν ὁποίων σὲ εὔφραναν.

9 Θυγατέρες βασιλέων (παρίστανται) ἐν ταῖς τιμαῖς σου· ἡ βασίλισσα ἐστάθη ἐκ δεξιῶν σου (ἐστολισμένη) μὲ χρυσίον Ὀφείρ.

10 Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἰδέ, καὶ κλῖνον τὸ ὠτίον σου· καὶ λησμόνησον τὸν λαόν σου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου·

11 Καὶ θέλει ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τὸ κάλλος σου· διότι αὐτὸς (εἶναι) ὁ Κύριός σου· καὶ προσκύνησον αὐτόν,

12 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Τύρου (θέλει παρασταθῇ) μὲ δῶρα· τὸ πρόσωπόν σου θέλουσιν ἱκετεύσει οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

13 Ὅλη ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως (εἶναι) ἔσωθεν· τὸ ἔνδυμα αὐτῆς (εἶναι) χρυσοΰφαντον.

14 Θέλει φερθῇ πρὸς τὸν βασιλέα μὲ ἱμάτιον κεντητόν· παρθένοι σύντροφοι αὐτῆς, κατόπιν αὐτῆς, θέλουσι φερθῇ εἰς σέ.

15 Θέλουσι φερθῇ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὸ παλάτιον τοῦ βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου θέλουσιν εἶσθαι οἱ υἱοί σου· αὐτοὺς θέλεις καταστήσει ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Θέλω μνημονεύει τὸ ὄνομά σου εἰς πάσας τὰς γενεάς· διὰ τοῦτο οἱ λαοὶ θέλουσι σὲ ὑμνεῖ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ μϛ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ· ᾠδὴ ἐπὶ Ἀλαμώθ.

Ο ΘΕΟΣ (εἶναι) καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις,

βοήθεια ἑτοιμοτάτη εἰς τὰς θλίψεις.

2 Διὰ τοῦτο δὲν θέλομεν φοβηθῆ, καὶ ἂν σαλευθῇ ἡ γῆ, καὶ μετατοπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ μέσον τῶν θαλασσῶν·

3 (Καὶ ἂν) ἠχῶσι (καὶ) ταράττωνται τὰ ὕδατα αὐτῶν· (καὶ) σείωνται τὰ ὄρη διὰ τὸ ἔπαρμα αὐτῶν. Διάψαλμα.

4 Ποταμός, (καὶ) οἱ ῥύακες αὐτοῦ θέλουσιν εὐφραίνει τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἅγιον τόπον τῶν σκηνωμάτων τοῦ Ὑψίστου.

5 Ὁ Θεὸς (εἶναι) ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· δὲν θέλει σαλευθῇ· θέλει βοηθήσει αὐτὴν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ χαράγματος τῆς αὐγῆς.

6 Ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη· ἐσαλεύθησαν αἱ βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· ἡ γῆ ἀνελύθη.

7 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων (εἶναι) μεθ' ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν (εἶναι) ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.

8 Ἔλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ὁποίας καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ.

9 Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων

τῆς γῆς· συντρίψει τόξον, καὶ κατακόπτει λόγχην·
καίει ἁμάξας ἐν πυρί.

10 Ἡσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ (εἶμαι)
ὁ Θεός· θέλω ὑψωθῇ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· θέλω
ὑψωθῇ ἐν τῇ γῇ.

11 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων (εἶναι) μεθ' ἡμῶν·
προπύργιον ἡμῶν (εἶναι) ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Διά-
ψαλμα.

ΨΑΛΜΟΣ μζ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ λαοί, κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλά-
ξατε εἰς τὸν Θεὸν ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Διότι ὁ Κύριος (εἶναι) ὕψιστος, φοβερὸς, βα-
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς εἰς ἡμᾶς, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν.

4 Ἔκλεξε διὰ ἡμᾶς τὴν κληρονομίαν ἡμῶν,
τὴν δόξαν τοῦ Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησε. Διά-
ψαλμα.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, ὁ Κύριος ἐν
φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε εἰς τὸν Θεόν, ψάλατε· ψάλατε εἰς τὸν βασιλέα ἡμῶν, ψάλατε.

7 Διότι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς (εἶναι) ὁ Θεός· ψάλατε μετὰ συνέσεως.

8 Ὁ Θεὸς βασιλεύει ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἁγιότητος αὑτοῦ.

9 Οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν συνήχθησαν (μετὰ) τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ· διότι τοῦ Θεοῦ (εἶναι) αἱ ἀσπίδες τῆς γῆς· ὑψώθη σφόδρα.

ΨΑΛΜΟΣ μη΄.

Ὠδὴ ψαλμοῦ διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΜΕΓΑΣ ὁ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν τῇ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῷ ὄρει τῆς ἁγιότητος αὑτοῦ.

2 Ὡραῖον τὴν θέσιν, χαρὰ πάσης τῆς γῆς, (εἶναι) τὸ ὄρος Σιών, (πρὸς) τὰ πλάγια τοῦ βοῤῥᾶ· ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεὸς εἰς τὰ παλάτια αὐτῆς γνωρίζεται ὡς προπύργιον.

4 Διότι, ἰδού, οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν· διῆλθον ὁμοῦ.

5 Αὐτοί, ὡς εἶδον, ἐθαύμασαν· ἐταράχθησαν,
(καὶ) μετὰ σπουδῆς ἔφυγον.

6 Τρόμος συνέλαβεν αὐτοὺς ἐκεῖ· πόνοι ὡς
τικτούσης.

7 Δι' ἀνέμου ἀνατολικοῦ συντρίβεις τὰ πλοῖα
τῆς Θαρσείς.

8 Καθὼς ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν τῇ
πόλει τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν τῇ πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς θέλει θεμελιώσει αὐτὴν
εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα.

9 Μελετῶμεν, Θεέ, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ
ναοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου, Θεέ, οὕτω καὶ ἡ αἴνε-
σίς σου (εἶναι) ἕως περάτων τῆς γῆς· ἡ δεξιά σου
εἶναι πλήρης δικαιοσύνης.

11 Ἂς εὐφραίνεται τὸ ὄρος Σιών, ἂς ἀγάλλων-
ται αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα, διὰ τὰς κρίσεις σου.

12 Κυκλώσατε τὴν Σιών, καὶ περιέλθετε αὐ-
τήν· ἀριθμήσατε τοὺς πύργους αὐτῆς.

13 Θέσατε τὴν προσοχήν σας εἰς τὰ περιτειχί-
σματα αὐτῆς· περιεργάσθητε τὰ παλάτια αὐτῆς,

διὰ νὰ διηγῆσθε εἰς γενεὰν μεταγενεστέραν·

14 Διότι οὗτος ὁ Θεὸς (εἶναι) ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς θέλει ὁδηγεῖ ἡμᾶς μέχρι θανάτου.

ΨΑΛΜΟΣ μθ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα, πάντες οἱ λαοί· ἀκροάσθητε, πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης·

2 Μικροί τε καὶ μεγάλοι, πλούσιοι ὁμοῦ καὶ πένητες.

3 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσις.

4 Θέλω κλίνει εἰς παραβολὴν τὸ ὠτίον μου· θέλω ἐκθέσει ἐν κιθάρᾳ τὸ αἴνιγμά μου.

5 Διὰ τί νὰ φοβῶμαι ἐν ἡμέραις συμφορᾶς, (ὅταν) μὲ περικυκλώσῃ ἡ ἀνομία τῶν ἐνεδρευόντων με;

6 Οἵτινες ἐλπίζουσιν εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ καυχῶνται εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτῶν·

7 Οὐδεὶς δύναταί ποτε νὰ ἐξαγοράσῃ ἀδελ-

φόν, μηδὲ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Θεὸν λύτρον δι' αὐτοῦ·

8 Διότι πολύτιμος (εἶναι) ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ψυχῆς αὐτῶν, καὶ ἀνεύρητος διαπαντός,

9 Ὥστε νὰ ζῇ αἰωνίως, νὰ μὴ ἴδῃ διαφθοράν.

10 Διότι βλέπει τοὺς σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, καθὼς καὶ τὸν ἄφρονα καὶ τὸν ἀνόητον ἀπολλυμένους, καὶ καταλείποντας εἰς ἄλλους τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν.

11 Ὁ ἐσωτερικὸς λογισμὸς αὐτῶν (εἶναι, ὅτι) οἱ οἶκοι αὐτῶν (θέλουσιν ὑπάρχει) εἰς τὸν αἰῶνα, αἱ κατοικίαι αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ὀνομάζουσι τὰ ὑποστατικὰ (αὐτῶν) μὲ τὰ ἴδια αὐτῶν ὀνόματα.

12 Πλὴν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐν τιμῇ, δὲν διαμένει, ὡμοιώθη μὲ τὰ κτήνη τὰ φθειρόμενα.

13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν (εἶναι) μωρία αὐτῶν· καὶ ὅμως οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἡδύνονται εἰς τὰ λόγια αὐτῶν. Διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐβλήθησαν εἰς τὸν ᾅδην· θάνατος θέλει ποιμάνει αὐτούς· καὶ οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατακυριεύσει αὐτοὺς τὸ πρωΐ· ἡ δὲ δύναμις αὐτῶν

θέλει παλαιωθῆ ἐν τῷ ᾄδῃ, ἀφοῦ (ἕκαστος ἀφήσῃ) τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

15 'Αλλ' ὁ Θεὸς θέλει λυτρώσει τὴν ψυχήν μυ ἐκ χειρὸς ᾄδου· διότι θέλει μὲ δεχθῇ. Διάψαλμα.

16 Μὴ φοβεῖσαι ὅταν πλουτίσῃ ἄνθρωπος, ὅταν αὐξήσῃ ἡ δόξα τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

17 Διότι ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, δὲν θέλει συμπαραλάβει οὐδέν, οὐδὲ θέλει καταβῇ κατόπιν αὐτοῦ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ἂν καὶ ηὐλόγησε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, καὶ (οἱ ἄνθρωποι) θέλωσι σὲ ἐπαινεῖ ἀγαθοποιοῦντα σεαυτόν,

19 Θέλει ὑπάγει εἰς τὴν γενεὰν τῶν πατέρων αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλουσιν ἰδεῖ φῶς.

20 Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐν τιμῇ καὶ μὴ ἐννοῶν, ὡμοιώθη μὲ τὰ κτήνη τὰ φθειρόμενα.

ΨΑΛΜΟΣ ν'.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ τῶν θεῶν, ὁ Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἕως δύσεως αὐτοῦ.

2 Ἐκ τῆς Σιών, (ἥτις εἶναι) ἡ ἐντέλεια τῆς ὡραιότητος, ἔλαμψεν ὁ Θεός.

3 Θέλει ἔλθει ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ δὲν θέλει σιωπήσει· πῦρ κατατρῶγον θέλει εἶσθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ πέριξ αὐτοῦ σφοδρὰ ἀνεμοζάλη.

4 Θέλει προσκαλέσει τοὺς οὐρανοὺς ἄνωθεν, καὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

5 Συναθροίσατέ μοι τοὺς ὁσίους μου, οἵτινες ἔκαμον μετ' ἐμοῦ συνθήκην ἐπὶ θυσίας.

6 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσιν ἀναγγέλλει τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· διότι ὁ Θεός, αὐτὸς (εἶναι) ὁ Κριτής. Διάψαλμα.

7 Ἄκουσον, λαέ μου, καὶ θέλω λαλήσει· Ἰσραήλ, καὶ θέλω διαμαρτυρήσει κατὰ σοῦ· ὁ Θεός, ὁ Θεός σου (εἶμαι) ἐγώ.

8 Δὲν θέλω σὲ ἐλέγξει διὰ τὰς θυσίας σου, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου (εἶναι) διαπαντὸς ἐνώπιόν μου.

9 Δὲν θέλω δεχθῇ ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχον, τράγους ἐκ τῶν ποιμνίων σου.

10 Διότι ἐμοῦ (εἶναι) πάντα τὰ θηρία τοῦ

δάσους, τὰ κτήνη (τὰ) ἐπὶ χιλίων ὀρέων.

11 Γνωρίζω πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀρέων, καὶ
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ (εἶναι) μετ' ἐμοῦ.

12 Ἐὰν πεινάσω, δὲν θέλω εἰπεῖ (τοῦτο) πρὸς
σέ· διότι ἐμοῦ (εἶναι) ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς.

13 Μή πως ἐγὼ θέλω φάγει κρέας ταύρων,
ἢ πίει αἷμα τράγων;

14 Θυσίασον εἰς τὸν Θεὸν (θυσίαν) αἰνέσεως,
καὶ ἀπόδος εἰς τὸν Ὕψιστον τὰς εὐχάς σου·

15 Καὶ ἐπικαλοῦ ἐμὲ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, θέλω
σὲ ἐλευθερώσει, καὶ θέλεις μὲ δοξάσει.

16 Ἀλλ' εἰς τὸν ἀσεβῆ εἶπεν ὁ Θεός, Τί πρὸς
σέ, νὰ διηγῆσαι τὰ διατάγματά μου, καὶ νὰ ἀ-
ναλαμβάνῃς τὴν διαθήκην μου ἐν τῷ στόματί
σου;

17 Σὺ δὲ μισεῖς παιδείαν, καὶ ἀποῤῥίπτεις
ὀπίσω σου τοὺς λόγους μου.

18 Ἐὰν ἴδῃς κλέπτην, τρέχεις μετ' αὐτοῦ· καὶ
μετὰ τῶν μοιχῶν (εἶναι) ἡ μερίς σου.

19 Παραδίδεις τὸ στόμα σου εἰς τὴν κακίαν,

καὶ ἡ γλῶσσά σου περιπλέκει δολιότητα.

20 Καθήμενος λαλεῖς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου· βάλλεις σκάνδαλον κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου.

21 Ταῦτα ἔπραξας, καὶ ἐσιώπησα· ὑπέλαβες ὅτι εἶμαι τῷ ὄντι ὅμοιός σου· θέλω σὲ ἐλέγξει, καὶ θέλω παραστήσει (πάντα) ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σου.

22 Θέσατε λοιπὸν τοῦτο εἰς τὸν νοῦν σας, οἱ λησμονοῦντες τὸν Θεόν· μήποτε (σᾶς) ἁρπάσω, καὶ οὐδεὶς ὁ λυτρώσων.

23 Ὁ προσφέρων (θυσίαν) αἰνέσεως, (οὗτος) μὲ δοξάζει· καὶ εἰς τὸν εὐθετοῦντα τὴν ὁδὸν (αὐτοῦ), θέλω δείξει τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ νά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἦλθε Νάθαν ὁ προφήτης πρὸς αὐτόν, ἀφοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὴν Βηθσαβεέ.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὦ Θεέ, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματά μου.

2 Πλύνον με μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Διότι τὰ ἀνομήματά μου ἐγὼ γνωρίζω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου (εἶναι) διαπαντός.

4 Εἰς σέ, εἰς σὲ μόνον ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἔπραξα· διὰ νὰ δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, (καὶ) νὰ ἦσαι ἄμεμπτος εἰς τὰς κρίσεις σου.

5 Ἰδού, συνελήφθην ἐν ἀνομίᾳ, καὶ ἐν ἁμαρτίᾳ μὲ ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδού, ἠγάπησας ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰς τὰ ἐνδόμυχα θέλεις μὲ διδάξει σοφίαν.

7 Ῥάντισόν με μὲ ὕσσωπον, καὶ θέλω εἶσθαι καθαρός· πλύνον με, καὶ θέλω εἶσθαι λευκότερος χιόνος.

8 Κάμε με νὰ ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, (διὰ νὰ) εὐφρανθῶσι τὰ ὀστᾶ (τὰ ὁποῖα) συνέθλασας.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου, ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν ποίησον ἐν ἐμοί, Θεέ· καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἀνανέωσον ἐντός μου.

11 Μὴ μὲ ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀφαιρέσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου, καὶ μὲ πνεῦμα ἡγεμονικὸν στήριξόν με.

13 Θέλω διδάξει εἰς τοὺς παραβάτας τὰς ὁδούς σου· καὶ ἁμαρτωλοὶ θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς σέ.

14 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ αἱμάτων, Θεέ, Θεὲ τῆς σωτηρίας μου· ἡ γλῶσσά μου θέλει ψάλλει ἐν ἀγαλλιάσει τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, ἄνοιξον τὰ χείλη μου· καὶ τὸ στόμα μου θέλει ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου.

16 Διότι δὲν θέλεις θυσίαν, ἄλλως ἤθελον προσφέρει· εἰς ὁλοκαυτώματα δὲν ἀρέσκεσαι.

17 Θυσίαι τοῦ Θεοῦ (εἶναι) πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, Θεέ, δὲν θέλεις καταφρονήσει.

18 Εὐεργέτησον τὴν Σιὼν διὰ τῆς εὐνοίας σου· οἰκοδόμησον τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε θέλεις εὐαρεστηθῆ εἰς θυσίας δικαιοσύνης, εἰς προσφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ νβ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἦλθε Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαούλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀχιμέλεχ.

Τί καυχᾶσαι εἰς τὴν κακίαν, δυνατέ; τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ (διαμένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἡ γλῶσσά σου μελετᾷ κακίας· ὡς ξυράφιον ἠκονημένον ἐργάζεται δόλον.

3 Ἠγάπησας τὸ κακὸν μᾶλλον παρὰ τὸ ἀγαθόν, τὸ ψεῦδος παρὰ νὰ λαλῇς δικαιοσύνην. Διάψαλμα.

4 Ἠγάπησας πάντας τοὺς λόγους τοῦ ἀφανισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει διαπαντός· θέλει σὲ ἀποσπάσει καὶ σὲ μετατοπίσει ἐκ τῆς σκηνῆς (σου), καὶ θέλει σὲ ἐκριζώσει ἐκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα.

6 Καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἰδεῖ, καὶ φοβηθῆ· καὶ θέλουσι γελάσει ἐπ' αὐτόν, (λέγοντες,)

7 Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, (ὅστις) δὲν ἔθεσε τὸν Θεὸν δύναμιν αὐτοῦ· ἀλλ' ἤλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, (καὶ) ἐπεστηρίζετο εἰς τὴν πονηρίαν αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ (θέλω εἶσθαι) ὡς ἐλαία ἀκμάζουσα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· ἐλπίζω ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Θέλω σὲ δοξολογεῖ πάντοτε, διότι ἔκαμες (οὕτω)· καὶ θέλω ἐλπίζει ἐπὶ τὸ ὄνομά σου, διότι (εἶναι) ἀγαθὸν ἔμπροσθεν τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ νγ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Μαχαλάθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ.

ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν ὑπάρχει Θεός· διεφθάρησαν καὶ ἔγειναν βδελυροὶ (διὰ) τὴν ἀνομίαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν.

2 Ὁ Θεὸς ἐξ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἦναί (τις) ἔχων σύνεσιν, ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν· ὁμοῦ ἐξηχρειώθησαν· δὲν ὑπάρχει πράττων ἀγαθόν, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς.

4 Δὲν ἔχουσι γνῶσιν οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατατρώγοντες τὸν λαόν μου, ὡς βρῶσιν ἄρτου; τὸν Θεὸν δὲν ἐπεκαλέσθησαν.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, (ὅπου) δὲν ἦτο φόβος· διότι ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τὰ ὀστᾶ τῶν στρατοπεδευόντων κατὰ σοῦ· κατῄσχυνας (αὐτούς), διότι ὁ Θεὸς κατεφρόνησεν αὐτούς.

6 Τίς θέλει δώσει ἐκ Σιὼν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἰσραήλ; Ὅταν ὁ Θεὸς ἐπιστρέψῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, θέλει ἀγάλλεσθαι ὁ Ἰακώβ, θέλει εὐφραίνεσθαι ὁ Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ νδ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Νεγινώθ, Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἦλθον οἱ Ζιφαῖοι, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Σαούλ, Δὲν (εἶναι) κεκρυμμένος ὁ Δαβὶδ παρ' ἡμῖν;

ΘΕΕ, σῶσόν με ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.

2 Θεέ, ἄκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι τῶν λόγων τοῦ στόματός μου,

3 Διότι ξένοι ἠγέρθησαν κατ' ἐμοῦ, καὶ καταδυνάσται ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου· δὲν ἔθεσαν τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα.

4 Ἰδού, ὁ Θεὸς μὲ βοηθεῖ· ὁ Κύριος (εἶναι) μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν ψυχήν μου.

5 Θέλει στρέψει τὸ κακὸν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου· ἐξολόθρευσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

6 Αὐτοπροαιρέτως θέλω θυσιάσει εἰς σέ· θέλω δοξολογεῖ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, διότι (εἶναι) ἀγαθόν.

7 Διότι ἐκ πάσης στενοχωρίας μὲ ἐλύτρωσε, καὶ ὁ ὀφθαλμός μου εἶδε (τὴν ἐκδίκησιν) ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου.

ΨΑΛΜΟΣ νέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Νεγινώθ· Μασχὶλ τοῦ Δαβίδ.

ΔΟΣ ἀκρόασιν, Θεέ, εἰς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ἀποσυρθῇς ἀπὸ τῆς δεήσεώς μου.

2 Πρόσεξον εἰς ἐμέ, καὶ εἰσάκουσόν μου· λυποῦμαι ἐν τῇ μελέτῃ μου, καὶ ταράττομαι,

3 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τῆς καταθλίψεως τοῦ ἀσεβοῦς· διότι ῥίπτουσιν ἐπ' ἐμὲ ἀ-

νομίαν, καὶ μετ' ὀργῆς μὲ μισοῦσιν.

4 Ἡ καρδία μου καταθλίβεται ἐντός μου, καὶ φόβος θανάτου ἔπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ φρίκη μὲ ἐκάλυψε.

6 Καὶ εἶπα, Τίς νὰ μοὶ ἔδιδε πτέρυγας ὡς περιστερᾶς! ἤθελον πετάξει καὶ ἀναπαυθῆ.

7 Ἰδού, ἤθελον ἀπομακρυνθῆ φεύγων, ἤθελον διατρίβει ἐν τῇ ἐρήμῳ. Διάψαλμα.

8 Ἤθελον ταχύνει τὴν φυγήν μου ἀπὸ τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀνέμου, ἀπὸ τῆς θυέλλης.

9 Καταπόντισον (αὐτούς), Κύριε· διαίρεσον τὰς γλώσσας αὐτῶν· διότι εἶδον καταδυναστείαν καὶ ἔριδα ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέραν καὶ νύκτα περικυκλοῦσιν αὐτὴν περὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία καὶ ὕβρις (εἶναι) ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς·

11 Πονηρία ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς· ἀπάτη καὶ δόλος δὲν λείπουσιν ἀπὸ τῶν πλατειῶν αὐτῆς.

12 Ἐπειδὴ δὲν μὲ ὠνείδισεν ἐχθρός, τὸ ὁποῖον ἤθελον ὑποφέρει· δὲν ἠγέρθη ἐπ' ἐμὲ ὁ μισῶν με·

τότε ἤθελον κρυφθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

13 'Αλλὰ σύ, ἄνθρωπε ὁμόψυχε, ὁδηγέ μου, καὶ γνωστέ μου·

14 Οἵτινες συνωμιλοῦμεν μετὰ γλυκύτητος, συνεπορευόμεθα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

15 Ἂς ἔλθῃ θάνατος ἐπ' αὐτούς· ἂς καταβῶσι ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην· διότι μεταξὺ αὐτῶν, ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, (εἶναι) κακίαι.

16 'Εγὼ πρὸς τὸν Θεὸν θελω κράζει, καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ σώσει.

17 'Εσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίαν θέλω παρακαλεῖ, καὶ φωνάζει· καὶ θέλει ἀκούσει τῆς φωνῆς μου.

18 Θέλει λυτρώσει ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς μάχης, τῆς κατ' ἐμοῦ· διότι πολλοὶ εἶναι ἐναντίον μου.

19 'Ο Θεός, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, θέλει εἰσακούσει, καὶ θέλει ταπεινώσει αὐτούς· Διάψαλμα· διότι δὲν μεταβάλλουσι τρόπον, οὐδὲ φοβοῦνται τὸν Θεόν.

20 (Ἕκαστος) ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς

εἰρηνεύοντας μετ' αὐτῦ· ἀθετεῖ τὴν συνθήκην αὐτῦ.

21 Τὸ στόμα αὐτοῦ εἶναι ἁπαλώτερον βουτύρου, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ (εἶναι) πόλεμος· τὰ λόγια αὐτοῦ εἶναι μαλακώτερα ἐλαίου, πλὴν εἶναι ξίφη γυμνά.

22 Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ τὸν Κύριον τὸ φορτίον σου, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ ἀνακουφίσει· δὲν θέλει ποτὲ συγχωρήσει νὰ σαλευθῇ ὁ δίκαιος.

23 Ἀλλὰ σύ, Θεέ, θέλεις καταβιβάσει αὐτοὺς εἰς φρέαρ ἀπωλείας· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος δὲν θέλουσι φθάσει εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω ἐλπίζει ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ νς'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Ἰωνὰθ-ἐλὲμ-ῥεχοκίμ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι ἐν Γάθ.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὦ Θεέ, διότι ἄνθρωπος χάσκει νὰ μὲ καταπίῃ· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν μὲ καταθλίβει.

2 Οἱ ἐχθροί μου χάσκουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ (μὲ) καταπίωσι· διότι πολλοὶ (εἶναι), Ὕψιστε, οἱ πολεμοῦντές με.

3 Καθ' ἣν ἡμέραν φοβηθῶ, ἐπὶ σὲ θέλω ἐλπίζει.

4 Ἐν τῷ Θεῷ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον αὐτοῦ· ἐπὶ τὸν Θεὸν ἤλπισα· δὲν θέλω φοβηθῆ· τί νὰ μοὶ κάμῃ σάρξ;

5 Καθ' ἑκάστην μεταπλάττουσι τὰ λόγιά μου· πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν (εἶναι) κατ' ἐμοῦ εἰς κακόν.

6 Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τὰ βήματά μου, πῶς νὰ πιάσωσι τὴν ψυχήν μου.

7 Θέλουσι λυτρωθῆ διὰ τῆς ἀνομίας; Θεέ, ἐν τῇ ὀργῇ (σου) καταχρήμνισον τοὺς λαούς.

8 Σὺ ἀριθμεῖς τὰς ἀποπλανήσεις μου· θὲς τὰ δάκρυά μου εἰς τὴν φιάλην σου· δὲν (εἶναι ταῦτα) ἐν τῷ βιβλίῳ σου;

9 Τότε θέλουσιν ἐπιστρέψει οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, καθ' ἣν ἡμέραν (σὲ) ἐπικαλεσθῶ· ἐξεύρω τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς (εἶναι) ὑπὲρ ἐμοῦ.

10 Ἐν τῷ Θεῷ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον (αὐτοῦ)· ἐν τῷ Κυρίῳ θέλω αἰνέσει τὸν λόγον (αὐτοῦ).

11 Ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐλπίζω· δὲν θέλω φοβηθῆ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος;

12 Ἐπάνω μου, Θεέ, (εἶναι) αἱ πρὸς σὲ εὐχαί (μου)· θέλω σοὶ ἀποδίδει δοξολογίας.

13 Διότι ἐλύτρωσας τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου· οὐχὶ (καὶ) τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, διὰ νὰ περιπατῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ φωτὶ τῶν ζώντων;

ΨΑΛΜΟΣ νζ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, (ἐπὶ) Ἀλ-τασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔφευγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὦ Θεέ, ἐλέησόν με· διότι ἐπὶ σὲ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου θέλω ἐλπίζει, ἕωσοῦ παρέλθωσιν αἱ συμφοραί.

2 Θέλω κράζει πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐοδοῦντα (τὰ πάντα) δι' ἐμέ.

3 Θέλει ἐξαποστείλει ἐξ οὐρανοῦ, καὶ θέλει μὲ σώσει· θέλει καταστήσει ὄνειδος τὸν χάσκοντα νὰ μὲ καταπίῃ· Διάψαλμα· ὁ Θεὸς θέλει ἐξαποστείλει τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

4 Ἡ ψυχή μου (εἶναι) μεταξὺ λεόντων· κοίτομαι (μεταξὺ) φλογερῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων

οἱ ὀδόντες (εἶναι) λόγχαι καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ξίφος ὀξύ.

5 Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς· ἡ δόξα σου (ἂς ἦναι) ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.

6 Παγίδα ἡτοίμασαν εἰς τὰ βήματά μου· ἡ ψυχή μου ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ· ἔσκαψαν ἔμπροσθέν μου λάκκον· ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.

7 Ἑτοίμη εἶναι ἡ καρδία μου, Θεέ, ἑτοίμη εἶναι ἡ καρδία μου· θέλω ψάλλει καὶ ψαλμῳδεῖ.

8 Ἐξεγέρθητι, δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· θέλω ἐξεγερθῇ τὸ πρωΐ.

9 Θέλω σὲ ἐπαινέσει, Κύριε, μεταξὺ λαῶν· θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς σὲ μεταξὺ ἐθνῶν.

10 Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς· ἡ δόξα σου (ἂς ἦναι) ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ νή.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, (ἐπὶ) Ἀλ-τασχέθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβίδ.

ΑΛΗΘΩΣ ἄρα λαλεῖτε δικαιοσύνην; κρίνετε μετ' εὐθύτητος, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

2 Μάλιστα ἐν τῇ καρδίᾳ ἐργάζεσθε ἀδικίας· διαμοιράζετε τὴν ἀδικίαν τῶν χειρῶν σας ἐν τῇ γῇ.

3 Ἀπεξενώθησαν οἱ ἀσεβεῖς ἐκ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ κοιλίας οἱ λαλοῦντες ψεῦδος.

4 Ἔχουσι φαρμάκιον ὡς τὸ φαρμάκιον τοῦ ὄφεως· (εἶναι) ὅμοιοι μὲ τὴν κωφὴν ἀσπίδα, (ἥτις) φράττει τὰ ὦτα αὑτῆς·

5 Ἥτις δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῶν γοήτων, τῶν γοητευόντων τόσον ἐπιδεξίως.

6 Θεέ, σύντριψον αὐτῶν τοὺς ὀδόντας ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· Κύριε, κατάθραυσον τοὺς κυνόδοντας τῶν λεόντων.

7 Ἂς διαλυθῶσιν ὡς ὕδωρ, (καὶ) ἂς ῥεύσωσιν· ἐκπέμψει τὰ βέλη αὑτοῦ, ἑωσοῦ ἐξολοθρευθῶσιν.

8 Ὡς κοχλιὸς διαλυόμενος, ἂς παρέλθωσιν· ὡς ἐξάμβλωμα γυναικός, ἂς μὴ ἴδωσι τὸν ἥλιον.

9 Πρὶν αὐξηνθῶσιν αἱ ἄκανθαί σας, ὥστε νὰ γείνωσι ῥάμνοι, ζῶντας, ὡς ἐν ὀργῇ θέλει ἁρπάσει αὐτοὺς ἐν ἀνεμοστροβίλῳ.

10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ, ὅταν ἴδῃ τὴν

ἐκδίκησιν· τοὺς πόδας αὐτοῦ θέλει νίψει ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀσεβοῦς.

11 Καὶ ἕκαστος θέλει λέγει, Ἐπ' ἀληθείας (εἶναι) καρπὸς διὰ τὸν δίκαιον· ἐπ' ἀληθείας εἶναι Θεός, κρίνων ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ νθ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, (ἐπὶ) Ἀλ-τασχέθ, Μικτάμ τοῦ Δαβίδ, ὅτε ἔστειλεν ὁ Σαούλ, καὶ παρεφύλαττον τὴν οἰκίαν (αὐτοῦ) διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΝ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Θεέ μου, Θεέ μου· ὑπεράσπισόν με ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.

2 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ σῶσόν με ἀπὸ ἀνδρῶν αἱμάτων.

3 Διότι, ἰδού, ἐνεδρεύουσι τὴν ψυχήν μου· δυνατοὶ συνήχθησαν κατ' ἐμοῦ· οὐχί, Κύριε, (διὰ) ἀνομίαν μου, ἀλλ' οὐδὲ (διὰ) ἁμαρτίαν μου.

4 Χωρὶς (νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἐμοὶ) ἀνομία, τρέχουσι καὶ ἑτοιμάζονται· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἰδέ.

5 Σὺ λοιπόν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξύπνησον διὰ νὰ ἐπισκεφθῇς πάντα τὰ ἔθνη. Μὴ ἐλεήσῃς μηδένα ἐκ τῶν δολίων παραβατῶν. Διάψαλμα.

6 Ἐπιστρέφουσι τὸ ἑσπέρας· ὑλακτοῦσιν ὡς κύνες, καὶ κυκλοῦσι τὴν πόλιν.

7 Ἰδού, αὐτοὶ ἐκχέουσι (λόγους) διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν· ῥομφαῖαι (εἶναι) εἰς τὰ χείλη αὐτῶν· ἐπειδὴ (λέγουσι), Τίς ἀκούει;

8 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, θέλεις γελάσει ἐπ' αὐτούς· θέλεις μυκτηρίσει πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν, ἐπὶ σὲ θέλω ἐλπίζει· διότι (σύ), Θεέ, (εἶσαι) τὸ προπύργιόν μου.

10 Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου θέλει μὲ προφθάσει· ὁ Θεὸς θέλει μὲ κάμει νὰ ἴδω (τὴν ἐκδίκησιν) ἐπὶ τοὺς παραφυλάττοντάς με.

11 Μὴ φονεύσῃς αὐτούς, μήποτε λησμονήσῃ (αὐτὸ) ὁ λαός μου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ ταπείνωσον αὐτούς, Κύριε, ἡ ἀσπίς ἡμῶν.

12 (Διὰ) τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν,

(διὰ) τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτῶν, ἂς πιασθῶσιν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ διὰ τὴν κατάραν καὶ τὸ ψεῦδος (τὰ ὁποῖα) λαλοῦσι.

13 Κατάστρεψον (αὐτοὺς) ἐν ὀργῇ, κατάστρεψον (αὐτούς), ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωσι· καὶ ἂς γνωρίσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει ἐν Ἰακώβ, ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα.

14 Ἂς ἐπιστρέφωσι λοιπὸν τὸ ἑσπέρας, ἂς ὑλακτῶσιν ὡς κύνες, καὶ ἂς περικυκλῶσι τὴν πόλιν.

15 Ἂς περιπλανῶνται διὰ τροφήν· καὶ ἂν δὲν χορτασθῶσιν ἂς γογγύζωσιν.

16 Ἐγὼ δὲ θέλω ψάλλει τὴν δύναμίν σου, καὶ τὸ πρωῒ θέλω ὑμνολογεῖ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ ἔλεός σου· διότι ἔγεινες προπύργιόν μου, καὶ καταφύγιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου.

17 Ὦ δύναμίς μου, σὲ θέλω ψαλμῳδεῖ· διότι (σύ), Θεέ, (εἶσαι) τὸ προπύργιόν μου, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους μου.

ΨΑΛΜΟΣ ξ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Σουσὰν-ἐδούθ, Μικτὰμ τοῦ Δαβὶδ πρὸς διδασκαλίαν, ὁπότε ἐπολέμησε τὴν Συρίαν τῆς Μεσοποταμίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβά, ὁ δὲ Ἰωὰβ ἐπέστρεψε καὶ ἐπάταξε τοῦ Ἐδὼμ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἅλατος δώδεκα χιλιάδας.

ΘΕΕ, ἀπέῤῥιψας ἡμᾶς· διεσκόρπισας ἡμᾶς· ὠργίσθης· ἐπίστρεψον εἰς ἡμᾶς.

2 Ἔσεισας τὴν γῆν· διέσχισας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, διότι σαλεύεται.

3 Ἔδειξας εἰς τὸν λαόν σου (πράγματα) σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον παραφροσύνης.

4 Ἔδωκας εἰς τοὺς φοβουμένους σε σημαίαν, διὰ νὰ ὑψόνηται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Διάψαλμα.

5 Διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον (διὰ) τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· Θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει τὴν Συχέμ, καὶ τὴν κοιλάδα Σοκχὼθ θέλω διαμετρήσει.

7 Ἐμοῦ (εἶναι) ὁ Γαλαάδ, καὶ ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς· ὁ μὲν Ἐφραῒμ (εἶναι) ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ (δὲ) Ἰούδας, ὁ νομοθέτης μου·

8 Ὁ Μωὰβ (εἶναι) ἡ λεκάνη τοῦ νιψίματός
μου· ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ θέλω ῥίψει τὸ ὑπόδημά μου·
ἀλάλαξον ἐπ' ἐμοί, Παλαιστίνη.
9 Τίς θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτετειχισμένην
πόλιν; τίς θέλει μὲ ὁδηγήσει ἕως Ἐδώμ;
10 Οὐχὶ σύ, Θεέ, ὁ ἀποῤῥίψας ἡμᾶς; καὶ δὲν
θέλεις ἐξέλθει, Θεέ, μετὰ τῶν στρατευμάτων
ἡμῶν;
11 Βοήθησον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς θλίψεως· διότι
ματαία (εἶναι) ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.
12 Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας,
καὶ αὐτὸς θέλει καταπατήσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ξά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ.
(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Θεέ, τῆς κραυγῆς μου· πρό-
σεξον εἰς τὴν προσευχήν μου.
2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ θέλω
κράζει, ὅταν λειποθυμῇ ἡ καρδία μου· ὁδήγησόν
με εἰς τὴν πέτραν, (ἥτις) εἶναι παραπολὺ ὑψηλὴ
δι' ἐμέ.

3 Διότι σὺ ἔγεινες καταφυγή μου, πύργος ἰσχυρὸς ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ.

4 Ἐν τῇ σκηνῇ σου θέλω παροικεῖ διαπαντός· θέλω καταφύγει ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου. Διάψαλμα.

5 Διότι σύ, Θεέ, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκάς (μοι) τὴν κληρονομίαν τῶν φοβουμένων τὸ ὄνομά σου.

6 Θέλεις προσθέσει ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως· τὰ ἔτη αὐτοῦ (ἂς ἦναι) εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

7 Θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· κάμε νὰ διαφυλάττωσιν αὐτὸν τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια.

8 Οὕτω θέλω ψαλμῳδεῖ διαπαντὸς τὸ ὄνομά σου, διὰ νὰ ἐκπληρῶ τὰς εὐχάς μου καθ' ἡμέραν.

ΨΑΛΜΟΣ ξβ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ Ἰεδουθούν.
Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΠΙ τὸν Θεὸν βεβαίως ἀναπαύεται ἡ ψυχή μου· ἐξ αὐτοῦ (πηγάζει) ἡ σωτηρία μου.

2 Αὐτὸς βεβαίως (εἶναι) πέτρα μου, καὶ σωτηρία μου· προπύργιόν μου· δὲν θέλω σαλευθῆ πολύ.

3 Ἕως πότε θέλετε ἐπιβουλεύεσθαι ἐναντίον ἀνθρώπου; σεῖς πάντες θέλετε φονευθῆ· (εἶσθε) ὡς τοῖχος κεκλιμένος, (καὶ) φραγμὸς ἑτοιμόῤῥοπος.

4 Δὲν συμβουλεύονται παρὰ νὰ ῥίψωσιν (αὐτὸν) ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ· ἀγαπῶσι τὸ ψεῦδος· διὰ μὲν τοῦ στόματος αὐτῶν εὐλογοῦσι, διὰ δὲ τῆς καρδίας αὐτῶν καταρῶνται. Διάψαλμα.

5 Ἀλλὰ σύ, ὦ ψυχή μου, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀναπαύου, διότι ἐξ αὐτοῦ (κρέμαται) ἡ ἐλπίς μου.

6 Αὐτὸς βεβαίως (εἶναι) πέτρα μου, καὶ σωτηρία μου· προπύργιόν μου· δὲν θέλω σαλευθῆ.

7 Ἐν τῷ Θεῷ (εἶναι) ἡ σωτηρία μου καὶ ἡ δόξα μου· ἡ πέτρα τῆς δυνάμεώς μου, τὸ καταφύγιόν μου; (εἶναι) εἰς τὸν Θεόν.

8 Ἐλπίζετε ἐπ' αὐτὸν ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνοίγετε, λαοί, ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας σας· ὁ Θεὸς (εἶναι) καταφύγιον εἰς ἡμᾶς. Διάψαλμα.

9 Οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι βεβαίως (εἶναι) ματαιότης, οἱ ἄρχοντες ψεῦδος· ἐν τῇ πλάστιγγι πάντες ὁμοῦ (εἶναι) ἐλαφρότεροι αὐτῆς τῆς ματαιότητος.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπαγὴν μὴ ματαιόνεσθε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσηλόνετε τὴν καρδίαν σας.

11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δὶς ἤκουσα τοῦτο, ὅτι ἡ δύναμις (εἶναι) τοῦ Θεοῦ·

12 Καὶ σοῦ (εἶναι), Κύριε, τὸ ἔλεος· διότι σὺ θέλεις ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ξγ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ὅτε εὑρίσκετο ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰούδα.

ΘΕΕ, σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός μου· ἀπὸ πρωΐας σὲ ζητῶ· σὲ διψᾷ ἡ ψυχή μου, σὲ ποθεῖ ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, ξηρᾷ, καὶ ἀνύδρῳ·

2 Διὰ νὰ βλέπω τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου, καθὼς σὲ εἶδον ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ.

3 Διότι τὸ ἔλεός σου (εἶναι) καλήτερον παρὰ τὴν ζωήν· τὰ χείλη μου θέλουσι σὲ ἐπαινεῖ.

4 Οὕτω θέλω σὲ εὐλογεῖ ἐν τῇ ζωῇ μου· εἰς

τὸ ὄνομά σου θέλω ὑψόνει τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡς ἀπὸ πάχους καὶ μυελοῦ θέλει χορτασθῇ ἡ ψυχή μου, καὶ διὰ χειλέων ἀγαλλιάσεως θέλει ὑμνεῖ τὸ στόμα μου,

6 Ὅταν σὲ ἐνθυμῶμαι ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, εἰς σὲ μελετῶ ἐν ταῖς φυλακαῖς (τῆς νυκτός).

7 Ἐπειδὴ ἐστάθης βοήθειά μου, διὰ τοῦτο ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου θέλω χαίρει.

8 Προσεκολλήθη ἡ ψυχή μου κατόπιν σου· ἡ δεξιά σου μὲ ὑποστηρίζει.

9 Οἱ δὲ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωσιν (αὐτήν), θέλουσιν ἐμβῇ εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς·

10 Θέλουσι πέσει διὰ ῥομφαίας· θέλουσιν εἶσθαι μερὶς ἀλωπέκων.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς θέλει εὐφρανθῇ ἐπὶ τὸν Θεόν· θέλει δοξασθῇ πᾶς ὁ ὀμνύων εἰς αὐτόν· διότι θέλει φραχθῇ τὸ στόμα τῶν λαλούντων ψεῦδος.

ΨΑΛΜΟΣ ξδ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΑΚΟΥΣΟΝ, Θεέ, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῇ δεή-

σει μου· ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ ἐχθροῦ φύλαξον τὴν ζωήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συμβουλίου πονηρῶν ἀπὸ φρυάγματος ἐργαζομένων ἀνομίαν·

3 Οἵτινες ἀκονῶσιν, ὡς ῥομφαίαν, τὴν γλῶσσαν αὐτῶν· ἑτοιμάζουσιν, (ὡς) βέλη, λόγους πικρούς,

4 Διὰ νὰ τοξεύωσι κρυφίως τὸν ἄμεμπτον· ἐξαίφνης τοξεύουσιν αὐτόν, καὶ δὲν φοβοῦνται.

5 Στερεοῦνται ἐπὶ πονηροῦ πράγματος· μελετῶσι νὰ κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τίς θέλει ἴδει αὐτούς;

6 Ἀνιχνεύουσιν ἀνομίας· ἀπέκαμον ἀνιχνεύοντες ἐπιμελῶς· ἑκάστου δὲ τὰ ἐντός, καὶ ἡ καρδία, (εἶναι) βυθός.

7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει τοξεύσει αὐτούς· ἀπὸ αἰφνιδίου βέλους θέλουσιν εἶσθαι αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Καὶ (οἱ λόγοι) τῆς γλώσσης αὐτῶν θέλουσι πέσει ἐπ' αὐτούς· θέλουσι φεύγει πάντες οἱ βλέποντες αὐτούς.

9 Καὶ θέλει φοβηθῆ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ θέ-

λουσι διηγηθῇ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐννοήσει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν· καὶ θέλουσι καυχᾶσθαι πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

ΨΑΛΜΟΣ ξέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ.

ΣΕ προσμένει ὕμνος, Θεέ, ἐν Σιών· καὶ εἰς σὲ θέλει ἀποδοθῇ ἡ εὐχή.

2 Ὁ ἀκούων προσευχήν, εἰς σὲ θέλει ἔρχεσθαι πᾶσα σάρξ.

3 Λόγοι ἀνομίας ὑπερίσχυσαν κατ' ἐμοῦ· σὺ θέλεις καθαρίσει τὰς παραβάσεις ἡμῶν.

4 Μακάριος (ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον) ἔκλεξας, καὶ προσέλαβες διὰ νὰ κατοικῇ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· θέλομεν χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου σου, τοῦ ἁγίου ναοῦ σου.

5 (Διὰ) τρομερῶν πραγμάτων, μετὰ δικαιοσύνης, θέλεις ἀπομακρύνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων

τῆς γῆς, καὶ τῶν μακρὰν ἐν θαλάσσῃ·

6 Ὁ στερεόνων διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὰ ὄρη, ὁ περιεζωσμένος ἰσχύν·

7 Ὁ κατασιγάζων τὸν ἦχον τῆς θαλάσσης, τὸν ἦχον τῶν κυμάτων αὐτῆς, καὶ τὸν θόρυβον τῶν λαῶν.

8 Καὶ αὐτοὶ οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα φοβοῦνται τὰ σημεῖά σου· χαροποιεῖς τὰς ἀρχὰς τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἑσπέρας.

9 Ἐπισκέπτεσαι τὴν γῆν, καὶ ποτίζεις αὐτήν· ὑπερπλουτίζεις αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι πλήρης ὑδάτων· ἑτοιμάζεις τὸν σῖτον αὐτῶν, ἐπειδὴ οὕτω διέταξας.

10 Τὰ αὐλάκια αὐτῆς ποτίζεις· ἐξομαλίζεις τοὺς βώλους αὐτῆς· ἁπαλύνεις αὐτὴν διὰ σταλακτῆς βροχῆς· εὐλογεῖς τὰ βλαστήματα αὐτῆς.

11 Στεφανόνεις τὸ ἔτος μὲ τὰ ἀγαθά σου· καὶ τὰ ἴχνη σου σταλάζουσι πάχος.

12 Σταλάζουσιν αἱ βοσκαὶ τῆς ἐρήμου, καὶ οἱ λόφοι περιζόνονται χαράν.

13 Αἱ πεδιάδες εἶναι ἐνδεδυμέναι ποίμνια,

καὶ αἱ κοιλάδες ἐσκεπασμέναι ὑπὸ σίτου· ἀλαλάζουσι, καὶ ἔτι ὑμνολογοῦσι.

ΨΑΛΜΟΣ ξϛ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ὠδὴ ψαλμοῦ.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ εἰς τὸν Θεόν, πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ψάλατε τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· κάμετε ἔνδοξον τὸν ὕμνον αὐτοῦ.

3 Εἴπατε πρὸς τὸν Θεόν, Πόσον (εἶναι) φοβερὰ τὰ ἔργα σου! διὰ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεώς σου, ὑποκρίνονται ὑποταγὴν εἰς σὲ οἱ ἐχθροί σου.

4 Πᾶσα ἡ γῆ θέλει σὲ προσκυνεῖ, καὶ ψαλμῳδεῖ εἰς σέ· θέλουσι ψαλμῳδεῖ τὸ ὄνομά σου. Διάψαλμα.

5 Ἔλθετε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· (εἶναι) φοβερὸς (εἰς) τὰς πράξεις πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Μετέβαλε τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· πεζοὶ διέβησαν διὰ τοῦ ποταμοῦ· ἐκεῖ εὐφράνθημεν ἐπ' αὐτόν.

7 Διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δεσπόζει εἰς τὸν αἰῶνα· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ τὰ

ἔθνη· οἱ ἀποστάται ἂς μὴ ὑψόνωσιν ἑαυτούς. Διάψαλμα.

8 Εὐλογεῖτε, λαοί, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ κάμνετε νὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ·

9 Ὅστις διαφυλάττει ἐν ζωῇ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ δὲν ἀφίνει νὰ κλονίζωνται οἱ πόδες ἡμῶν.

10 Διότι σὺ ἠρεύνησας ἡμᾶς, Θεέ· ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὡς δοκιμάζεται τὸ ἀργύριον.

11 Ἐνέβαλες ἡμᾶς εἰς τὸ δίκτυον· ἔθεσας βαρὺ φορτίον ἐπὶ τὰ νῶτα ἡμῶν.

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

13 Θέλω εἰσέλθει εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὁλοκαυτώματα· θέλω σοὶ ἀποδώσει τὰς εὐχάς μου,

14 Τὰς ὁποίας προέφεραν τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου, ἐν τῇ θλίψει μου.

15 Ὁλοκαυτώματα παχέα κριῶν θέλω σοὶ προσφέρει μετὰ θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετὰ τράγων. Διάψαλμα.

16 Ἔλθετε, ἀκούσατε, πάντες οἱ φοβούμενοι

τὸν Θεόν· καὶ θέλω διηγηθῇ ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν ψυχήν μου.

17 Πρὸς αὐτὸν ἐβόησα διὰ τοῦ στόματός μου, καὶ ὑψώθη διὰ τῆς γλώσσης μου.

18 Ἐὰν ἐθεώρουν ἀδικίαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὁ Κύριος δὲν ἤθελεν ἀκούσει·

19 Ἀλλ' ὁ Θεὸς βεβαίως εἰσήκουσεν· ἐπρόσεξεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου.

20 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅστις δὲν ἀπεμάκρυνε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ξζ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ.
Ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ο ΘΕΟΣ νὰ σπλαγχνισθῇ ἡμᾶς, καὶ νὰ εὐλογήσῃ ἡμᾶς! νὰ ἐπιφάνῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς! Διάψαλμα.

2 Διὰ νὰ γνωρισθῇ ἐν τῇ γῇ ἡ ὁδός σου, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἡ σωτηρία σου.

3 Ἃς σὲ ὑμνῶσιν οἱ λαοί, Θεέ· ἃς σὲ ὑμνῶσι πάντες οἱ λαοί.

4 Ἃς εὐφρανθῶσι καὶ ἃς ἀλαλάξωσι τὰ ἔθνη·

διότι θέλεις κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ τὰ ἔθνη ἐν τῇ γῇ θέλεις ὁδηγήσει. Διάψαλμα.

5 Ἂς σὲ ὑμνῶσιν οἱ λαοί, Θεέ, ἂς σὲ ὑμνῶσι πάντες οἱ λαοί.

6 Ἡ γῆ θέλει δίδει τὸν καρπὸν αὑτῆς· θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

7 Θέλει μᾶς εὐλογήσει ὁ Θεός, καὶ θέλουσι φοβηθῇ αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ξη'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ.

ΑΣ ἐγερθῇ ὁ Θεός, (καὶ) ἂς διασκορπισθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ ἂς φύγωσιν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Καθὼς ἀφανίζεται ὁ καπνός, (οὕτως) ἀφάνισον (αὐτούς)· καθὼς ἀναλύεται ὁ κηρὸς ἔμπροσθεν τοῦ πυρός, (οὕτως) ἂς ἀπολεσθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Οἱ δὲ δίκαιοι ἂς εὐφραίνωνται· ἂς ἀγάλλωνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἂς τέρπωνται ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἑτοιμάσατε τὰς ὁδοὺς εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα ἐπὶ τῶν ἐρήμων· Κύριος (εἶναι) τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἀγάλλεσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτὴς τῶν χηρῶν, (εἶναι) ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ τόπῳ.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει εἰς οἰκογένειαν τοὺς μεμονωμένους· ἐξάγει τοὺς δεσμίους εἰς ἀφθονίαν· οἱ δὲ ἀποστάται κατοικοῦσιν ἐν (γῇ) ἀνύδρῳ.

7 Θεέ, ὅτε ἐξῆλθες ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου, ὅτε περιεπάτεις διὰ τῆς ἐρήμου· Διάψαλμα·

8 Ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αὐτοὶ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· τὸ Σινᾶ αὐτὸ (ἐσείσθη) ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

9 Θεέ, ἔπεμψας βροχὴν ἄφθονον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ αὐτῆς σὺ ἀνεζωοποίησας αὐτήν.

10 Ἡ συναγωγή σου κατῴκησεν ἐν αὐτῇ· Θεέ, ἔκαμες ἑτοιμασίαν εἰς τὸν πτωχὸν διὰ τὴν ἀγαθότητά σου.

11 Ὁ Κύριος ἔδωκε λόγον· οἱ εὐαγγελιζόμενοι (ἦσαν) στράτευμα μέγα.

12 Βασιλεῖς στρατευμάτων φεύγοντες ἔφυγον, καὶ αἱ διαμένουσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμοίραζον τὰ λάφυρα.

13 Καὶ ἂν ἐκοίτεσθε ἐν μέσῳ ἑστίας, (ὅμως θέλετε εἶσθαι ὡς) πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένης, καὶ τῆς ὁποίας τὰ πτερὰ (εἶναι περικεχρυσωμένα) ἀπὸ κιτρίνου χρυσίου.

14 Ὅτε ὁ Παντοδύναμος διεσκόρπιζε βασιλεῖς ἐν αὐτῇ, ἔγεινε (λευκὴ) ὡς ἡ χιὼν ἐν Σαλμών.

15 Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ (εἶναι ὡς) τὸ ὄρος τῆς Βασάν· ὄρος ὑψηλόν, (ὡς) τὸ ὄρος τῆς Βασάν.

16 Διὰ τί ζηλοτυπεῖτε, ὄρη ὑψηλά; (τοῦτο εἶναι) τὸ ὄρος, (ἐν ᾧ) εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοικῇ· ὁ Κύριος, ναί, (ἐν αὐτῷ) θέλει κατοικεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Αἱ ἅμαξαι τοῦ Θεοῦ (εἶναι) δυσμύριαι χιλιάδες χιλιάδων· ὁ Κύριος (εἶναι) μεταξὺ αὐτῶν (ὡς ἐν) Σινά, ἐν τῷ ἁγίῳ (τόπῳ).

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος· ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλω-

σίαν· ἔλαβες χαρίσματα διὰ τοὺς ἀνθρώπους· ἔτι
δὲ καὶ (διὰ) τοὺς ἀπειθεῖς, διὰ νὰ κατοικῇς (μετα-
ξὺ αὐτῶν), Κύριε Θεέ.

19 Εὐλογητὸς Κύριος, (ὅστις) καθ' ἡμέραν ἐπι-
φορτίζεις ἡμᾶς (ἀπὸ ἀγαθὰ)· ὁ Θεὸς τῆς σωτη-
ρίας ἡμῶν. Διάψαλμα.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν (εἶναι) Θεὸς σωτηρίας· καὶ
Κυρίου τοῦ Θεοῦ (γίνεται) λύτρωσις ἀπὸ τοῦ
θανάτου.

21 Ὁ Θεὸς ἐξάπαντος θέλει συντρίψει τὴν κε-
φαλὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· (καὶ) τὴν τετριχωμένην
κορυφὴν τοῦ περιπατοῦντος ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ.

22 Ὁ Κύριος εἶπε, Θέλω ἐπαναφέρει ἐκ Βα-
σάν, θέλω ἐπαναφέρει (τὸν λαόν μου) ἐκ τῶν βα-
θέων τῆς θαλάσσης·

23 Διὰ νὰ βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν τῷ αἵματι τῶν
ἐχθρῶν (σου), (καὶ) ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ
αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν τὰ βήματά σου, Θεέ· τὰ βή-
ματα τοῦ Θεοῦ μου, τοῦ βασιλέως μου, ἐν τῷ
ἁγιαστηρίῳ.

25 Προεπορεύοντο οἱ ψάλται· κατόπιν οἱ παίζοντες ὄργανα, ἐν τῷ μέσῳ νεάνιδες τυμπανίστριαι.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν· (εὐλογεῖτε) τὸν Κύριον, οἱ ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ (ἦτον) ὁ μικρὸς Βενιαμίν, ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν· οἱ ἄρχοντες Ἰούδα, (καὶ) ὁ λαὸς αὐτῶν· οἱ ἄρχοντες Ζαβουλών, (καὶ) οἱ ἄρχοντες Νεφθαλί.

28 Διέταξεν ὁ Θεός σου τὴν δύναμίν σου· στερέωσον, Θεέ, τοῦτο, (τὸ ὁποῖον) ἐνήργησας εἰς ἡμᾶς.

29 Διὰ τὸν ναόν σου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, βασιλεῖς θέλουσι προσφέρει εἰς σὲ δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τὰ θηρία τοῦ καλαμῶνος, τὸ πλῆθος τῶν ταύρων, καὶ τοὺς μόσχους τῶν λαῶν, (ἑωσοῦ ἕκαστος) προσφέρῃ ὑποταγὴν μὲ πλάκας ἀργυρίου· διασκόρπισον τοὺς λαούς, τοὺς ἀγαπῶντας πολέμους.

31 Θέλουσιν ἐλθεῖ μεγιστᾶνες ἐξ Αἰγύπτου· ἡ Αἰθιοπία ταχέως θέλει ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τὸν Θεόν.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ψάλλετε εἰς τὸν Θεόν, ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον· Διάψαλμα·

33 Εἰς τὸν ἐπιβαίνοντα ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς τῶν ἔκπαλαι οὐρανῶν· ἰδού, ἐκπέμπει τὴν φωνὴν αὑτοῦ, φωνὴν κραταιάν.

34 Ἀπόδοτε τὸ κράτος εἰς τὸν Θεόν· ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ (εἶναι) ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς οὐρανούς.

35 Φοβερὸς (εἶσαι), Θεέ, ἐκ τῶν ἁγιαστηρίων σου· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ διδοὺς κράτος καὶ δύναμιν εἰς τὸν λαὸν (αὑτοῦ). Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜΟΣ ξθ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Σοσανίμ.
(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΣΩΣΟΝ με, Θεέ, διότι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς (μου).

2 Ἐβυθίσθην εἰς βαθὺν πηλόν, ὅπου δὲν εἶναι τόπος στερεὸς διὰ νὰ σταθῶ· ἔφθασα εἰς τὰ βάθη τῶν ὑδάτων, καὶ τὸ ῥεῦμα μὲ κατακλύζει.

3 Ἠτόνησα κράζων· ὁ λάρυγξ μου ἐξηράνθη·

ἀπέκαμον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ νὰ περιμένω τὸν Θεόν μου.

4 Οἱ μισοῦντές με ἀναιτίως ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ προσπαθοῦντες νὰ μὲ ἀφανίσωσιν ἀδίκως· τότε ἐγὼ ἐπέστρεψα ὅ,τι δὲν ἥρπασα.

5 Θεέ, σὺ γνωρίζεις τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ τὰ πλημμελήματά μου δὲν εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ σοῦ.

6 Ἄς μὴ αἰσχυνθῶσιν ἐξ αἰτίας μου, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, οἱ προσμένοντές σε· ἄς μὴ ἐντραπῶσι δι' ἐμὲ οἱ ἐκζητοῦντές σε, Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ.

7 Διότι ἕνεκά σου ὑπέφερα ὀνειδισμόν· αἰσχύνη ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ξένος ἔγεινα εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ ἀλλογενὴς εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς μητρός μου.

9 Διότι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγε· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ ἔκλαυσα (ταλαιπωρῶν) ἐν νηστείᾳ τὴν

ψυχήν μου, ἀλλὰ (τοῦτο) ἔγεινεν εἰς ὄνειδός μου.

11 Καὶ ἔκαμα τὸν σάκκον ἔνδυμά μου, καὶ ἔγειναεἰς αὐτοὺς παροιμία.

12 Κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν οἱ καθήμενοι ἐν ταῖς πύλαις, καὶ (ἔγεινα) ᾆσμα τῶν μεθυόντων.

13 Ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ (κατευθύνω) τὴν προσευχήν μου, Κύριε· καιρὸς εὐμενείας (εἶναι)· Θεέ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, κατὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας σου.

14 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ πηλοῦ, διὰ νὰ μὴ βυθισθῶ· ἂς ἐλευθερωθῶ ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

15 Ἂς μὴ μὲ κατακλύσῃ τὸ ῥεῦμα τῶν ὑδάτων, μηδὲ νὰ μὲ καταπίῃ ὁ βυθός· καὶ τὸ φρέαρ ἂς μὴ κλείσῃ τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

16 Ἐπάκουσόν μου, Κύριε, διότι ἀγαθὸν (εἶναι) τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

17 Καὶ μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ δούλου σου· ἐπειδὴ θλίβομαι, ταχέως ἐπάκουσόν μου.

18 Πλησίασον εἰς τὴν ψυχήν μου· λύτρωσον αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου λύτρωσόν με.

19 Σὺ γνωρίζεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐνώπιόν σου (εἶναι) πάντες οἱ θλίβοντές με.

20 Ὀνειδισμὸς συνέτριψε τὴν καρδίαν μου· καὶ εἶμαι περίλυπος· περιέμεινα δὲ συλλυπούμενον, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε, καὶ παρηγορητάς, ἀλλὰ δὲν εὕρηκα.

21 Καὶ ἔδωκαν (εἰς ἐμὲ) χολὴν διὰ φαγητόν μου, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου μὲ ἐπότισαν ὄξος.

22 Ἂς γείνῃ ἡ τράπεζα αὐτῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν (καὶ) εἰς βρόχον.

23 Ἂς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ νὰ νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ τὴν ῥάχην αὐτῶν διαπαντὸς κύρτωσον.

24 Ἔχχεε ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ἀγανακτήσεώς σου ἂς συλλάβῃ αὐτούς.

25 Ἂς γείνωσιν ἔρημα τὰ παλάτια αὐτῶν· ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν ἂς μὴ ἦναι ὁ κατοικῶν.

26 Διότι (ἐκεῖνον), τὸν ὁποῖον σὺ ἐπάταξας, αὐ-
τοὶ κατεδίωξαν· καὶ λαλοῦσι περὶ τοῦ πόνου ἐ-
κείνων, τοὺς ὁποίους ἐπλήγωσας.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
καὶ ἂς μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.

28 Ἂς ἐξαλειφθῶσιν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ
μετὰ τῶν δικαίων ἂς μὴ καταγραφθῶσιν.

29 Ἐμὲ δέ, (ὅστις εἶμαι) πτωχὸς καὶ λελυπη-
μένος, ἡ σωτηρία σου, Θεέ, ἂς μὲ ὑψώσῃ.

30 Θέλω αἰνέσει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν ᾠδῇ, καὶ
θέλω μεγαλύνει αὐτὸν ἐν ὕμνοις.

31 (Τοῦτο) βεβαίως θέλει ἀρέσει εἰς τὸν Κύριον,
ὑπὲρ μόσχον νέον, ἔχοντα κέρατα (καὶ) ὁπλάς.

32 Οἱ ταπεινοὶ θέλουσιν ἰδεῖ· θέλουσιν εὐφραν-
θῆ· καὶ ἡ καρδία ὑμῶν, τῶν ἐκζητούντων τὸν
Θεόν, θέλει ζήσει.

33 Διότι εἰσακούει τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ
τοὺς δεσμίους αὐτοῦ δὲν καταφρονεῖ.

34 Ἂς αἰνέσωσιν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ,
αἱ θάλασσαι καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν αὐταῖς.

35 Διότι ὁ Θεὸς θέλει σώσει τὴν Σιών, καὶ θέ-

λει οἰκοδομήσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα· καὶ θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ, καὶ θέλουσι κληρονομήσει αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλουσι κατοικεῖ ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ό.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. (Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ, εἰς ἀνάμνησιν.

ΘΕΕ, (τάχυνον) νὰ μὲ ἐλευθερώσῃς· τάχυνον, Κύριε, εἰς βοήθειάν μου.

2 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς ἐντραπῶσιν, οἱ θέλοντες τὸ κακόν μου·

3 Ἂς στραφῶσιν ὀπίσω πρὸς ἀμοιβὴν τῆς αἰσχύνης αὐτῶν, οἱ λέγοντες, Εὖγε, εὖγε!

4 Ἂς ἀγάλλωνται, καὶ ἂς εὐφραίνωνται εἰς σέ, πάντες οἱ ζητοῦντές σε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὴν σωτηρίαν σου ἂς λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεός.

5 Ἐγὼ δὲ (εἶμαι) πτωχὸς καὶ πένης· Θεέ, τά-

χυνον εἰς ἐμέ· σὺ (εἶσαι) βοήθειά μου, καὶ ἐλευθερωτής μου· Κύριε μὴ βραδύνῃς.

ΨΑΛΜΟΣ οά.

ΕΠΙ σέ, Κύριε, ἤλπισα· ἂς μὴ καταισχυνθῶ ποτέ.

2 Διὰ τὴν δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με, καὶ ἐλευθέρωσόν με· κλῖνον πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου, καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ εἰς ἐμὲ τόπος ὀχυρός, διὰ νὰ καταφεύγω πάντοτε· σὺ διέταξας νὰ μὲ σώσῃς, διότι πέτρα μου καὶ φρούριόν μου εἶσαι.

4 Θεέ μου, λύτρωσόν με ἐκ δυνάμεως ἀσεβοῦς, ἐκ χειρὸς παρανόμου καὶ ἀδίκου.

5 Διότι σὺ (εἶσαι) ἡ ἐλπίς μου, Κύριε Θεέ· τὸ θάῤῥος μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἐκ τῆς κοιλίας· σὺ (εἶσαι) σκέπη μου ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς μητρός μου· εἰς σὲ (θέλει εἶσθαι) πάντοτε ὁ ὕμνος μου.

7 Ὡς τέρας κατεστάθην εἰς τοὺς πολλούς· ἀλλὰ σὺ (εἶσαι) τὸ δυνατὸν καταφύγιόν μου.

8 Ἂς ἐμπλησθῇ τὸ στόμα μου (ἀπὸ) τοῦ ὕμνου

σου, (ἀπὸ) τῆς δόξης σου, ὅλην τὴν ἡμέραν.

9 Μὴ μὲ ἀποῤῥίψῃς ἐν καιρῷ γήρατος· ὅταν
ἐκλείπῃ ἡ δύναμίς μου, μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς.

10 Διότι οἱ ἐχθροί μου λαλοῦσι περὶ ἐμοῦ· καὶ
οἱ παραφυλάττοντες τὴν ψυχήν μου, συμβουλεύ-
ονται ὁμοῦ,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· κα-
ταδιώξατε καὶ πιάσατε αὐτόν, διότι δὲν ὑπάρχει
ὁ σώζων.

12 Θεέ, μὴ μακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ· Θεέ μου, τά-
χυνον εἰς βοήθειάν μου.

13 Ἂς αἰσχυνθῶσιν, ἂς ἐξαλειφθῶσιν οἱ ἐχθροὶ
τῆς ψυχῆς μου· ἂς σκεπασθῶσιν ἀπὸ ὀνείδους
καὶ ἐντροπῆς οἱ ζητοῦντες τὸ κακόν μου.

14 Ἐγὼ δὲ πάντοτε θέλω ἐλπίζει, καὶ θέλω
προσθέτει ἐπὶ πάντας τοὺς ἐπαίνους σου.

15 Τὸ στόμα μου θέλει κηρύττει τὴν δικαιο-
σύνην σου (καὶ) τὴν σωτηρίαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν·
διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀπαριθμήσω (αὐτάς).

16 Θέλω περιπατεῖ ἐν τῇ δυνάμει Κυρίου τοῦ
Θεοῦ· θέλω μνημονεύει τὴν δικαιοσύνην σου, σοῦ μόνου.

17 Θεέ, σὺ μὲ ἐδίδαξας ἐκ νεότητός μου· καὶ
μέχρι τοῦ νῦν ἐκήρυττον τὰ θαυμάσιά σου.
18 Μὴ μὲ ἐγκαταλίπῃς μηδὲ μέχρι τοῦ γήρατος καὶ πολιᾶς, Θεέ, ἑωσοῦ κηρύξω τὸν βραχίονά σου εἰς (ταύτην) τὴν γενεάν, τὴν δύναμίν σου εἰς πάντας τοὺς μεταγενεστέρους.
19 Διότι ἡ δικαιοσύνη σου, Θεέ, (εἶναι) ὑπερυψωμένη· διότι ἔκαμες μεγαλεῖα· Θεέ, τίς ὅμοιός σου;
20 Ὅστις ἔδειξας εἰς ἐμὲ θλίψεις πολλὰς καὶ ταλαιπωρίας, (καὶ) πάλιν μὲ ἀνεζωοποίησας, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με;
21 Ηὔξησας τὸ μεγαλεῖόν μου, καὶ ἐπιστρέψας μὲ παρηγόρησας.
22 Καὶ ἐγώ, Θεέ μου, θέλω δοξολογεῖ ἐν τῷ ὀργάνῳ τοῦ ψαλτηρίου σέ, (καὶ) τὴν ἀλήθειάν σου· εἰς σὲ θέλω ψαλμῳδεῖ ἐν κιθάρᾳ, Ἅγιε τοῦ Ἰσραήλ.
23 Θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τὰ χείλη μου, ὅταν εἰς σὲ ψαλμῳδῶ· καὶ ἡ ψυχή μου, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσας.

24 Ἔτι δὲ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν θέλει μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου· διότι ἐνετράπησαν, διότι κατῃσχύνθησαν, οἱ ζητοῦντες τὸ κακόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ οβ'.

(Ψαλμὸς) διὰ τὸν Σολομῶντα.

ΘΕΕ, δὸς τὴν κρίσιν σου εἰς τὸν βασιλέα, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως·

2 Διὰ νὰ κρίνῃ τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

3 Τὰ ὄρη θέλουσι φέρει εἰρήνην εἰς τὸν λαόν, καὶ οἱ λόφοι δικαιοσύνην.

4 Θέλει κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· θέλει σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ συντρίψει τὸν καταδυναστεύοντα.

5 Θέλουσι σὲ φοβεῖσθαι ἐνόσῳ διαμένει ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἰς γενεὰς γενεῶν.

6 Θέλει καταβῆ ὡς βροχὴ ἐπὶ θερισμένον λειβάδιον· ὡς ῥανίδες σταλάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ θέλει ἀνθεῖ ὁ δίκαιος· καὶ ἀφθονία εἰρήνης (θέλει εἶσθαι) ἕωσοῦ μὴ ὑπάρξῃ ἡ σελήνη.

8 Καὶ θέλει κατακυριεύει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς.

9 Ἔμπροσθεν αὐτοῦ θέλουσι γονυκλιτήσει οἱ κατοικοῦντες ἐν ἐρήμοις, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ θέλουσι γλείψει τὸ χῶμα.

10 Οἱ βασιλεῖς τῆς Θαρσεὶς καὶ τῶν νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς· οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Σεβὰ θέλουσι προσφέρει δῶρα.

11 Καὶ θέλουσι προσκυνήσει αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς· πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι δουλεύσει αὐτόν.

12 Διότι θέλει ἐλευθερώσει τὸν πτωχὸν κράζοντα, καὶ τὸν πένητα, καὶ τὸν ἀβοήθητον.

13 Θέλει ἐλεήσει τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πενήτων θέλει σώσει.

14 Ἐκ δόλου καὶ ἐξ ἀδικίας θέλει λυτρόνει τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ πολύτιμον θέλει εἶσθαι τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

15 Καὶ θέλει ζῇ, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ θέλει γίνεσθαι

πάντοτε προσευχὴ περὶ αὐτοῦ· ὅλην τὴν ἡμέραν θέλουσιν εὐλογεῖ αὐτόν.

16 Δρὰξ σίτου ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν τῇ γῇ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων, ὁ καρπὸς αὐτοῦ θέλει σείεσθαι ὡς ὁ Λίβανος· καὶ (οἱ κάτοικοι) ἐν τῇ πόλει θέλουσιν ἐξανθήσει ὡς ὁ χόρτος τῆς γῆς.

17 Τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαρκεῖ ἐνόσῳ διαμένει ὁ ἥλιος· καὶ (οἱ ἄνθρωποι) θέλουσιν εὐλογεῖσθαι ἐν αὐτῷ· πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι μακαρίζει αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις μόνος κάμνει θαυμάσια.

19 Καὶ εὐλογημένον τὸ ἔνδοξον ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἂς πληρωθῇ ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Ἀμήν, καὶ ἀμήν.

20 Ἐτελείωσαν αἱ προσευχαὶ τοῦ Δαβὶδ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜΟΣ ογ'.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

ΑΓΑΘΟΣ τῳόντι (εἶναι) ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, εἰς τοὺς καθαροὺς τὴν καρδίαν.

2 Ἐμοῦ δέ, οἱ πόδες μου σχεδὸν ἐκλονίσθησαν· παρ' ὀλίγον ὠλίσθησαν τὰ βήματά μου.

3 Διότι ἐζήλευσα τοὺς μωρούς, βλέπων τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀσεβῶν.

4 Ἐπειδὴ δὲν εἶναι λύπαι διὰ τὸν θάνατον αὐτῶν. ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῶν (εἶναι) στερεά.

5 Δὲν εἶναι ἐν κόποις, ὡς (οἱ ἄλλοι) ἄνθρωποι· οὐδὲ μαστιγόνονται μετὰ (τῶν λοιπῶν) ἀνθρώπων.

6 Διὰ τοῦτο περικυκλόνει αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία ὡς περιδέραιον· ἡ ἀδικία σκεπάζει αὐτοὺς (ὡς) ἱμάτιον.

7 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐξέχουσιν ἐκ τοῦ πάχυς· ἐξεπέρασαν τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας (αὐτῶν).

8 Ἐμπαίζουσι, καὶ λαλοῦσιν ἐν πονηρίᾳ καταδυναστείαν· λαλοῦσιν ὑπερηφάνως.

9 Θέτουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διατρέχει τὴν γῆν.

10 Διὰ τοῦτο θέλει στραφῆ ἐνταῦθα ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ ὕδατα (ποτηρίου) πλήρους ἐκθλίβονται δι' αὐτούς.

11 Καὶ λέγουσι, Πῶς γνωρίζει (ταῦτα) ὁ

Θεός; καὶ ὑπάρχει γνῶσις εἰς τὸν Ὕψιστον;

12 Ἰδού, οὗτοι (εἶναι) ἀσεβεῖς, καὶ εὐτυχοῦσι διαπαντός· αὐξάνουσι τὰ πλούτη (αὐτῶν).

13 Ἄρα, ματαίως ἐκαθάρισα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔνιψα ἐν ἀθωότητι τὰς χεῖράς μου.

14 Διότι ἐμαστιγώθην ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐτιμωρήθην πᾶσαν αὐγήν.

15 Ἂν εἴπω, Θέλω ὁμιλεῖ οὕτως· ἰδού, ἐξυβρίζω εἰς τὴν γενεὰν τῶν υἱῶν σου.

16 Ἐστοχάσθην νὰ ἐννοήσω τοῦτο, πλὴν μ' ἐφάνη δύσκολον·

17 Ἑωσοῦ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, ἐνόησα τὰ τέλη αὐτῶν.

18 Σὺ βεβαίως ἔθεσας αὐτοὺς εἰς (τόπους) ὀλισθηρούς· ἔῤῥιψας αὐτοὺς εἰς κρημνόν.

19 Πῶς διὰ μιᾶς κατήντησαν εἰς ἐρήμωσιν! ἠφανίσθησαν, ἀπωλέσθησαν ὑπὸ αἰφνιδίου ὀλέθρου.

20 Ὡς ὄνειρον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ὅταν ἐγερθῇς, θέλεις ἀφανίσει τὴν εἰκόνα αὐτῶν.

21 Οὕτως ἐκαίετο ἡ καρδία μου, καὶ τὰ νεφρά μου ἐβασανίζοντο.

22 Καὶ ἐγὼ (ἤμην) ἀνόητος, καὶ δὲν ἐγνώριζον· κτῆνος ἤμην ἐνώπιόν σου.

23 Ἐγὼ ὅμως (εἶμαι) πάντοτε μετὰ σοῦ· σὺ (μὲ) ἐπίασας ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μου χειρός.

24 Διὰ τῆς συμβουλῆς σου θέλεις μὲ ὁδηγήσει, καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις μὲ προσλάβει (ἐν) δόξῃ.

25 Τίνα (ἄλλον) ἔχω ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν θέλω (ἄλλον), παρὰ σέ.

26 Ἠτόνησεν ἡ σάρξ μου καὶ ἡ καρδία μου· (ἀλλ') ὁ Θεὸς (εἶναι) ἡ δύναμις τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Διότι, ἰδού, ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ σοῦ, θέλουσιν ἀπολεσθῆ· σὺ ἐξωλόθρευσας πάντας τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ σοῦ.

28 Ἀλλὰ δι' ἐμέ, τὸ νὰ προσκολλῶμαι εἰς τὸν Θεὸν (εἶναι) τὸ ἀγαθόν μου· ἔθεσα τὴν ἐλπίδα μου ἐπὶ σέ, Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ κηρύττω πάντα τὰ ἔργα σου.

ΨΑΛΜΟΣ οδ'.

Μασχὶλ τοῦ Ἀσάφ.

ΔΙΑ τί, Θεέ, ἀπέῤῥιψας (ἡμᾶς) διαπαντός; (διὰ

τί) καπνίζει ἡ ὀργή σου ἐναντίον τῶν προβάτων
τῆς βοσκῆς σου;
2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, (τὴν ὁποίαν)
ἀπέκτησας ἐξ ἀρχῆς· τὴν ῥάβδον τῆς κληρονομίας
σου, (τὴν ὁποίαν) ἐλύτρωσας· τὸ ὄρος τοῦτο Σιὼν
ἐν ᾧ κατῴκησας.
3 Κίνησον τὰ βήματά σου πρὸς τὰς παντοτει-
νὰς ἐρημώσεις, (πρὸς) πᾶν κακὸν τὸ ὁποῖον ἔπρα-
ξεν ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ.
4 Οἱ ἐχθροί σου βρυχῶνται ἐν τῷ μέσῳ τῶν
συναγωγῶν σου· ἔθεσαν σημαίας τὰς σημαίας αὐτῶν.
5 Γνωστὸν ἔγεινεν· ὡς ἐάν τις σηκόνων πέλεκυν
καταφέρῃ ἐπὶ πυκνὰ δένδρα,
6 Οὕτω τώρα αὐτοὶ συνέτριψαν διὰ μιᾶς, μὲ
πελέκεις καὶ σφυρία, τὰ πελεκητὰ ἔργα αὐτοῦ.
7 Κατέκαυσαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου ἕως
ἐδάφους· ἐβεβήλωσαν τὸ κατοικητήριον τοῦ ὀνό-
ματός σου.
8 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Ἂς ἐξολοθρεύ-
σωμεν αὐτοὺς ὁμοῦ· κατέπαυσαν πάσας τὰς συνα-
γωγὰς τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ γῇ.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν δὲν βλέπομεν· δὲν ὑπάρχει πλέον προφήτης, οὐδὲ γνωρίζων μεταξὺ ἡμῶν τὸ ἕως πότε.

10 Ἕως πότε, Θεέ, θέλει ὀνειδίζει ὁ ἐναντίος; θέλει βλασφημεῖ ὁ ἐχθρὸς τὸ ὄνομά σου διαπαντός;

11 Διὰ τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου; (ἔκβαλε αὐτὴν) ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου, (καὶ) ἀφάνισον (αὐτούς).

12 Ἀλλ' ὁ Θεὸς (εἶναι) ἐξ ἀρχῆς Βασιλεύς μου, ἐργαζόμενος σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

13 Σὺ ἐχώρισας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τὴν θάλασσαν· σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων εἰς τὰ ὕδατα.

14 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ Λευϊάθαν· ἔδωκας αὐτὸν βρῶσιν εἰς τὸν λαὸν (τὸν κατοικοῦντα) ἐν ἐρήμοις.

15 Σὺ ἤνοιξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους· ἐξήρανας ποταμοὺς δυνατούς.

16 Σοῦ (εἶναι) ἡ ἡμέρα, καὶ σοῦ ἡ νύξ· σὺ ἡτοίμασας τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον.

17 Σὺ ἔθεσας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· σὺ ἔκαμες τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα.

18 Μνήσθητι τούτου, (ὅτι) ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον· καὶ λαὸς ἄφρων ἐβλασφήμησε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδώσῃς εἰς τὰ θηρία τὴν ψυχὴν τῆς τρυγόνος σου· τὴν σύναξιν τῶν πενήτων σου μὴ λησμονήσῃς διαπαντός.

20 Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν διαθήκην (σου)· διότι ἐπλήσθησαν οἱ σκοτεινοὶ τῆς γῆς τόποι ἀπὸ οἴκων καταδυναστείας.

21 Ἂς μὴ στραφῇ ὁ ταλαίπωρος εἰς τὰ ὀπίσω κατησχυμμένος· ὁ πτωχὸς καὶ ὁ πένης ἂς ἐπαινῶσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα, Θεέ· δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ, τὸν ὁποῖον εἰς σὲ κάμνει ὁ ἄφρων ὅλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ λησμονήσῃς τὴν φωνὴν τῶν ἐχθρῶν σου· ὁ θόρυβος τῶν ἐπανισταμένων κατὰ σοῦ αὐξάνει διαπαντός.

ΨΑΛΜΟΣ οέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, (ἐπὶ) Ἀλ-τασχέθ.
Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Ἀσάφ.

ΔΟΞΟΛΟΓΟΥΜΕΝ σε, Θεέ, δοξολογοῦμεν, διότι πλησίον (ἡμῶν εἶναι) τὸ ὄνομά σου· κηρύττονται τὰ θαυμάσιά σου.

2 Ὅταν λάβω τὸν ὡρισμένον καιρόν, ἐγὼ θέλω κρίνει ἐν εὐθύτητι.

3 Διελύθη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι αὐτῆς· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Διάψαλμα.

4 Εἶπα πρὸς τοὺς ἄφρονας, Μὴ γίνεσθε ἄφρονες· καὶ πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς, Μὴ ὑψόνετε κέρας·

5 Μὴ ὑψόνετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· (μὴ) λαλεῖτε μὲ τράχηλον σκληρόν.

6 Διότι οὔτε ἐξ ἀνατολῶν, οὔτε ἐκ δυσμῶν, οὔτε ἐκ τῆς ἐρήμου, (ἔρχεται) ἡ ὕψωσις·

7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς (εἶναι) ὁ Κριτής· τοῦτον ταπεινόνει, καὶ ἐκεῖνον ὑψόνει.

8 Διότι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Κυρίου (εἶναι) ποτήριον πλῆρες κεράσματος οἴνου ἀδόλου, καὶ ἐκ τούτου θέλει χύσει· πλὴν τὴν τρυγίαν αὐτοῦ θέλου-

σι στραγγίσει πάντες οἱ ἀσεβεῖς τῆς γῆς, (καὶ) θέλουσι πίει.

9 Ἐγὼ δὲ θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀσεβῶν θέλω συντρίψει· τὰ (δὲ) κέρατα τῶν δικαίων θέλουσιν ὑψωθῆ.

ΨΑΛΜΟΣ ος'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Νεγινώθ.
Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Ἀσάφ.

ΓΝΩΣΤΟΣ (εἶναι) ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός· ἐν τῷ Ἰσραήλ, μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν Σαλήμ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ βέλη τοῦ τόξου, τὴν ἀσπίδα, καὶ τὴν ῥομφαίαν, καὶ τὸν πόλεμον. Διάψαλμα.

4 Εἶσαι λαμπρότερος ὑπὲρ τὰ ὄρη τῶν ἁρπακτήρων.

5 Οἱ θρασυκάρδιοι ἐγυμνώθησαν· ἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον αὐτῶν· καὶ οὐδεὶς τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν εὕρηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ, ἔπεσον εἰς βαθύτατον ὕπνον καὶ ἡ ἅμαξα καὶ ὁ ἵππος.

7 Σὺ εἶσαι φοβερός· καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ ἔμπροσθέν σου, ὅταν ὀργισθῇς;

8 Ἐξ οὐρανοῦ ἔκαμες νὰ ἀκουσθῇ κρίσις· ἡ γῆ ἐφοβήθη, καὶ ἡσύχασεν,

9 Ὅτε ἐσηκώθη εἰς κρίσιν ὁ Θεός, διὰ νὰ σώσῃ πάντας τοὺς πρᾴους τῆς γῆς. Διάψαλμα.

10 Βεβαίως ὁ θυμὸς τοῦ ἀνθρώπου (θέλει καταντήσει) εἰς ἔπαινόν σου· θέλεις χαλινώσει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ θυμοῦ.

11 Κάμετε εὐχάς, καὶ ἀπόδοτε εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας· πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ ἂς φέρωσι δῶρα εἰς τὸν φοβερόν·

12 Τὸν ἀφαιροῦντα τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχόντων, τὸν φοβερὸν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ οζ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, διὰ Ἰεδουθούν.
Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

Η φωνή μου (εἶναι) πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐβόησα· ἡ φωνή μου (εἶναι) πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ἀκρόασιν.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐξεζήτησα τὸν Κύριον· ἐξέτεινον τὴν νύκτα τὰς χεῖράς μου, καὶ δὲν ἔπαυον· ἡ ψυχή μου δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ.

3 Ἐνεθυμήθην τὸν Θεόν, καὶ ἐταράχθην· διελογίσθην, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.

4 Ἐκράτησας τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐν ἀγρυπνίᾳ· ἐταράχθην, καὶ δὲν ἐδυνάμην νὰ λαλήσω.

5 Διελογίσθην τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, τὰ ἔτη τῶν αἰώνων.

6 Ἀνακαλῶ εἰς μνήμην τὴν ᾠδήν μου· τὴν νύκτα διαλογίζομαι μετὰ τῆς καρδίας μου, καὶ τὸ πνεῦμά μου διερευνᾷ·

7 Μήποτε ὁ Κύριος (μὲ) ἀποβάλει αἰωνίως, καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εὐμενὴς πλέον;

8 Ἦ ἐξέλιπε διαπαντὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ; ἔπαυσεν ὁ λόγος (αὐτοῦ) εἰς γενεὰν καὶ γενεάν;

9 Μήποτε ἐλησμόνησε νὰ ἐλεῇ ὁ Θεός; μήποτε ἐν τῇ ὀργῇ (αὐτοῦ) θέλει κλείσει τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Διάψαλμα.

10 Τότε εἶπα, Ἀδυναμία μου (εἶναι) τοῦτο· ἀλλοιοῦται ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου;

11 Θέλω μνημονεύει τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ναί, θέλω μνημονεύει τὰ ἀπ' ἀρχῆς θαυμάσιά σου.

12 Καὶ θέλω μελετᾷ εἰς πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ περὶ τῶν πράξεών σου θέλω διαλογίζεσθαι.

13 Θεέ, ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ (εἶναι) ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεός;

14 Σὺ (εἶσαι) ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐφανέρωσας μεταξὺ τῶν λαῶν τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλύτρωσας διὰ τοῦ βραχίονός (σου) τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Διάψαλμα.

16 Τὰ ὕδατα σὲ εἶδον, Θεέ, τὰ ὕδατα σὲ εἶδον, (καὶ) ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν καὶ αἱ ἄβυσσοι.

17 Πλημμύραν ὑδάτων ἔχυσαν αἱ νεφέλαι· φωνὴν ἔδωκαν οἱ οὐρανοί· καὶ τὰ βέλη σου διεπέταξαν.

18 Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου (ἦτο) ἐν τῷ (οὐρανίῳ) τροχῷ· ἐφώτισαν αἱ ἀστραπαὶ τὴν οἰκουμένην· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ.

19 Διὰ τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου δὲν γνωρίζονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου διὰ χειρὸς Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜΟΣ οή.

Μασχὶλ τοῦ Ἀσάφ.

ΑΚΟΥΣΟΝ, λαέ μου, τὸν νόμον μου· κλίνατε τὰ ὦτά σας εἰς τὰ λόγια τοῦ στόματός μου.

2 Θέλω ἀνοίξει ἐν παραβολῇ τὸ στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα ἀξιομνημόνευτα (τὰ) ἀπ᾽ ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήθησαν εἰς ἡμᾶς.

4 Δὲν θέλομεν κρύψει (αὐτὰ) ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεάν, διηγούμενοι τοὺς ἐπαίνους τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ ὁποῖα ἔκαμε.

5 Καὶ ἔστησε μαρτύριον ἐν τῷ Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθεσεν ἐν τῷ Ἰσραήλ, τὰ ὁποῖα προσέταξεν

εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, νὰ κάμνωσιν αὐτὰ γνωστὰ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν·

6 Διὰ νὰ γνωρίζῃ (αὐτὰ) ἡ γενεὰ ἡ ἐπερχομένη, οἱ υἱοὶ οἱ μέλλοντες νὰ γεννηθῶσι· (καὶ αὐτοί), ὅταν ἀναστηθῶσι, νὰ διηγῶνται εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν·

7 Διὰ νὰ θέσωσιν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ λησμονῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ φυλάττωσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·

8 Καὶ νὰ μὴ γείνωσιν ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ διεστραμμένη καὶ ἀπειθής· γενεά, (ἥτις) δὲν ἐφύλαξεν εὐθεῖαν τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ δὲν ἐστάθη πιστὸν μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς·

9 (Ὡς) οἱ υἱοὶ τοῦ Ἐφραΐμ, (οἵτινες,) ὡπλισμένοι, βαστάζοντες τόξα, ἐστράφησαν ὀπίσω τὴν ἡμέραν τῆς μάχης.

10 Δὲν ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ περιπατῶσι.

11 Καὶ ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔδειξεν εἰς αὐτούς.

12 Ἔμπροσθεν τῶν πατέρων αὐτῶν ἔκαμε θαυμάσια, ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, τῇ πεδιάδι Τάνεως.

13 Διέσχισε τὴν θάλασσαν, καὶ διεπέρασεν αὐτούς, καὶ ἔστησε τὰ ὕδατα ὡς σωρόν·

14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐν νεφέλῃ, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτὶ πυρός.

15 Διέσχισε πέτρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν (αὐτοὺς) ὡς (ἐκ) μεγάλων ἀβύσσων·

16 Καὶ ἐξήγαγε ῥύακας ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατεβίβασεν ὕδατα ὡς ποταμούς.

17 Ἀλλ' αὐτοὶ ἐξηκολούθουν ἔτι ἁμαρτάνοντες εἰς αὐτὸν παροξύνοντες τὸν Ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ·

18 Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ζητοῦντες βρῶσιν κατὰ τὴν ὄρεξιν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, λέγοντες, Μήπως δύναται ὁ Θεὸς νὰ ἑτοιμάσῃ τράπεζαν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

20 Ἰδού, ἐπάταξε τὴν πέτραν, καὶ ἔῤῥευσαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι ἐπλημμύρησαν· μήπως δύναται νὰ δώσῃ καὶ ἄρτον; ἢ νὰ ἑτοιμάσῃ κρέας εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ;

21 Διὰ τοῦτο ἤκουσεν ὁ Κύριος, καὶ ὠργίσθη·

καὶ πῦρ ἐξήφθη κατὰ τοῦ Ἰακώβ, ἔτι δὲ καὶ ὀργὴ
ἀνέβη κατὰ τοῦ Ἰσραήλ·
22 Διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν, οὐδὲ
ἤλπισαν ἐπὶ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ·
23 Ἐνῷ προσέταξε τὰς νεφέλας ἀπὸ ἄνωθεν,
καὶ τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ ἤνοιξε,
24 Καὶ ἔβρεξεν εἰς αὐτοὺς μάννα διὰ νὰ φά-
γωσι, καὶ σῖτον οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτούς.
25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ὁ ἄνθρωπος· τρο-
φὴν ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς μέχρι χορτασμοῦ.
26 Ἐσήκωσεν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνατολικὸν ἄνε-
μον, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπέφερε τὸν
νότον.
27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς κρέας ὡς τὸ χῶμα,
καὶ πετεινὰ πτερωτὰ ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης·
28 Καὶ ἔκαμε νὰ πέσωσιν εἰς τὸ μέσον τοῦ
στρατοπέδου αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνῶν αὐτῶν·
29 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν σφόδρα·
καὶ ἔφερεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν·
30 Δὲν εἶχον χωρισθῆ ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐ-
τῶν· Ἔτι (ἦτο) ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν ἡ βρῶσις αὐτῶν.

31 Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐφόνευσε τοὺς μεγαλητέρους ἐξ αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατέβαλεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμάρτησαν ἔτι, καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

33 Διὰ τοῦτο συνετέλεσεν ἐν ματαιότητι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν ταραχῇ.

34 Ὅτε ἐθανάτονεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ἀπὸ ὄρθρου προσέτρεχον εἰς τὸν Θεόν·

35 Καὶ ἐνεθυμοῦντο, ὅτι ὁ Θεὸς (ἦτο) φρούριον αὐτῶν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν.

36 Ἀλλ' ἐκολάκευον αὐτὸν διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐψεύδοντο πρὸς αὐτόν·

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν δὲν ἦτο εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἦσαν πιστοὶ εἰς τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς ὅμως, οἰκτίρμων, συνεχώρησε τὴν ἀνομίαν (αὐτῶν), καὶ δὲν ἠφάνισεν (αὐτούς)· ἀλλὰ πολλάκις ἀνέστελλε τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ δὲν διήγειρεν ὅλην τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·

39 Καὶ ἐνεθυμήθη ὅτι ἦσαν σάρξ· ἄνεμος παρερχόμενος, καὶ μὴ ἐπιστρέφων.

40 Ποσάκις παρώξυναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ,

41 Καὶ ἐστράφησαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν!

42 Δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ·

43 Πῶς ἔδειξεν ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῇ πεδιάδι Τάνεως.

44 Καὶ μετέβαλεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς ῥύακας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πίωσιν.

45 Ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βατράχους, καὶ ἠφάνισαν αὐτούς.

46 Καὶ παρέδωκε τοὺς καρποὺς αὐτῶν εἰς τὸν βροῦχον, καὶ τοὺς κόπους αὐτῶν εἰς τὴν ἀκρίδα.

47 Κατηφάνισε διὰ τῆς χαλάζης τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν μὲ πέτρας χαλάζης·

48 Καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν χάλαζαν τὰ κτήνη

αὐτῶν, καὶ τὰ ποίμνια εἰς τοὺς κεραυνούς.

49 Ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἔξαψιν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ τὴν ὀργήν, καὶ τὴν θλίψιν, ἀποστέλλων (αὐτὰ) δι' ἀγγέλων κακοποιῶν.

50 Ἤνοιξεν ὁδὸν εἰς τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· δὲν ἐφείσθη ἀπὸ τοῦ θανάτου τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν εἰς θανατικὸν τὴν ζωὴν αὐτῶν·

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ, τὴν ἀπαρχὴν τῆς δυνάμεως (αὐτῶν) ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ Χάμ·

52 Καὶ ἐσήκωσεν (ἐκεῖθεν) ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν τῇ ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ δὲν ἐδειλίασαν· τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν ἐσκέπασεν ἡ θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὅριον τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ, τὸ ὄρος τοῦτο, (τὸ ὁποῖον) ἀπέκτησεν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ·

55 Καὶ ἐξεδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτῶν τὰ

ἔθνη, καὶ διεμοίρασεν αὐτὰ κληρονομίαν μὲ σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν κατῴκισε τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

56 Καὶ ὅμως ἐπείρασαν καὶ παρώξυναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·

57 Ἀλλ' ἐστράφησαν, καὶ ἐφέρθησαν ἀπίστως, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν· ἐστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν·

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν μὲ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν τόπους, καὶ μὲ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν διήγειραν αὐτὸν εἰς ζηλοτυπίαν.

59 Ἤκουσεν ὁ Θεός, καὶ ὑπερωργίσθη, καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα τὸν Ἰσραήλ·

60 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν σκηνὴν τοῦ Σηλώ, τὴν σκηνὴν (ὅπου) κατῴκησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων·

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.

62 Καὶ παρέδωκεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ὑπερωργίσθη κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

63 Τοὺς νέους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν δὲν ἐνυμφεύθησαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἔπεσον ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν δὲν ἐπένθησαν.

65 Τότε ἐξηγέρθη ὡς ἐξ ὕπνου ὁ Κύριος, ὡς (ἄνθρωπος) δυνατός, βοῶν ἀπὸ οἴνου·

66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔθεσεν ἐπ' αὐτούς.

67 Καὶ ἀπέῤῥιψε τὴν σκηνὴν Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ δὲν ἔκλεξεν·

68 Ἀλλ' ἔκλεξε τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τῆς Σιών, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε.

69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς ὑψηλὰ (παλάτια) τὸ ἁγιαστήριον αὐτοῦ, ὡς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 Καὶ ἔκλεξε Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀπέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·

71 Ἐξόπισθεν τῶν θηλαζόντων (προβάτων) ἔφερεν αὐτόν, διὰ νὰ ποιμαίνῃ Ἰακὼβ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀκακίαν

τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ διὰ τῆς συνέσεως τῶν
χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛΜΟΣ οθ'.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

ΘΕΕ, ἦλθον ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ἐ-
μίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· κατέστησαν τὴν
Ἱερουσαλὴμ εἰς σωροὺς (ἐρειπίων).

2 Ἔδωκαν τὰ πτώματα τῶν δούλων σου βρῶ-
σιν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὴν σάρκα τῶν
ὁσίων σου εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ
τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ θάπτων.

4 Ἐγείναμεν ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν,
κατάγελως καὶ χλευασμὸς εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν.

5 Ἕως πότε, Κύριε; θέλεις ὀργίζεσθαι διαπαν-
τός; θέλει καίει ὡς πῦρ ἡ ζηλοτυπία σου;

6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ
γνωρίζοντά σε, καὶ ἐπὶ τὰ βασίλεια, τὰ μὴ ἐπι-
καλεσθέντα τὸ ὄνομά σου·

7 Διότι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸ κατοικη-
τήριον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ ἐνθυμηθῇς καθ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας τῶν ἀρχαίων· ὀγλήγορα ἂς προφθάσωσιν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, διότι ἐταπεινώθημεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

10 Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ (εἶναι) ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἂς γνωρισθῇ εἰς τὰ ἔθνη ἔμπροσθεν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος τῶν δούλων σου.

11 Ἂς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν δεσμίων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, σῶσον τοὺς καταδεδικασμένους εἰς θάνατον·

12 Καὶ ἀπόδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, μὲ τὸν ὁποῖον σὲ ὠνείδισαν, Κύριε.

13 Ἡμεῖς δὲ ὁ λαός σου, καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου, θέλομεν σὲ δοξολογεῖ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν θέλομεν ἀναγγέλλει τὴν αἴνεσίν σου.

ΨΑΛΜΟΣ π'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Σοσανὶμ-ἐδούθ.
Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

ΑΚΡΟΑΣΘΗΤΙ, ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, σὺ
ὁ ὁδηγῶν ὡς ποίμνιον τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος
(ἐπὶ) τῶν χερουβείμ, ἐμφανίσθητι.
2 Ἔμπροσθεν τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ τοῦ Βενιαμίν,
καὶ τοῦ Μανασσῆ, διέγειρον τὴν δύναμίν σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.
3 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεέ, καὶ ἐπίλαμψον τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.
4 Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἕως πότε θέλεις
ὀργίζεσθαι ἐναντίον τῆς προσευχῆς τοῦ λαοῦ σου;
5 Τρέφεις αὐτοὺς μὲ ἄρτον δακρύων, καὶ πο-
τίζεις αὐτοὺς ἀφθόνως μὲ δάκρυα.
6 Ἔκαμες ἡμᾶς ἔριδα εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν·
καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν γελῶσι μεταξὺ ἀλλήλων.
7 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεὲ τῶν δυνάμεων, καὶ
ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυ-
τρωθῆ.
8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετεκόμισας· ἐξε-

δίωξας ἔθνη, καὶ ἐφύτευσας αὐτήν.

9 Ἡτοίμασας τόπον ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ βαθέως ἐῤῥίζωσας αὐτήν· καὶ ἐγέμισε τὴν γῆν.

10 Ἐσκεπάσθησαν τὰ ὄρη ὑπὸ τῆς σκιᾶς αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς (ἦσαν ὡς) αἱ ὑψηλαὶ κέδροι.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ τοὺς βλαστοὺς αὐτῆς ἕως τοῦ ποταμοῦ.

12 Διὰ τί ἐκρήμνισας τοὺς φραγμοὺς αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδόν;

13 Ἐρημόνει αὐτὴν ὁ ἀγριόχοιρος ἐκ τοῦ δάσους, καὶ τὸ θηρίον τοῦ ἀγροῦ νέμεται αὐτήν.

14 Ἐπίστρεψον, δεόμεθα, Θεὲ τῶν δυνάμεων· ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἰδέ, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην,

15 Καὶ τὸ φυτὸν τὸ ὁποῖον ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ τὸν βλαστὸν (τὸν ὁποῖον) ἐκραταίωσας εἰς σεαυτόν.

16 Ἐκαύθη ἐν πυρί· ἐκόπη· ἐχάθησαν ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου.

17 Ἂς ἦναι ἡ χείρ σου ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῆς δε-

ξιᾶς σου· ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, (τὸν ὁποῖον) ἔκαμες δυνατὸν εἰς σεαυτόν.

18 Καὶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἐκκλίνει ἀπὸ σοῦ· ζωοποίησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου θέλομεν ἐπικαλεῖσθαι.

19 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων· ἐπίλαμψον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν λυτρωθῆ.

ΨΑΛΜΟΣ πά.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν, ἐπὶ Γιττίθ·
(Ψαλμὸς) τοῦ Ἀσάφ.

ΨΑΛΑΤΕ ἐν εὐφροσύνῃ εἰς τὸν Θεόν, τὴν δύναμιν ἡμῶν· ἀλαλάξατε εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

2 Ὑψώσατε ψαλμῳδίαν, καὶ κρούετε τύμπανον, κιθάραν τερπνὴν μετὰ ψαλτηρίου.

3 Σαλπίσατε σάλπιγγα ἐν νεομηνίᾳ, ἐν καιρῷ ὡρισμένῳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμῶν.

4 Διότι πρόσταγμα (εἶναι) τοῦτο εἰς τὸν Ἰσραὴλ, νόμος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ.

5 (Εἰς) μαρτύριον διέταξε τοῦτο εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅτε ἐξῆλθε κατὰ γῆς Αἰγύπτου (ὅπου) ἤκου·

σα γλῶσσαν, (τὴν ὁποίαν) δὲν ἐγνώριζον.

6 Ἀπεμάκρυνα ἀπὸ τοῦ φορτίου τὸν ὦμον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπαυσαν ἀπὸ κοφίνου.

7 Ἐν (καιρῷ) θλίψεως (μὲ) ἐπεκαλέσθης, καὶ σὲ ἐλύτρωσα· σοὶ ἀπεκρίθην ἀπὸ τοῦ ἀποκρύφου (τόπου) τῆς βροντῆς· σὲ ἐδοκίμασα ἐν τοῖς ὕδασι ἀντιλογίας. Διάψαλμα.

8 Ἄκουσον, λαέ μου, καὶ θέλω διαμαρτυρήσει κατὰ σοῦ· Ἰσραήλ, ἐὰν μοῦ ἀκούσῃς,

9 Ἂς μὴ ἦναι εἰς σὲ θεὸς ξένος, καὶ μὴ προσκυνήσῃς θεὸν ἀλλότριον.

10 Ἐγὼ (εἶμαι) Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις σὲ ἀνήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ θέλω γεμίσει αὐτό.

11 Ἀλλ' ὁ λαός μου δὲν ἤκουσε τῆς φωνῆς μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπρόσεξεν εἰς ἐμέ.

12 Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας αὐτῶν· (καὶ) περιεπάτησαν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν βουλάς.

13 Εἴθε νὰ μοῦ ἤκουεν ὁ λαός μου, (καὶ) ὁ Ἰσραὴλ νὰ περιεπάτει εἰς τὰς ὁδούς μου!

14 Πάραυτα ἤθελον καταβάλει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, καὶ κατὰ τῶν θλιβόντων αὐτοὺς ἤθελον στρέψει τὴν χεῖρά μου.

15 Οἱ μισοῦντες τὸν Κύριον ἤθελον ἀποτύχει ἐναντίον αὐτοῦ· ὁ δὲ καιρὸς ἐκείνων ἤθελε διαμένει πάντοτε·

16 Καὶ ἤθελε θρέψει αὐτοὺς μὲ τὸ πάχος τοῦ σίτου, καὶ μὲ μέλι ἐκ πέτρας ἤθελον σὲ χορτάσει.

ΨΑΛΜΟΣ πϐ'.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ ἵσταται ἐν τῇ συνάξει τῶν δυνατῶν· ἀναμέσον τῶν θεῶν θέλει κρίνει.

2 Ἕως πότε θέλετε κρίνει ἀδίκως, καὶ θέλετε προσωποληπτεῖ τοὺς ἀσεβεῖς; Διάψαλμα

3 Κρίνατε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ὀρφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εἰς τὸν τεθλιμμένον καὶ πένητα.

4 Ἐλευθερόνετε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα· λυτρόνετε (αὐτὸν) ἐκ χειρὸς τῶν ἀσεβῶν.

5 Δὲν γνωρίζουσιν οὐδὲ νοοῦσι· περιπατοῦσιν ἐν σκότει· πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύονται.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ (εἶσθε) σεῖς, καὶ υἱοὶ Ὑψί-
στου πάντες·

7 Σεῖς ὅμως ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ
ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε·

8 Ἀνάστα, Θεέ, κρῖνον τὴν γῆν· διότι σὺ θέ-
λεις κληρονομήσει πάντα τὰ ἔθνη.

ΨΑΛΜΟΣ πγ'.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῦ Ἀσάφ.

ΘΕΕ, μὴ σιωπήσῃς· μὴ σιγήσῃς· καὶ μὴ ἡσυ-
χάσῃς, Θεέ.

2 Διότι, ἰδού, οἱ ἐχθροί σου θορυβοῦσι, καὶ
οἱ μισοῦντές σε ὕψωσαν κεφαλήν.

3 Κακὴν βουλὴν ἔλαβον κατὰ τοῦ λαοῦ σου,
καὶ συνεβουλεύθησαν κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου.

4 Εἶπον, Ἔλθετε, καὶ ἂς ἐξολοθρεύσωμεν αὐ-
τοὺς ἀπὸ (τοῦ νὰ ἦναι) ἔθνος· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰσραὴλ ἂς μὴ μνημονεύηται πλέον.

5 Διότι ἐκ συμφώνου συνεβουλεύθησαν ὁμοῦ·
συνεμάχησαν κατὰ σοῦ·

6 Αἱ σκηναὶ τοῦ Ἐδώμ, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται·
ὁ Μωάβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοί.

7 Ὁ Γεβάλ, καὶ ὁ Ἀμμών, καὶ ὁ Ἀμαλήκ· οἱ
Φιλισταῖοι μετὰ τῶν κατοικούντων τὴν Τύρον.
8 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀσσοὺρ ἡνώθη μετ' αὐτῶν· ἐ-
βοήθησαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Λώτ· Διάψαλμα.
9 Κάμε εἰς αὐτούς, ὡς (εἰς) τοὺς Μαδιανίτας,
ὡς (εἰς) τὸν Σισάραν, ὡς (εἰς) τὸν Ἰαβεὶν ἐν τῷ
χειμάῤῥῳ Κεισών·
10 (Οἵτινες) ἀπωλέσθησαν ἐν Ἐνδώρ· ἔγειναν
κόπρος διὰ τὴν γῆν.
11 Κάμε τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ
καί, ὡς τὸν Ζεβεὲ καὶ Σαλμανάν, πάντας τοὺς
ἀρχηγοὺς αὐτῶν·
12 Οἵτινες εἶπον, Ἄς κληρονομήσωμεν εἰς
ἑαυτοὺς τὰ κατοικητήρια τοῦ Θεοῦ.
13 Θεέ μου, κάμε αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς ἄ-
χυρον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
14 Ὡς τὸ πῦρ καίει τὸ δάσος, καὶ ὡς ἡ φλὸξ
κατακαίει τὰ ὄρη,
15 Οὕτω καταδίωξον αὐτοὺς μὲ τὴν ἀνεμοζά-
λην σου, καὶ μὲ τὸν ἀνεμοστρόβιλόν σου κατα-
τρόμαξον αὐτούς.

16 Γέμισον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπὸ ἀτιμίας, καὶ θέλουσι ζητήσει τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

17 Ἄς καταισχυνθῶσι, καὶ ἄς ταραχθῶσι διαπαντός· καὶ ἄς ἐντραπῶσι, καὶ ἄς ἀπολεσθῶσι·

18 Καὶ ἄς γνωρίσωσιν ὅτι σύ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα (εἶναι) Κύριος, (εἶσαι) ὁ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ πδ΄.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Γιττίθ. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΠΟΣΟΝ ἀγαπηταὶ (εἶναι) αἱ σκηναί σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

2 Ἐπιποθεῖ, καὶ μάλιστα λειποθυμεῖ ἡ ψυχή μου διὰ τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἀγαλλιῶνται διὰ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα.

3 Ναί, τὸ στρουθίον εὕρηκε κατοικίαν, καὶ ἡ τρυγὼν φωλεὰν εἰς ἑαυτήν, ὅπου θέτει τοὺς νεοσσούς αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, Βασιλεῦ μου, καὶ Θεέ μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου· πάντοτε θέλουσι σὲ αἰνεῖ. Διάψαλμα.

5 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις (εἶναι) ἐν σοί· ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁποίων (εἶναι) αἱ ὁδοί (σου)·

6 (Οἵτινες) διαβαίνοντες διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος, καθιστῶσιν αὐτὴν πηγὴν (ὑδάτων)· καὶ ἡ βροχὴ ἔτι γεμίζει τοὺς λάκκους.

7 Προβαίνουσιν ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν· (ἕκαστος αὐτῶν) φαίνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Σιών.

8 Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ. Διάψαλμα.

9 Ἰδέ, Θεέ, ἡ ἀσπὶς ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

10 Διότι καλητέρα, (εἶναι μία) ἡμέρα ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἤθελον προτιμήσει νὰ ἦμαι θυρωρὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου, παρὰ νὰ κατοικῶ ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς πονηρίας.

11 Διότι ἥλιος καὶ ἀσπὶς (εἶναι) Κύριος ὁ Θεός· χάριν καὶ δόξαν ὁ Κύριος θέλει δώσει· δὲν θέλει στερήσει οὐδενὸς ἀγαθοῦ τοὺς περιπατοῦντας ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πέ.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΕΥΗΡΕΣΤΗΘΗΣ, Κύριε, εἰς τὴν γῆν σου· ἔφερες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τὸν Ἰακώβ.

2 Συνεχώρησας τὴν ἀνομίαν τοῦ λαοῦ σου· ἐσκέπασας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Θεὲ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ κατάπαυσον τὸν καθ' ἡμῶν θυμόν σου.

5 Θέλεις εἶσθαι διαπαντὸς ὠργισμένος εἰς ἡμᾶς; θέλεις ἐπεκτείνει τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Δὲν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει ἡμᾶς, διὰ νὰ εὐφραίνηται ὁ λαός σου εἰς σέ;

7 Δεῖξον εἰς ἡμᾶς, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ δὸς εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν σου.

8 Θέλω ἀκούσει τί θέλει λαλήσει Κύριος ὁ

Θεός· διότι θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· καὶ ἂς μὴ ἐπιστρέψωσιν εἰς ἀφροσύνην.

9 Βεβαίως πλησίον τῶν φοβουμένων αὐτὸν (εἶναι) ἡ σωτηρία αὐτοῦ, διὰ νὰ κατοικῇ δόξα ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη ἐφιλήθησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς θέλει ἀναβλαστήσει· καὶ δικαιοσύνη ἐξ οὐρανοῦ θέλει κύψει.

12 Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει δώσει τὸ ἀγαθόν· καὶ ἡ γῆ ἡμῶν θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·

13 Δικαιοσύνη ἔμπροσθεν αὐτοῦ θέλει προπορεύεσθαι, καὶ θέλει βάλλει (αὐτὴν) εἰς τὴν ὁδὸν τῶν διαβημάτων αὐτοῦ·

ΨΑΛΜΟΣ πς'.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ,

ΚΛΙΝΟΝ, Κύριε, τὸ ὠτίον σου· ἐπάκουσόν μου, διότι πτωχὸς καὶ πένης (εἶμαι) ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, διότι εἶμαι ὅσιος· σύ, Θεέ μου, σῶσον τὸν δοῦλόν σου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, διότι πρὸς σὲ κράζω ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, διότι πρὸς σέ, Κύριε, ὑψόνω τὴν ψυχήν μου.

5 Διότι σύ, Κύριε, (εἶσαι) ἀγαθός, καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ πολυέλεος εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους σε·

6 Ἀκροάσθητι, Κύριε, τῆς προσευχῆς μου, καὶ πρόσεξον εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου·

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου θέλω σὲ ἐπικαλεῖσθαι, διότι θέλεις μοῦ εἰσακούει.

8 Δὲν εἶναι ὅμοιός σου μεταξὺ τῶν θεῶν, Κύριε· οὐδὲ (ἔργα) ὅμοια τῶν ἔργων σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἔκαμες, θέλουσιν ἐλθεῖ καὶ προσκυνήσει ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ θέλουσι δοξάσει τὸ ὄνομά σου.

10 Διότι μέγας εἶσαι, καὶ κάμνεις θαυμάσια· εἶσαι Θεὸς μόνος.

11 Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδόν σου, (καὶ) θέλω περιπατεῖ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· προσήλονε τὴν καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον τοῦ ὀνόματός σου.

12 Θέλω σὲ αἰνεῖ, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, καὶ θέλω δοξάζει τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Διότι μέγα ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου· καὶ ἠλευθέρωσας τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου·

14 Θεὲ, οἱ ὑπερήφανοι ἐσηκώθησαν κατ' ἐμοῦ καὶ αἱ συνάξεις τῶν βιαστῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ δὲν σὲ ἔθεσαν ἐνώπιον αὑτῶν.

15 'Αλλὰ σὺ, Κύριε, (εἶσαι) Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

16 'Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὴν δύναμίν σου εἰς τὸν δοῦλόν σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου.

17 Κάμε εἰς ἐμὲ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μισοῦντές με, καὶ νὰ αἰσχυνθῶσι· διότι σὺ, Κύριε, μὲ ἐβοήθησας, καὶ μὲ παρηγόρησας.

ΨΑΛΜΟΣ πζ'.

Ψαλμὸς ᾠδῆς διὰ τοὺς υἱοὺς Κορέ.

ΤΟ θεμέλιον αὐτοῦ (εἶναι) εἰς τὰ ὄρη τὰ ἅγια.

2 Ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τὰς πύλας τῆς Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα τοῦ Ἰακώβ.

3 Ἔνδοξα ἐλαλήθησαν περὶ σοῦ, πόλις τοῦ Θεοῦ. Διάψαλμα.

4 Θέλω ἀναφέρει τὴν Ῥαάβ, καὶ τὴν Βαβυλῶνα, μεταξὺ τῶν γνωριζόντων με· ἰδοὺ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ Τύρος, μετὰ τῆς Αἰθιοπίας· οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ.

5 Καὶ περὶ τῆς Σιὼν θέλουσιν εἰπεῖ, Οὗτος καὶ ἐκεῖνος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ· καὶ αὐτὸς ὁ Ὕψιςος θέλει στερεώσει αὐτήν.

6 Ὁ Κύριος θέλει ἀριθμήσει, ὅταν καταγράψῃ τοὺς λαοὺς, (ὅτι) οὗτος ἐγεννήθη ἐκεῖ. Διάψαλμα.

7 Καὶ οἱ ψάλται, καθὼς καὶ οἱ λαληταὶ τῶν ὀργάνων, (θέλουσι λέγει,) Πᾶσαι αἱ πηγαί μου (εἶναι) ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ πή.

Ὠδὴ ψαλμοῦ διὰ τοὺς υἱοὺς Κορὲ, εἰς τὸν πρῶτον μουσικὸν ἐπὶ Μααλὰθ-λεανὼθ, Μασχὶλ τοῦ Αἰμὰν τοῦ Ἐζραΐτου·

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέραν (καὶ) νύκτα ἔκραξα ἐνώπιόν σου.

2 Ἂς ἔλθῃ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖ-
νον τὸ ὠτίον σου εἰς τὴν κραυγήν μου.

3 Διότι ἐνεπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωή μου πλησιάζει εἰς τὸν ᾅδην.

4 Συγκατηριθμήθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς τὸν λάκκον· ἔγεινα ὡς ἄνθρωπος μὴ ἔχων δύ-
ναμιν.

5 Ἐγκαταλελειμμένος μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ὡς
οἱ πεφονευμένοι, κοιτόμενοι ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς
ὁποίους δὲν ἐνθυμεῖσαι πλέον, καὶ οἵτινες ἀπεκό-
πησαν ἀπὸ τῆς χειρός σου.

6 Μ' ἔβαλες εἰς τὸν κατώτατον λάκκον, εἰς τὰ
σκότος, εἰς τὰ βάθη.

7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάν-
τα τὰ κύματά σου ἐπέφερες (ἐπ' ἐμέ). Διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· μὲ
ἔκαμες βδέλυγμα πρὸς αὐτούς· ἀπεκλείσθην, καὶ
δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω.

9 Ὁ ὀφθαλμός μου ἠτόνησεν ἀπὸ τῆς θλίψεως·
σὲ ἐπεκαλέσθην, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν· ἥπλωσα
πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

10 Μή πως εἰς τοὺς νεκροὺς θέλεις κάμει θαυμάσια; ἢ οἱ τεθνεῶτες θέλουσι σηκωθῇ, (καὶ) θέλουσι σὲ αἰνέσει; Διάψαλμα.

11 Μή πως ἐν τῷ τάφῳ θέλουσι διηγεῖσθαι τὸ ἔλεός σου, (ἢ) τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ φθορᾷ;

12 Μή πως θέλουσι γνωρισθῇ ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν τῷ τόπῳ τῆς λήθης;

13 Ἀλλ' ἐγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἔκραξα. καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου θέλει σὲ πρόφθάσει.

14 Διὰ τί, Κύριε, ἀποῤῥίπτεις τὴν ψυχήν μου, ἀποκρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Εἶμαι τεθλιμμένος καὶ ψυχομαχῶν ἐκ νεότητος· δοκιμάζω τοὺς φόβους σου, (καὶ) εὑρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ.

16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ τρόμοι σου μὲ ἠφάνισαν.

17 Ὡς ὕδατα μὲ περιετριγύρισαν ὅλην τὴν ἡμέραν· ὁμοῦ μὲ περιεκύκλωσαν.

18 Ἀπεμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ τὸν ἀγαπητὸν καὶ τὸν φίλον· οἱ γνωστοί μου (εἶναι) ἀφανεῖς.

ΨΑΛΜΟΣ πθ'·

Μασχὶλ Ἐθὰν τοῦ Ἐζραΐτου.

ΤΑ ἐλέη τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα θελω ψάλλει· διὰ τοῦ στόματός μου θέλω ἀναγγέλλει τὴν ἀλήθειάν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

2 Διότι εἶπα, Τὸ ἔλεός (σου) θέλει θεμελιωθῆ εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς τοὺς οὐρανοὺς θέλεις στερεώσει τὴν ἀλήθειάν σου.

3 Ἔκαμα διαθήκην μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου· ὤμοσα εἰς Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου.

4 Διαπαντὸς θέλω στερεώσει τὸ σπέρμα σου, καὶ θέλω οἰκοδομήσει τὸν θρόνον σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Διάψαλμα.

5 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλουσιν ὑμνεῖ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε. καὶ ἡ ἀλήθειά σου (θέλει ἐξυμνεῖσθαι) ἐν τῇ συνάξει τῶν ἁγίων.

6 Διότι τίς ἐν τῷ οὐρανῷ δύναται νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὸν Κύριον; (τίς) μεταξὺ τῶν υἱῶν τῶν δυνατῶν δύναται νὰ ὁμοιωθῇ μὲ τὸν Κύριον;

7 Ὁ Θεὸς (εἶναι) φοβερὸς σφόδρα ἐν τῇ βου-

λῇ τῶν ἁγίων, καὶ σεβαστὸς ἐν πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτοῦ.

8 Κύριε Θεὲ τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σου; δυνατὸς (εἶσαι), Κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου (εἶναι) κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τὴν ἔπαρσιν τῆς θαλάσσης. ὅταν σηκόνωνται τὰ κύματα αὐτῆς, σὺ ταπεινόνεις αὐτά.

10 Σὺ συνέτριψας τὴν Ῥαὰβ ὡς τραυματίαν· διὰ τοῦ βραχίονος τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοῦ (εἶναι) οἱ οὐρανοὶ, καὶ σοῦ ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, σὺ ἐθεμελίωσας αὐτά.

12 Τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὸν νότον, σὺ ἔκτισας αὐτούς· τὸ Θαβὼρ καὶ ὁ Ἀερμὼν εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι.

13 Ἔχεις ἰσχυρὸν τὸν βραχίονα· κραταιὰ εἶναι ἡ χείρ σου· ὑψηλὴ ἡ δεξιά σου.

14 Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ κρίσις (εἶναι) ἡ βάσις

τοῦ θρόνου σου· τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀλήθεια θέλουσι προπορεύεσθαι ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς, ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
θέλουσι περιπατεῖ, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προ-
σώπου σου.

16 Εἰς τὸ ὄνομά σου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι
ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην σου θέ-
λουσι ὑψωθῇ.

17 Διότι σὺ (εἶσαι) τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως
αὐτῶν· καὶ διὰ τῆς εὐμενείας σου θέλει ὑψωθῇ τὸ
κέρας ἡμῶν.

18 Διότι ὁ Κύριος (εἶναι) ἡ ὑπεράσπισις ἡμῶν·
καὶ ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ βασιλεὺς ἡμῶν.

19 Ἐλάλησας τότε δι' ὁράματος εἰς τὸν ὅσιόν
σου, καὶ εἶπας, Ἔθεσα βοήθειαν ἐπὶ τὸν δυνατόν·
ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ.

20 Εὕρηκα Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου· μὲ τὸ ἔλαιον
τὸ ἅγιόν μου ἔχρισα αὐτόν.

21 Ἡ χείρ μου θέλει στερεόνει αὐτόν· καὶ ὁ
βραχίων μου θέλει ἐνδυναμόνει αὐτόν.

22 Δὲν θέλει ὑπερισχύσει ἐχθρὸς κατ' αὐτοῦ,
οὐδὲ υἱὸς ἀνομίας θέλει ταλαιπωρήσει αὐτόν.

23 Καὶ θέλω κατακόψει ἀπέμπροσθεν αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν θέλω κατατροπώσει.

24 Ἡ δὲ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου (θέλουσιν εἶσθαι) μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου θέλει ὑψωθῇ τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θέλω θέσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ·

26 Αὐτὸς θέλει κράξει πρὸς ἐμὲ, Πατήρ μου εἶσαι, Θεός μου, καὶ πέτρα τῆς σωτηρίας μου.

27 Ἐγὼ βεβαίως θέλω κάμει αὐτὸν πρωτότοκόν (μου), ὕψιστον ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

28 Διαπαντὸς θέλω φυλάττει εἰς αὐτὸν τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου (θέλει εἶσθαι) στερεὰ μετ' αὐτοῦ.

29 Καὶ θέλω κάμει νὰ διαμένῃ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ εἰς τὰς κρίσεις μου δὲν περιπατήσωσιν.

31 Ἐὰν παραβῶσι τὰ διατάγματά μου, καὶ δὲν φυλάξωσι τὰς ἐντολάς μου.

32 Τότε θέλω ἐπισκεφθῆ μὲ ῥάβδον τὰς παραβιάσεις αὐτῶν, καὶ μὲ πληγὰς τὰς παρανομίας αὐτῶν.

33 Τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλω ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ θέλω ψευσθῆ κατὰ τῆς ἀληθείας μου.

34 Δὲν θέλω παραβῆ τὴν διαθήκην μου, οὐδὲ θέλω ἀθετήσει ὅ,τι ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειλέων μου.

35 Ἅπαξ ὤμοσα εἰς τὴν ἁγιότητά μου, (ὅτι) δὲν θέλω ψευσθῆ πρὸς τὸν Δαβίδ.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, ἐνώπιόν μου.

37 Ὡς ἡ σελήνη θέλει στερεωθῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μάρτυς πιστὸς ἐν τῷ οὐρανῷ. Διάψαλμα.

38 Ἀλλὰ σὺ ἀπέβαλες καὶ ἐβδελύχθης, ὠργίσθης κατὰ τοῦ χριστοῦ σου.

39 Ἠκύρωσας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας τὸ διάδημα αὐτοῦ ἕως τῆς γῆς.

40 Κατέβαλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἠφάνισας τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ.

41 Διαρπάζουσιν αὐτὸν πάντες οἱ διαβαίνοντες τὴν ὁδόν· κατεστάθη ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας αὐτοῦ.

42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐναντίων αὐτοῦ· εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

43 Ἤμβλυνας μάλιστα τὸ κοπτερὸν τῆς ρομφαίας αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐστερέωσας αὐτὸν ἐν τῇ μάχῃ.

44 Ἔπαυσας τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔῤῥιψας κατὰ γῆς.

45 Ὠλιγόστευσας τὰς ἡμέρας τῆς νεότητος αὐτοῦ. ἐνέδυσας αὐτὸν μὲ αἰσχύνην. Διάψαλμα.

46 Ἕως πότε, Κύριε; θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός; θέλει καίεσθαι ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

47 Μνήσθητι πόσον βραχὺς (εἶναι) ὁ καιρός μου, ἐν τίνι ματαιότητι ἐποίησας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

48 Τίς ἄνθρωπος θέλει ζήσει, καὶ δὲν θέλει ἴδεῖ

θάνατον; (τίς) θέλει λυτρώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ᾅδου; Διάψαλμα.

49 Ποῦ (εἶναι) τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, (τὰ ὁποῖα) ὤμοσας πρὸς τὸν Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

50 Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, (τὸν ὁποῖον) φέρω ἐν τῷ κόλπῳ μου (παρὰ) τοσούτων πολυαρίθμων λαῶν·

51 Μὲ τὸν ὁποῖον ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε· μὲ τὸν ὁποῖον ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ χριςοῦ σου.

52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν, καὶ ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ϟ'.

Προσευχὴ τοῦ Μωϋσῆ, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΕ, σὺ ἔγεινες εἰς ἡμᾶς καταφυγὴ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

2 Πρὶν γεννηθῶσι τα ὄρη, και πλασῃς την γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην; καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος, σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός.

3 Ἐπαναφέρεις τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν χοῦν.

καὶ λέγεις, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 Διότι χίλια ἔτη ἐνώπιόν σου (εἶναι) ὡς ἡμέρα ἡ χθές, ἥτις παρῆλθε, καὶ (ὡς) φυλακὴ νυκτός.

5 Κατακλύζεις αὐτούς· εἶναι (ὡς) ὄνειρον τῆς αὐγῆς, ὡς χόρτος (ὅστις) παρέρχεται.

6 Τὸ πρωῒ ἀνθεῖ καὶ παρακμάζει· τὸ ἑσπέρας κόπτεται καὶ ξηραίνεται.

7 Διότι ἐκλείπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ταραττόμεθα.

8 Ἔθεσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, τὰ κρύφια ἡμῶν εἰς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

9 Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν παρέρχονται ἐν τῇ ὀργῇ σου· διατρέχομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς διανόημα.

10 Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς ἡμῶν (εἶναι) καθ' ἑαυτὰς ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐάν, ἐν εὐρωστίᾳ, ὀγδοήκοντα ἔτη, πλὴν καὶ τὸ καλήτερον (μέρος) αὐτῶν (εἶναι) κόπος καὶ πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται, καὶ ἡμεῖς πετῶμεν.

11 Τίς γνωρίζει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ἀναλόγως τοῦ φόβου σου;

12 Δίδαξον (ἡμᾶς) νὰ μετρῶμεν οὕτω τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ὥστε νὰ προσκολλῶμεν τὰς καρδίας (ἡμῶν) εἰς τὴν σοφίαν.

13 Ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε; καὶ γενοῦ ἵλεως εἰς τοὺς δούλους σου.

14 Χόρτασον ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου, ἀπὸ πρωΐας καὶ θέλομεν ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

15 Εὔφρανον ἡμᾶς ἀντὶ τῶν ἡμερῶν (καθ' ἃς) ἔθλιψας ἡμᾶς, τῶν ἐτῶν (καθ' ἃ) εἴδομεν κακά.

16 Ἂς γείνῃ τὸ ἔργον σου φανερὸν εἰς τοὺς δούλους σου καὶ ἡ δόξα σου εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

17 Καὶ ἂς ἦναι ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν στερέονε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν, στερέονε αὐτό.

ΨΑΛΜΟΣ ϟα'.

Ο κατοικῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Παντοκράτορος θέλει διατρίβει.

2 Θέλω λέγει πρὸς τὸν Κύριον, (Σὺ εἶσαι)

καταφυγή μου, καὶ φρούριόν μου· Θεός μου· ἐπ' αὐτὸν θέλω ἐλπίζει.

3 Διότι αὐτὸς θέλει σὲ λυτρόνει ἐκ τῆς παγίδος τῶν κυνηγῶν, (καὶ) ἐκ θανατηφόρου λοιμοῦ.

4 Μὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ θέλει σὲ σκεπάζει, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ θέλεις εἶσθαι ἀσφαλής· ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ (εἶναι) πανοπλία καὶ ἀσπίς.

5 Δὲν θέλεις φοβεῖσθαι ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, τὴν ἡμέραν ἀπὸ βέλους πετωμένου·

6 Ἀπὸ θανατικοῦ, (τὸ ὁποῖον) περιπατεῖ ἐν σκότει· ἀπὸ ὀλέθρου, (ὅστις) ἐρημόνει ἐν μεσημβρίᾳ.

7 Χιλιὰς θέλει πίπτει ἐξ ἀριστερῶν σου, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· (πλὴν) εἰς σὲ δὲν θέλει πλησιάζει.

8 Μόνον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου θέλεις θεωρεῖ, καὶ θέλεις βλέπει τῶν ἀσεβῶν τὴν ἀνταπόδοσιν·

9 Ἐπειδὴ σὺ τὸν Κύριον, τὴν ἐλπίδα μου, τὸν Ὕψιστον, ἔκαμες καταφύγιόν σου,

10 Δὲν θέλει συμβαίνει εἰς σὲ κανὲν κακόν, καὶ μάστιξ δὲν θέλει πλησιάζει εἰς τὴν σκηνήν σου.

11 Διότι θέλει προστάξει εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ περὶ σοῦ, νὰ σὲ διαφυλάττωσιν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Θέλουσι σὲ σηκόνει ἐπὶ τῶν χειρῶν (αὐτῶν), διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Θέλεις πατήσει ἐπὶ λέοντα καὶ ἐπὶ ἀσπίδα· θέλεις καταπατήσει σκύμνον καὶ δράκοντα.

14 Ἐπειδὴ ἔθεσεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀγάπην (αὐτοῦ), διὰ τοῦτο θέλω λυτρώσει αὐτόν· θέλω ὑψώσει αὐτόν, διότι ἐγνώρισε τὸ ὄνομά μου.

15 Θέλει μὲ ἐπικαλεῖσθαι, καὶ θέλω εἰσακούει αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ θέλω εἶσθαι ἐν θλίψει, θέλω λυτρόνει αὐτόν, καὶ θέλω δοξάζει αὐτόν.

16 Θέλω χορτάσει αὐτὸν μακρότητα ἡμερῶν, καὶ θέλω δείξει εἰς αὐτὸν τὴν σωτηρίαν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ϟβ΄.

Ψαλμὸς ᾠδῆς διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ νὰ δοξολογῇ (τις) τὸν Κύριον, καὶ νὰ ψαλμῳδῇ εἰς τὸ ὄνομά σου, Ὕψιστε.

2 Νὰ ἀναγγέλλῃ τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου πᾶσαν νύκτα,

3 Μὲ δεκάχορδον ὄργανον, καὶ μὲ ψαλτήριον·
μὲ ᾠδὴν καὶ κιθάραν.

4 Διότι μὲ εὔφρανας, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου·
θέλω ἀγάλλεσθαι ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

5 Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε! βα-
θεῖς εἶναι οἱ διαλογισμοί σου σφόδρα.

6 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀνόητος δὲν γνωρίζει, καὶ ὁ
μωρὸς δὲν ἐννοεῖ τοῦτο·

7 Ὅτι οἱ ἀσεβεῖς βλαστάνουσιν ὡς ὁ χόρτος,
καὶ ἀνθοῦσι πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, διὰ νὰ
ἀφανισθῶσιν αἰωνίως.

8 Ἀλλὰ σύ, Κύριε, (εἶσαι) ὕψιστος εἰς τὸν
αἰῶνα.

9 Διότι, ἰδού, οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, διότι, ἰδού,
οἱ ἐχθροί σου θέλουσιν ἐξολοθρευθῇ· θέλουσι δια-
σκορπισθῇ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.

10 Ἀλλὰ σὺ θέλεις ὑψώσει, ὡς τοῦ μονοκέ-
ρωτος, τὸ κέρας μου· ἐγὼ θέλω χρισθῇ μὲ νέον
ἔλαιον·

11 Καὶ ὁ ὀφθαλμός μου θέλει ἰδεῖ (τὴν ἐκδί-
κησιν) τῶν ἐχθρῶν μου· τὰ ὦτά μου θέλουσιν ἀκούσει

περὶ τῶν κακοποιῶν, τῶν ἐπανισταμένων κατ' ἐμοῦ.

12 Ὁ δίκαιος ὡς φοίνιξ θέλει ἀνθεῖ· ὡς κέδρος τοῦ Λιβάνου θέλει αὐξάνει.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, θέλουσιν ἀνθεῖ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

14 Θέλουσι καρποφορεῖ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βαθεῖ γήρατι, (καὶ) θέλουσιν εἶσθαι ἀκμάζοντες καὶ ἀνθηροί·

15 Διὰ νὰ ἀναγγέλλωσιν ὅτι δικαιος (εἶναι) ὁ Κύριος, τὸ φρούριόν μου· καὶ δὲν (ὑπάρχει) ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ϞΓ΄.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν εἶναι ἐνδεδυμένος· ἐνδεδυμένος εἶναι ὁ Κύριος δύναμιν, (καὶ) περιεζωσμένος· καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσεν, ὥστε δὲν θέλει σαλευθῇ.

2 Ἀπ' ἀρχῆς εἶναι ἐστερεωμένος ὁ θρόνος σου· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ (εἶσαι).

3 Ὕψωσαν οἱ ποταμοί, Κύριε, ὕψωσαν οἱ ποταμοὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν· οἱ ποταμοὶ ὕψωσαν τὰ κύματα αὐτῶν.

4 Ὁ Κύριος ὁ ἐν ὑψίστοις (εἶναι) δυνατώτερος ὑπὲρ τὸν ἦχον πολλῶν ὑδάτων, ὑπὲρ τὰ δυνατὰ κύματα τῆς θαλάσσης.

5 Τὰ μαρτύριά σου εἶναι πιστὰ σφόδρα· εἰς τὸν οἶκόν σου ἀνήκει ἁγιότης, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ϟδ΄.

ΘΕΕ τῶν ἐκδικήσεων, Κύριε, Θεὲ τῶν ἐκδικήσεων, ἐμφάνηθι.

2 Ὑψώθητι, Κριτὰ τῆς γῆς· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς ὑπερηφάνους.

3 Ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς, Κύριε, ἕως πότε οἱ ἀσεβεῖς θέλουσι θριαμβεύει;

4 (Ἕως πότε) θέλουσι προφέρει (καὶ) λαλεῖ σκληρά; (καὶ) θέλουσι καυχᾶσθαι πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας;

5 Τὸν λαόν σου, Κύριε, καταθλίβουσι, καὶ τὴν κληρονομίαν σου κακοποιοῦσι.

6 Τὴν χήραν καὶ τὸν ξένον φονεύουσι, καὶ θανατόνουσι τοὺς ὀρφανούς.

7 Καὶ λέγουσι, Δὲν θέλει ἰδεῖ ὁ Κύριος, οὐδὲ θέλει νοήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8 Ἐννοήσατε, οἱ ἄφρονες μεταξὺ τοῦ λαοῦ· καὶ οἱ μωροί, πότε θέλετε φρονιμεύσει;

9 Ὁ φυτεύσας τὸ ὠτίον, δὲν θέλει ἀκούσει; ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, δὲν θέλει ἰδεῖ;

10 Ὁ σωφρονίζων τὰ ἔθνη, δὲν θέλει ἐλέγξει; ὁ διδάσκων τὸν ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἶναι μάταιοι.

12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον σωφρονίζεις, Κύριε, καὶ διὰ τοῦ νόμου σου διδάσκεις αὐτόν·

13 Διὰ νὰ ἀναπαύῃς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς συμφορᾶς, ἑωσοῦ σκαφθῇ λάκκος εἰς τὸν ἀσεβῆ.

14 Διότι δὲν θέλει ἀποῤῥίψει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ δὲν θέλει ἐγκαταλείψει.

15 Ἐπειδὴ ἡ κρίσις θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει αὐτὴν πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

16 Τίς θέλει σηκωθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τῶν πο-
νηρευομένων; τίς θέλει παρασταθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ,
κατὰ τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας;

17 Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν μὲ ἐβοήθει, παρ' ὀλίγον
ἤθελε κατοικήσει ἡ ψυχή μου ἐν τῇ σιωπῇ.

18 Ὅτε ἔλεγον, Ὠλίσθησεν ὁ πούς μου, τὸ
ἔλεός σου, Κύριε, μὲ ἐβοήθει.

19 Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀμηχανιῶν τῆς καρ-
δίας μου, αἱ παρηγορίαι σου εὔφραναν τὴν ψυχήν
μου.

29 Μή πως ἔχει μετὰ σοῦ συγκοινωνίαν ὁ
θρόνος τῆς ἀνομίας, ὅστις μηχανᾶται ἀδικίαν ἀντὶ
νόμου;

21 Αὐτοὶ ἐφορμῶσι κατὰ τῆς ψυχῆς τοῦ δι-
καίου, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζουσιν.

22 Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι εἰς ἐμὲ καταφύγιον·
καὶ ὁ Θεός μου, τὸ φρούριον τῆς ἐλπίδος μου.

23 Καὶ θέλει ἐπιστρέψει ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀνο-
μίαν αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτῶν θέλει ἀφα-
νίσει αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει ἀφανί-
σει αὐτούς.

ΨΑΛΜΟΣ ϟε΄.

ΔΕΥΤΕ, ἃς ἀγαλλιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον· ἃς ἀλαλάξωμεν εἰς τὴν πέτραν τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

2 Ἃς προφθάσωμεν ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ δοξολογίας· ἐν ψαλμοῖς ἃς ἀλαλάξωμεν εἰς αὐτόν.

3 Διότι Θεὸς μέγας (εἶναι) ὁ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

4 Διότι εἰς αὐτοῦ τὴν χεῖρα (εἶναι) τὰ βάθη τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων (εἶναι) αὐτοῦ.

5 Διότι αὐτοῦ (εἶναι) ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἔκαμεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε, ἃς προσκυνήσωμεν καὶ ἃς προσπέσωμεν· ἃς γονατίσωμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, τοῦ Ποιητοῦ ἡμῶν.

7 Διότι αὐτὸς (εἶναι) ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς τῆς βοσκῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ· Σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

8 Μὴ σκληρύνητε τὴν καρδίαν σας, ὡς (ἐν) τῷ παροργισμῷ, ὡς τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·

9 Ὅπου οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη δυσηρεστήθην μὲ τὴν γενεὰν (ἐκείνην), καὶ εἶπα, Οὗτος (εἶναι) λαὸς πεπλανημένος τὴν καρδίαν, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου.

11 Διὰ τοῦτο ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ὅτι εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου δὲν θέλουσιν εἰσέλθει.

ΨΑΛΜΟΣ ϟϛ'.

ΨΑΛΑΤΕ εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· ψάλατε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· κηρύττετε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

3 Ἀναγγείλατε εἰς τὰ ἔθνη τὴν δόξαν αὐτοῦ, εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Διότι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ἀξιύμνητος σφόδρα· εἶναι φοβερὸς ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Διότι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν (εἶναι) εἴδωλα· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε.

6 Δόξα καὶ μεγαλεπρέπεια (εἶναι) ἐνώπιον αὐ-
τοῦ· ἰσχὺς καὶ ὡραιότης ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ.
7 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον, πατριαὶ τῶν λαῶν,
ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον δόξαν καὶ ἰσχύν.
8 Ἀπόδοτε εἰς τὸν Κύριον τὴν δόξαν τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ· λάβετε προσφορὰς, καὶ εἰσέλθετε
εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.
9 Προσκυνήσατε τὸν Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρε-
πεῖ ἁγιαστηρίῳ (αὐτοῦ)· φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ.
10 Εἴπατε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Ὁ Κύριος βασι-
λεύει· ἡ οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἶσθαι ἐστερεω-
μένη· δὲν θέλει σαλευθῆ· αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς
λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
11 Ἂς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἂς ἀγάλ-
λεται ἡ γῆ· ἂς ἠχῇ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς.
12 Ἂς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐταῖς· τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι πάντα τὰ
δένδρα τοῦ δάσους,
13 Ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται, διότι

ἔρχεται νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ϟζ'.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· ἂς ἀγάλλεται ἡ γῆ· ἂς
εὐφραίνεται τὸ πλῆθος τῶν νήσων.
2 Νεφέλη καὶ ὁμίχλη (εἶναι) κύκλῳ αὐτοῦ·
δικαιοσύνη καὶ κρίσις ἡ βάσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
3 Πῦρ προπορεύεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ κα-
ταφλέγει πανταχόθεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
4 Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουσι τὴν οἰκου-
μένην· εἶδεν ἡ γῆ, καὶ ἐσαλεύθη.
5 Τὰ ὄρη ἀναλύονται ὡς κηρὸς ἀπὸ τῆς πα-
ρουσίας τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Κυ-
ρίου πάσης τῆς γῆς.
6 Ἀναγγέλλουσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ, καὶ βλέπουσι πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
7 Ἂς αἰσχυνθῶσι πάντες οἱ λατρεύοντες τὰ
γλυπτά, οἱ καυχώμενοι εἰς τὰ εἴδωλα· προσκυ-
νεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ θεοί.
8 Ἤκουσεν ἡ Σιών, καὶ εὐφράνθη, καὶ ἐχά-

ρησαν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰούδα διὰ τὰς κρίσεις σου, Κύριε.

9 Διότι σὺ, Κύριε, (εἶσαι) ὕψιστος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε τὸ κακόν· αὐτὸς φυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ἐλευθερόνει αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἀσεβῶν.

11 Φῶς σπείρετε διὰ τὸν δίκαιον, καὶ εὐφροσύνη διὰ τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

12 Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, καὶ ὑμνεῖτε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ϞΗʹ.

Ψαλμός.

ΨΑΛΑΤΕ εἰς τὸν Κύριον ᾆσμα νέον· διότι ἔκαμε θαυμάσια· ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ, ἐνήργησαν εἰς αὐτὸν σωτηρίαν.

2 Ὁ Κύριος ἔκαμε γνωστὴν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ· ἔμπροσθεν τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

3 Ἐνεθυμήθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· πάντα

τὰ πέρατα τῆς γῆς εἶδον τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ· εὐφραίνεσθε, καὶ ἀγάλλεσθε, καὶ ψαλμῳδεῖτε.

5 Ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ, καὶ φωνῇ ψαλμῳδίας.

6 Μετὰ σαλπίγγων, καὶ (ἐν) φωνῇ κερατίνης, ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου.

7 Ἂς ἠχῇ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

8 Οἱ ποταμοὶ ἂς κροτῶσι χεῖρας, τὰ ὄρη ἂς ἀγάλλωνται ὁμοῦ.

9 Ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἔρχεται νὰ κρίνῃ τὴν γῆν· θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ ϟθ'.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ἂς τρέμωσιν οἱ λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβεὶμ, ἂς σεισθῇ ἡ γῆ.

2 Ὁ Κύριος (εἶναι) μέγας ἐν Σιών, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς εἶναι ὑψηλός.

3 Ἂς δοξολογῶσι τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ
φοβερὸν, (διότι) εἶναι ἅγιον.

4 Καὶ τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως, (ὅστις) ἀγα-
πᾷ τὴν δικαιοσύνην· σὺ διώρισας τὴν εὐθύτητα,
σὺ ἔκαμες κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς τὸν Ἰακώβ.

5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προ-
σκυνεῖτε εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
(διότι) εἶναι ἅγιος.

6 Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν μεταξὺ τῶν ἱερέων
αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ μεταξὺ τῶν ἐπικαλουμένων
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ εἰ-
σήκουσεν αὐτῶν.

7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ἐ-
φύλαξαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα
(τὰ ὁποῖα) ἔδωκεν εἰς αὐτούς.

8 Κύριε Θεὲ ἡμῶν, σὺ εἰσήκουες αὐτῶν· ἔγει-
νες εἰς αὐτοὺς Θεὸς συγχωρητικὸς, πλὴν καὶ ἐκ-
δικητὴς διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.

9 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προ-
σκυνεῖτε εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ· διότι ἅγιος
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ρ'.

Ψαλμὸς δοξολογίας.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ εἰς τὸν Κύριον, πᾶσα ἡ γῆ.

2 Δουλεύσατε τὸν Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ· ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

3 Γνωρίσατε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός· αὐτὸς ἔκαμεν ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς· (ἡμεῖς εἴμεθα) λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν δοξολογίᾳ, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνῳ· δοξολογεῖτε αὐτόν· εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Διότι ὁ Κύριος (εἶναι) ἀγαθός· εἰς τὸν αἰῶνα (μένει) τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρα'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν θέλω ψάλλει εἰς σὲ, Κύριε, θέλω ψαλμῳδεῖ.

2 Θέλω εἶσθαι συνετὸς ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε θέλεις ἔλθει πρὸς ἐμέ; θέλω περιπατεῖ ἐν ἀκε-

ραιότητι τῆς καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

3 Δὲν θέλω βάλει πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα πονηρόν· μισῶ τοὺς ποιοῦντας παράνομα· οὐδὲν (τούτων) θέλει κολληθῇ εἰς ἐμέ.

4 Ἡ διεστραμμένη καρδία θέλει ἀποβληθῇ ἀπ' ἐμοῦ· τὸν πονηρὸν δὲν θέλω γνωρίζει.

5 Τὸν καταλαλοῦντα κρυφίως τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον θέλω ἐξολοθρεύει· τὸν ἔχοντα ὑπερήφανον βλέμμα, καὶ ἐπηρμένην καρδίαν, τοῦτον δὲν θέλω ὑποφέρει.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου (θέλουσιν εἶσθαι) ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, διὰ νὰ συγκατοικῶσι μετ' ἐμοῦ· ὁ περιπατῶν ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτος θέλει μὲ ὑπηρετεῖ.

7 Δὲν θέλει κατοικεῖ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου ὁ ἐργαζόμενος ἀπάτην· ὁ λαλῶν ψεῦδος δὲν θέλει στερεωθῇ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Κατὰ πᾶσαν πρωΐαν θέλω ἐξολοθρεύει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς, διὰ νὰ ἐκκόψω ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Κυρίου πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

ΨΑΛΜΟΣ ρϐ'.

Προσευχὴ τοῦ τεθλιμμένου, ὅταν ἀδημονῇ, καὶ ἐκχέῃ τὸ παράπονον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.

2 Μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καθ' ἣν ἡμέραν θλίβομαι, κλῖνον πρὸς ἐμὲ τὸ ὠτίον σου· καθ' ἣν ἡμέραν (σὲ) ἐπικαλοῦμαι, ταχέως ἐπάκουέ μου.

3 Διότι ἐξέλιπον ὡς καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡς φρύγανον κατεξηράνθησαν.

4 Ἐπληγώθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐξηράνθη ὡς χόρτος, ὥστε ἐλησμόνησα νὰ τρώγω τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθησαν τὰ ὀστᾶ μου εἰς τὸ δέρμα μου.

6 Κατεστάθην ὅμοιος τοῦ ἐρημικοῦ πελεκᾶνος· ἔγεινα ὡς νυκτοκόραξ ἐν ταῖς ἐρήμοις.

7 Ἀγρυπνῶ, καὶ εἶμαι ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ ὀνειδίζουσιν οἱ ἐχθροί μου· οἱ μαινόμενοι ὀμνύουσι κατ' ἐμοῦ.

9 Διότι ἔφαγον στάκτην ὡς ἄρτον, καὶ συνεκέρασα μὲ δάκρυα τὸ ποτόν μου.

10 Ἐξ αἰτίας τῆς ὀργῆς σου καὶ τῆς ἀγανακτήσεώς σου· διότι σηκώσας, μὲ ἔῤῥιψας κάτω.

11 Αἱ ἡμέραι μου παρέρχονται ὡς σκιά, καὶ ἐγὼ ἐξηράνθην ὡς χόρτος.

12 Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα διαμένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ θέλεις σηκωθῇ· θέλεις σπλαγχνισθῇ τὴν Σιών· διότι (εἶναι) καιρὸς νὰ ἐλεήσῃς αὐτήν, διότι ὁ διωρισμένος καιρὸς ἔφθασεν.

14 Ἐπειδὴ οἱ δοῦλοί σου ἀρέσκουσιν εἰς τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ σπλαγχνίζονται τὸ χῶμα αὐτῆς.

15 Τότε τὰ ἔθνη θέλουσι φοϐηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅταν ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ τὴν Σιών, θέλει φανῇ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Θέλει ἐπιϐλέψει ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ἐγκαταλελειμμένων, καὶ δὲν θέλει καταφρονήσει τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Τοῦτο θέλει γραφθῆ διὰ τὴν γενεὰν τὴν ἐπερχομένην· καὶ ὁ λαὸς, ὅστις θέλει δημιουργηθῆ, θέλει αἰνεῖ τὸν Κύριον.

19 Διότι ἔκυψεν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἁγιαστηρίου αὑτοῦ, ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν.

20 Διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν στεναγμὸν τῶν δεσμίων, διὰ νὰ λύσῃ τοὺς καταδεδικασμένους εἰς θάνατον.

21 Διὰ νὰ κηρύττωσιν ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Ὅταν συναχθῶσιν ὁμοῦ οἱ λαοὶ καὶ αἱ βασιλεῖαι, διὰ νὰ δουλεύσωσι τὸν Κύριον.

23 Ἀδυνάτισεν ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ἰσχύν μου· συνέτεμε τὰς ἡμέρας μου.

24 Ἐγὼ εἶπα, Μὴ μὲ ἁρπάσῃς, Θεέ μου, εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν μου· τὰ ἔτη σου (εἶναι) εἰς γενεὰς γενεῶν.

25 Κατ' ἀρχὰς (σὺ, Κύριε,) τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου (εἶναι) οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον θέλουσι παλαιωθῇ· ὡς περιένδυμα θέλεις τυλίξει αὐτοὺς, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῇ.

27 Σὺ ὅμως (εἶσαι) ὁ αὐτὸς, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσι ἐκλείψει.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου θέλουσι κατοικεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν θέλει διαμένει ἐνώπιόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ λησμονῇς πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ.

3 Τὸν συγχωροῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου· τὸν ἰατρεύοντα πάσας τὰς ἀῤῥωστίας σου.

4 Τὸν λυτρόνοντα ἐκ τῆς φθορᾶς τὴν ζωήν σου· τὸν στεφανοῦντά σε μὲ ἔλεος καὶ οἰκτιρμούς.

5 Τὸν χορτάζοντα ἐν ἀγαθοῖς τὸ γῆράς σου· ἡ νεότης σου ἀνανεοῦται ὡς τοῦ ἀετοῦ.

6 Ὁ Κύριος κάμνει δικαιοσύνην καὶ κρίσιν εἰς πάντας τοὺς ἀδικουμένους.

7 Ἐφανέρωσε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωϋσῆν, τὰ ἔργα αὐτοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων (εἶναι) ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Δὲν θέλει δικολογεῖ διὰ πάντα, οὐδὲ θέλει φυλάττει (τὴν ὀργὴν αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Δὲν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, οὐδὲ ἀνταπέδωκεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

11 Διότι ὅσον (εἶναι) τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ὑπεράνω τῆς γῆς, (τόσον) μέγα εἶναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Ὅσον ἀπέχει ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τῆς δύσεως, (τόσον) ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς σπλαγχνίζεται ὁ πατὴρ τὰ τέκνα, (οὕτως) ὁ Κύριος σπλαγχνίζεται τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Διότι αὐτὸς γνωρίζει τὴν πλάσιν ἡμῶν, ἐνθυμεῖται ὅτι εἴμεθα χῶμα.

15 Τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἡμέραι (εἶναι) ὡς χόρτος· ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἀνθεῖ.

16 Διότι διέρχεται ὁ ἄνεμος ἐπ' αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχει (πλέον)· καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ δὲν γνωρίζει αὐτὸ πλέον.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου (εἶναι), ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν.

18 Ἐπὶ τοὺς φυλάττοντας τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἐνθυμουμένους τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διὰ νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτάς.

19 Ὁ Κύριος ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ δεσπόζει τὰ πάντα.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, οἱ ἐκτελοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, οἱ ἀκούοντες τῆς φωνῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐκτελοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐ-

τοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ρδ΄.

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε Θεέ μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα· τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν εἶσαι ἐνδεδυμένος.

2 Ὁ περιτυλιττόμενος τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον, ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡς καταπέτασμα.

3 Ὁ στεγάζων μὲ ὕδατα τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ ποιῶν τὰ νέφη ἅμαξαν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Μὲ τὴν ἄβυσσον, ὡς μὲ ἱμάτιον, ἐκάλυψας αὐτήν· τὰ ὕδατα ἐστάθησαν ἐπὶ τῶν ὀρέων.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ἔφυγον· ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς βροντῆς σου ἐσύρθησαν ἐν βίᾳ.

8 Ἀνέβησαν εἰς τὰ ὄρη, κατέβησαν εἰς τὰς

κοιλάδας, εἰς τόπον τὸν ὁποῖον διώρισας δι' αὐτά.

9 Ἔθεσας ὅριον, (τὸ ὁποῖον) δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ, οὐδὲ θέλουσιν ἐπιστρέψει διὰ νὰ σκεπάσωσι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς εἰς τὰς φάραγγας, διὰ νὰ ῥέωσιν ἀναμέσον τῶν ὀρέων.

11 Ποτίζουσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· ο ἄγριοι ὄνοι σβύνουσι τὴν δίψαν αὐτῶν.

12 Πλησίον αὐτῶν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦσι, (καὶ) ἀναμέσον τῶν κλάδων κελαδοῦσιν.

13 Ὁ ποτίζων τὰ ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορταίνει ἡ γῆ.

14 Ὁ ἀναδίδων χόρτον διὰ τὰ κτήνη, καὶ βοτάνην πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐξάγῃ τροφὴν ἐκ τῆς γῆς.

15 Καὶ οἶνον εὐφραίνοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἔλαιον διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὸ πρόσωπον (αὐτοῦ), καὶ στηρίζοντα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

16 Ἐχορτάσθησαν τὰ δένδρα τοῦ Κυρίου· αἱ

κέδροι τοῦ Λιβάνου, τὰς ὁποίας ἐφύτευσεν·

17 Ὅπου τὰ πετεινὰ κάμνουσι φωλεὰς, αἱ πεῦκαι (εἶναι) ἡ κατοικία τοῦ πελαργοῦ.

18 Τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ (εἶναι) διὰ τὰς δορκάδας· αἱ πέτραι (εἶναι) καταφυγὴ εἰς τοὺς δασύποδας.

19 Ἔκαμε τὴν σελήνην διὰ τοὺς καιρούς· ὁ ἥλιος γνωρίζει τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Φέρεις σκότος, καὶ γίνεται νύξ· ἐν αὐτῇ περιφέρονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους.

21 Οἱ σκύμνοι βρυχῶνται διὰ νὰ ἁρπάσωσι, καὶ νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν τροφὴν αὐτῶν.

22 Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει· συνάγονται, καὶ πλαγιάζουσιν ἐν τοῖς σπηλαίοις αὐτῶν.

23 Ἐξέρχεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, ἕως ἑσπέρας.

24 Πόσον μεγάλα εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε! τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῶν ποιημάτων σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·

ἐκεῖ (εἶναι) ἑρπετὰ ἀναρίθμητα, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ διατρέχουσι τὰ πλοῖα· (ἐκεῖ) ὁ Λευϊάθαν οὗτος, (τὸν ὁποῖον) ἔπλασας διὰ νὰ παίζῃ ἐν αὐτῇ.

27 Πάντα ταῦτα ἐπὶ σὲ ἐλπίζουσι, διὰ νὰ δώσῃς ἐν καιρῷ τὴν τροφὴν αὐτῶν.

28 Δίδεις εἰς αὐτὰ, συνάγουσιν· ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου, χορταίνουσιν ἀπὸ ἀγαθά.

29 Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου, ταράττονται· σηκόνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι, καὶ εἰς τὸ χῶμα αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν.

30 Ἐξαποστέλλεις τὸ πνεῦμά σου, κτίζονται, καὶ ἀνανεόνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἔστω εἰς τὸν αἰῶνα· ἂς εὐφραίνηται ὁ Κύριος εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κάμνων αὐτὴν νὰ τρέμῃ· ἐγγίζει τὰ ὄρη, καὶ καπνίζουσι.

33 Θέλω ψάλλει εἰς τὸν Κύριον ἐνόσῳ ζῶ. θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεόν μου ἐνόσῳ ὑπάρχει.

34 Ἡ εἰς αὐτὸν μελέτη μου θέλει εἶσθαι γλυ-

κεῖα· ἐγὼ θέλω εὐφραίνεσθαι εἰς τὸν Κύριον.

35 Ἂς ἐκλείψωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἂς μὴ ὑπάρχωσι πλέον. Εὐλόγει,
ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρέ.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον· ἐπικαλεῖσθε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· κάμετε γνωστὰ εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ.

2 Ψάλλετε εἰς αὐτόν· ψαλμῳδεῖτε εἰς αὐτόν·
λαλεῖτε περὶ πάντων τῶν θαυμασίων αὐτοῦ.

3 Καυχᾶσθε εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα· ἂς
εὐφραίνηται ἡ καρδία τῶν ἐκζητούντων τὸν Κύ-
ριον.

4 Ζητεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ·
ἐκζητεῖτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνημονεύετε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα
ἔκαμε· τῶν τεραστίων αὐτοῦ, καὶ τῶν κρίσεων τοῦ
στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραὰμ τοῦ δούλου αὐτοῦ, υἱοὶ
Ἰακὼβ, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς (εἶναι) Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ (εἶναι) αἱ κρίσεις αὐτοῦ.

8 Μνημονεύετε πάντοτε τῆς διαθήκης αὐτοῦ, τοῦ λόγου (τὸν ὁποῖον) προσέταξεν εἰς χιλίας γενεάς.

9 (Τῆς διαθήκης) τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰακὼβ διὰ νόμον, πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (διὰ) διαθήκην αἰώνιον.

11 Λέγων, Εἰς σὲ θέλω δώσει τὴν γῆν Χαναὰν, μερίδα τῆς κληρονομίας σας.

12 Ἐνῷ ἦσαν αὐτοὶ ὀλιγοστοὶ τὸν ἀριθμὸν, ὀλίγοι, καὶ πάροικοι ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ διήρχοντο ἀπὸ ἔθνους, εἰς ἔθνος, ἀπὸ βασιλείου εἰς ἄλλον λαόν.

14 Δὲν ἀφῆκεν ἄνθρωπον νὰ ἀδικήσῃ αὐτούς· μάλιστα ὑπὲρ αὐτῶν ἤλεγξε βασιλεῖς.

15 (Λέγων), Μὴ ἐγγίσητε τοὺς κεχρισμένους μου, καὶ μὴ κακοποιήσητε τοὺς προφήτας μου.

16 Καὶ ἐκάλεσε πεῖναν ἐπὶ τὴν γῆν· συνέτριψε πᾶν στήριγμα ἄρτου.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, τὸν Ἰωσὴφ, τὸν πωληθέντα ὡς δοῦλον.

18 Τοῦ ὁποίου τοὺς πόδας ἔσφιγξαν ἐν δεσμοῖς· ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὰ σίδηρα.

19 Ἕωσοῦ ἔλθῃ ὁ λόγος αὐτοῦ· ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐδοκίμασεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔλυσεν αὐτόν· ὁ ἄρχων τῶν λαῶν, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτόν.

21 Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὑτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάντων τῶν κτημάτων αὑτοῦ.

22 Διὰ νὰ παιδεύῃ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὑτοῦ, καὶ νὰ διδάξῃ σοφίαν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ.

23 Τότε ἦλθεν ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ (ὁ Κύριος) ηὔξησε σφόδρα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

25 Ἐστράφη ἡ καρδία αὐτῶν εἰς τὸ νὰ μισῶσι τὸν λαὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ νὰ δολιεύωνται ἐναντίον τῶν δούλων αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, (καὶ) Ἀαρὼν, τὸν ὁποῖον ἔκλεξεν.

27 Ἐξετέλεσαν ἐν μέσῳ αὐτῶν τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια (αὐτοῦ) ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασε· καὶ δὲν ἠπείθησαν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ.

29 Μετέβαλε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἡ γῆ αὐτῶν ἀνέβρυσε βατράχους, ἕως τῶν ταμείων τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, (καὶ) σκνίπες· εἰς πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν.

32 Ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς χάλαζαν (ἀντὶ) βροχῆς, (καὶ) πῦρ φλογερὸν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκέας αὐτῶν, καὶ συνέτριψε τὰ δένδρα τῶν ὁρίων αὐτῶν.

34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βροῦχος ἀναρίθμητος.

35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ

αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν·

36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, τὴν ἀπαρχὴν πάσης δυνάμεως αὐτῶν.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀσθενὴς ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν.

38 Εὐφράνθη ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν ἔξοδον αὐτῶν· διότι ὁ φόβος αὐτῶν εἶχεν ἐπιπέσει ἐπ' αὐτούς.

39 Ἐξήπλωσε νεφέλην διὰ νὰ σκεπάζῃ (αὐτούς), καὶ πῦρ διὰ νὰ φέγγῃ τὴν νύκτα.

40 Ἐζήτησαν, καὶ ἔφερεν ὀρτύκια· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐχόρτασεν αὐτούς.

41 Διήνοιξε τὴν πέτραν, καὶ ἀνέβλυσαν ὕδατα, (καὶ) διέῤῥευσαν ποταμοὶ ἐν τόποις ἀνύδροις.

42 Διότι ἐνεθυμήθη τὸν λόγον τὸν ἅγιον αὐτου, τὸν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν χαρᾷ·

44 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰς γέας τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν τοὺς κόπους τῶν λαῶν·

45 Διὰ νὰ φυλάττωσι τὰ διατάγματα αὐτοῦ,

καὶ νὰ ἐκπληρῶσι τοὺς νόμους αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρς'.

Ἀλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι (εἶναι) ἀγαθός· διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Τίς δύναται νὰ κηρύξῃ τὰ κραταιὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, νὰ κάμῃ ἀκουστὰς πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάττοντες κρίσιν, οἱ πράττοντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ εὐμενείᾳ (τῇ πρὸς) τὸν λαόν σου· ἐπισκέφθητί με ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου·

5 Διὰ νὰ βλέπω τὸ καλὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου, διὰ νὰ εὐφραίνωμαι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, διὰ νὰ καυχῶμαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 Ἡμαρτήσαμεν, μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἐνόησαν τὰ θαυμάσιά σου· δὲν ἐνεθυμήθησαν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ (σὲ) παρώργισαν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ὅμως ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διὰ νὰ κάμῃ γνωστὰ τὰ κραταιὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἐξηράνθη· καὶ διεβίβασεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἀβύσσων ὡς δι' ἐρήμου.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ μισοῦντος (αὐτούς), καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ.

11 Καὶ τὰ ὕδατα κατεκάλυψαν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· δὲν ἀπελείφθη οὐδὲ εἷς ἐξ αὐτῶν.

12 Τότε ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ· ἔψαλαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

13 (Πλὴν) ταχέως ἐλησμόνησαν τὰ ἔργα αὐτοῦ· δὲν περιέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·

14 Ἀλλ' ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν αἴτησιν αὐτῶν· ἀπέστειλεν ὅμως εἰς αὐτοὺς νόσον θανατηφόρον.

16 Ἐφθόνησαν ἔτι τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, (καὶ) τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου.

17 Ἡ γῆ ἤνοιξε, καὶ κατέπιε τὸν Δαθὰν,

καὶ ἐσκέπασε τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἀβειρών.

18 Καὶ πῦρ ἐξήφθη ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ἡ φλὸξ κατέκαυσε τοὺς ἀσεβεῖς.

19 Κατεσκεύασαν μόσχον ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τὸ χωνευτόν·

20 Καὶ μετήλλαξαν τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ὁμοίωμα βοὸς τρώγοντος χόρτον.

21 Ἐλησμόνησαν τὸν Θεὸν, τὸν σωτῆρα αὐτῶν, τὸν ποιήσαντα μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ·

22 Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ· φοβερὰ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

23 Καὶ εἶπε νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς, ἂν ὁ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ δὲν ἵστατο ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποστρέψῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀφανίσῃ (αὐτούς).

24 Κατεφρόνησαν ἔτι τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητήν· δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν· δὲν εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου.

26 Διὰ τοῦτο ἐσήκωσε τὴν χεῖρα αὐτῦ κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ καταστρέψῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

27 Καὶ νὰ στρέψῃ τὸ σπέρμα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ νὰ διασκορπίσῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς τόπους.

28 Καὶ προσεκολλήθησαν εἰς τὸν Βέελ-φεγὼρ; καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·

29 Καὶ παρώξυναν (αὐτὸν) ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὥστε ἐφώρμησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πληγή.

30 Ἀλλὰ σταθεὶς ὁ Φινεὲς, ἔκαμε κρίσιν· καὶ ἡ πληγὴ ἔπαυσε.

31 Καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως αἰῶνος.

32 Καὶ παρώξυνον (αὐτὸν) ἐν τοῖς ὕδασι τῆς ἀντιλογίας, καὶ ἔπαθε κακῶς ὁ Μωϋσῆς δι' αὐτούς.

33 Διότι παρώργισαν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὥστε ἐλάλησεν ἀστοχάστως διὰ τῶν χειλέων αὐτοῦ.

34 Δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος προσέταξεν αὐτούς·

35 Ἀλλ' ἐσμίχθησαν μετὰ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐλάτρευσαν τὰ γλυπτὰ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔγειναν παγὶς εἰς αὐτούς.

37 Καὶ ἐθυσίασαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν εἰς τὰ δαιμόνια·

38 Καὶ ἔχυσαν αἷμα ἀθῶον, τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐθυσίασαν εἰς τὰ γλυπτὰ τῆς Χαναάν· καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ ἐξ αἱμάτων.

39 Καὶ ἐμολύνθησαν μὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν μὲ τὰς πράξεις αὐτῶν.

40 Διὰ τοῦτο ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐξήφθη κατὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύχθη τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐκυρίευσαν αὐτοὺς οἱ μισοῦντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πολλάκις ἐλύτρωσεν αὐτοὺς, ἀλλ' αὐτοὶ παρώργισαν (αὐτὸν) μὲ τὰς βουλὰς αὐτῶν· (ὅθεν) καὶ ἐταπεινώθησαν διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,

44 Πλὴν ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὅτε ἤκουσε τὴν κραυγὴν αὐτῶν·

45 Καὶ ἐνεθυμήθη τὴν πρὸς αὐτοὺς διαθήκην

αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

46 Καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ εὕρωσιν ἔλεος ἐνώπιον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συνάγαγε ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ δοξολογῶμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, (καὶ) νὰ καυχώμεθα εἰς τὴν αἴνεσίν σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος· καὶ ἂς λέγῃ πᾶς ὁ λαὸς, Ἀμήν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρζ'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι (εἶναι) ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἂς λέγωσιν (οὕτως) οἱ λελυτρωμένοι τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσεν ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ.

3 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν, ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἀπὸ βοῤῥᾶ καὶ ἀπὸ νότου.

4 Περιεπλανῶντο ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ· δὲν εὕρισκον πόλιν διὰ κατοίκησιν.

5 (Ἦσαν) πεινῶντες καὶ διψῶντες· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἀπέκαμνεν ἐν αὐτοῖς.

6 Τότε ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν· (καὶ) ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς δι' εὐθείας ὁδοῦ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς πόλιν κατοικίας.

8 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ (τὰ) πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

9 Διότι ἐχόρτασε ψυχὴν διψῶσαν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθῶν.

10 Τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, τοὺς δεδεμένους ἐν θλίψει καὶ ἐν σιδήρῳ·

11 Διότι ἠπείθησαν εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου κατεφρόνησαν.

12 Διὰ τοῦτο ἐταπείνωσε τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν κόπῳ· ἔπεσον, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν.

13 Τότε ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει

αὐτῶν, (καὶ) ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

14 Ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σκότους, καὶ ἐκ τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου, καὶ τὰ δεσμὰ αὐτῶν συνέτριψεν.

15 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ (τὰ) πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

16 Διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς κατέκοψεν.

17 Οἱ ἄφρονες βασανίζονται διὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

18 Πᾶν φαγητὸν βδελύσσεται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ πλησιάζουσιν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Τότε βοῶσι πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, (καὶ) σώζει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

20 Ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰατρεύει αὐτούς, (καὶ) ἐλευθερόνει ἀπὸ τῆς φθορᾶς αὐτῶν.

21 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ (τὰ) πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ ἂς θυσιάζωσι θυσίας αἰνέσεως, καὶ ἂς

κηρύττωσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν μὲ πλοῖα, κάμνοντες ἐργασίας ἐν ὕδασι πολλοῖς,

24 Αὐτοὶ βλέπουσι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ (τὰ γινόμενα) εἰς τὰ βάθη.

25 Διότι προστάζει, καὶ ἐγείρει ἄνεμος καταιγίδος, καὶ ὑψόνει τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, (καὶ) καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν τήκεται ὑπὸ τῆς συμφορᾶς.

27 Σείονται καὶ κλονίζονται ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν χάνεται.

28 Τότε κράζουσι πρὸς τὸν Κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐξάγει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

29 Κατασιγάζει τὴν ἀνεμοζάλην, καὶ σιωπῶσι τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφραίνονται, διότι ἡσύχασαν· καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα αὐτῶν.

31 Ἂς ὑμνολογῶσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ (τὰ) πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

32 Καὶ ἂς ὑψόνωσιν αὐτὸν ἐν τῇ συνάξει τοῦ λαοῦ, καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν πρεσβυτέρων ἂς αἰνῶσιν αὐτόν.

33 Μεταβάλλει ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ πηγὰς ὑδάτων εἰς ξηρασίαν.

34 Τὴν καρποφόρον γῆν εἰς ἁλμυρὰν, διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Μεταβάλλει τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ξηρὰν γῆν εἰς πηγὰς ὑδάτων.

36 Καὶ ἐκεῖ κατοικίζει τοὺς πεινῶντας, καὶ συγκροτοῦσι πόλεις εἰς κατοίκησιν·

37 Καὶ σπείρουσιν ἀγροὺς, καὶ φυτεύουσιν ἀμπελῶνας, οἵτινες κάμνουσι καρποὺς γεννήματος.

38 Καὶ εὐλογεῖ αὐτοὺς, καὶ πληθύνονται σφόδρα, καὶ δὲν ὀλιγοστεύει τὰ κτήνη αὐτῶν.

39 Ὀλιγοστεύουσιν (ὅμως) ἔπειτα, καὶ ταπεινόνονται, ἀπὸ τῆς στενοχωρίας, τῆς συμφορᾶς, καὶ τοῦ πόνου.

40 Ἐπιχέει τὴν καταφρόνησιν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ κάμνει αὐτοὺς νὰ περιπλανῶνται ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ.

41 Τὸν δὲ πένητα ὑψόνει ἀπὸ τῆς πτωχείας,
καὶ καθιστᾷ ὡς ποίμνια τὰς οἰκογενείας.

42 Οἱ εὐθεῖς βλέπουσι, καὶ εὐφραίνονται· πᾶ-
σα δὲ ἀνομία θέλει ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Ὅστις (εἶναι) σοφὸς, ἂς παρατηρῇ ταῦτα·
καὶ θέλουσιν ἐννοήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρή.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ.

ΕΤΟΙΜΗ εἶναι ἡ καρδία μου, Θεέ· θέλω ψάλ-
λει, καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2 Ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον, καὶ κιθάρα· θέλω
ἐξεγερθῇ τὸ πρωΐ.

3 Θέλω σὲ δοξολογεῖ, Κύριε, μεταξὺ λαῶν,
καὶ θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς σὲ μεταξὺ ἐθνῶν·

4 Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Ὑψώθητι, Θεὲ, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς· καὶ ἡ
δόξα σου (ἂς ἦναι) ἐφ' ὅλην τὴν γῆν·

6 Διὰ νὰ ἐλευθερόνωνται οἱ ἀγαπητοί σου· σῶ-
σον (διὰ) τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὑτοῦ·
Θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει τὴν Συχὲμ, καὶ τὴν
κοιλάδα Σοκχὼθ θέλω διαμετρήσει.

8 Ἐμοῦ (εἶναι) ὁ Γαλαὰδ, ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς·
ὁ μὲν Ἐφραῒμ (εἶναι) ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς
μου· ὁ (δὲ) Ἰούδας, ὁ νομοθέτης μου·

9 Ὁ Μωὰβ (εἶναι) ἡ λεκάνη τοῦ πλυσίματός
μου· ἐπὶ τὸν Ἐδὼμ θέλω ρίψει τὸ ὑπόδημά μου·
θέλω ἀλαλάξει ἐπὶ τὴν Παλαιστίνην.

10 Τίς θέλει μὲ φέρει εἰς τὴν περιτετειχισμένην
πόλιν; τίς θέλει μὲ ὁδηγήσει ἕως Ἐδώμ;

11 Οὐχὶ (σὺ), Θεὲ, ὁ ἀποῤῥίψας ἡμᾶς; καὶ
δὲν θέλεις ἐξέλθει, Θεὲ, μετὰ τῶν στρατευμάτων
ἡμῶν;

12 Βοήθησον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς θλίψεως, διότι
ματαία (εἶναι) ἡ (παρὰ) τῶν ἀνθρώπων σωτηρία.

13 Διὰ τοῦ Θεοῦ θέλομεν κάμει ἀνδραγαθίας·
καὶ αὐτὸς θέλει καταπατήσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ρθ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΘΕΕ τῆς αἰνέσεώς μου, μὴ σιωπήσῃς·

2 Διότι στόμα ἀσεβοῦς, καὶ στόμα δολίου, ἠνοίχθησαν ἐπ' ἐμέ· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ μὲ γλῶσσαν ψευδῆ·

3 Καὶ μὲ λόγους μίσους μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ μὲ ἐπολέμησαν ἀναιτίως.

4 Ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου, εἶναι ἀντίδικοι εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ προσεύχομαι.

5 Καὶ ἀνταπέδωκαν εἰς ἐμὲ κακὸν ἀντὶ καλοῦ, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγάπης μου.

6 Κατάστησον ἀσεβῆ ἐπ' αὐτόν· καὶ διάβολος ἂς στέκῃ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

7 Ὅταν κρίνηται, ἂς ἐξέλθῃ καταδεδικασμένος· καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἂς γείνῃ εἰς ἁμαρτίαν.

8 Ἂς γείνωσιν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· ἄλλος ἂς λάβῃ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ.

9 Ἂς γείνωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Καὶ ἂς περιπλανῶνται πάντοτε οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἂς γείνωσιν ἐπαῖται, καὶ ἂς ψωμοζητῶσιν ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν.

11 Ἂς παγιδεύσῃ ὁ δανειστὴς πάντα τὰ ὑπάρ-

χοντα αὐτοῦ· καὶ ἂς διαρπάσωσιν οἱ ξένοι τοὺς κόπους αὐτοῦ.

12 Ἂς μὴ ὑπάρχῃ ὁ ἐλεῶν αὐτὸν, καὶ ἂς μὴ ἦναι ὁ οἰκτείρων τὰ ὀρφανὰ αὐτοῦ.

13 Ἂς ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἔκγονοι αὐτοῦ· εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεὰν ἂς ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα αὐτῶν.

14 Ἂς ἔλθῃ εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἂς μὴ ἐξαλειφθῇ.

15 Ἂς ἦναι πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐκκόψῃ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

16 Διότι δὲν ἐνεθυμήθη νὰ κάμῃ ἔλεος· ἀλλὰ κατέτρεξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, διὰ νὰ θανατώσῃ τὸν συντετριμμένον τὴν καρδίαν.

17 Ἐπειδὴ ἠγάπησε κατάραν, ἂς ἔλθῃ ἐπ' αὐτόν· ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησεν εὐλογίαν, ἂς ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

18 Ἐπειδὴ ἐνεδύθη κατάραν ὡς ἱμάτιον αὐτοῦ, ἂς εἰσέλθῃ ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ, καὶ ὡς ἔλαιον εἰς τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ.

19 Ἂς γείνῃ εἰς αὐτὸν ὡς τὸ ἱμάτιον (τὸ ὁποῖον) ἐνδύεται, καὶ ὡς ἡ ζώνη τὴν ὁποίαν πάντοτε περιζώννυται.

20 Αὕτη (ἂς ἦναι) τῶν ἀντιδίκων μου ἡ ἀμοιβὴ παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων κακὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

21 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε Θεὲ, ἐνέργησον μετ' ἐμοῦ διὰ τὸ ὄνομά σου· ἐπειδὴ (εἶναι) ἀγαθὸν τὸ ἔλεός σου, λύτρωσόν με.

22 Διότι πτωχὸς καὶ πένης εἶμαι, καὶ ἡ καρδία μου εἶναι πεπληγωμένη ἐντός μου.

23 Παρῆλθον ὡς σκιὰ, ὅταν ἐκκλίνῃ· ἐκτινάζομαι ὡς ἡ ἀκρίς.

24 Τὰ γόνατά μου ἠτόνησαν ἀπὸ τῆς νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ πάχους (αὐτῆς).

25 Καὶ ἐγὼ ἔγεινα ὄνειδος εἰς αὐτούς· (ὅτε) μὲ εἶδον, ἐκίνησαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου· σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου·

27 Καὶ ἂς γνωρίσωσιν ὅτι ἡ χείρ σου (εἶναι) τοῦτο· (ὅτι) σὺ, Κύριε, ἔκαμες αὐτό.

28 Αὐτοὶ θέλουσι καταρᾶσθαι, σὺ δὲ θέλεις εὐλογεῖ· θέλουσι σηκωθῇ, πλὴν θέλουσι καταισχυνθῇ· ὁ δὲ δοῦλός σου θέλει εὐφραίνεσθαι.

29 Ἂς ἐνδυθῶσιν ἐντροπὴν οἱ ἀντίδικοί μου· καὶ ἂς φορέσωσιν ὡς ἐπένδυμα τὴν αἰσχύνην αὐτῶν.

30 Θέλω δοξολογεῖ σφόδρα τὸν Κύριον διὰ τοῦ στόματός μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν θέλω ὑμνολογεῖ αὐτόν·

31 Διότι ἵσταται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ πτωχοῦ, διὰ νὰ λυτρόνῃ (αὐτὸν) ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρί.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕωσοῦ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ἐκ τῆς Σιὼν θέλει ἐξαποστείλει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον τῆς δυνάμεώς σου· κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Ὁ λαός σου (θέλει εἶσθαι) πρόθυμος ἐν τῇ

ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ (αὐτοῦ)· οἱ νέοι σου (θέλουσιν εἶσθαι) εἰς σὲ (ὡς) ἡ δρόσος, (ἡ ἐξερχομένη) ἐκ τῆς μήτρας τῆς αὐγῆς.

4 Ὤμοσεν ὁ Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῆ, Σὺ (εἶσαι) ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Ὁ Κύριος, ὁ ἐκ δεξιῶν σου, θέλει συντρίψει βασιλεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

6 Θέλει κρίνει ἐν τοῖς ἔθνεσι· θέλει γεμίσει (τὴν γῆν) πτωμάτων· θέλει συντρίψει κεφαλὴν (δεσπόζοντος) ἐπὶ πολλῶν τόπων.

7 Θέλει πίει ἐκ τοῦ χειμάῤῥου ἐν τῇ ὁδῷ (αὐτοῦ)· διὰ τοῦτο θέλει ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜΟΣ ριά.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Θέλω ἐξυμνεῖ τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ἐν βουλῇ εὐθέων, καὶ (ἐν) συνάξει.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἐξηκριβωμένα ὑπὸ πάντων τῶν ἡδυνομένων εἰς αὐτά.

3 Ἔνδοξον καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Ἀξιομνημόνευτα ἔκαμε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων (εἶναι) ὁ Κύριος.

5 Ἔδωκε τροφὴν εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν· θέλει ἐνθυμεῖσθαι διαπαντὸς τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

6 Ἀνήγγειλεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ (εἶναι) ἀλήθεια καὶ κρίσις· ἀληθιναὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ·

8 Ἐστερεωμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Ἀπέστειλε λύτρωσιν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διώρισε τὴν διαθήκην αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οἱ πράττοντες αὐτὰ ἔχουσι σύνεσιν καλήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ριβ΄.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος

ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἡδύνεται σφόδρα.

2 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δυνατὸν ἐν τῇ γῇ· ἡ γενεὰ τῶν εὐθέων θέλει εὐλογηθῆ.

3 Ἀγαθὰ καὶ πλούτη (θέλουσιν εἶσθαι) ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Φῶς ἀνατέλλει ἐν τῷ σκότει διὰ τοὺς εὐθεῖς· (εἶναι) ἐλεήμων, καὶ οἰκτίρμων, καὶ δίκαιος.

5 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐλεεῖ καὶ δανείζει· οἰκονομεῖ τὰ πράγματα αὐτοῦ ἐν κρίσει.

6 Βεβαίως δὲν θέλει ποτὲ κλονισθῆ· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον θέλει εἶσθαι ὁ δίκαιος.

7 Ἀπὸ κακῆς φήμης δὲν θέλει φοβηθῆ· ἡ καρδία αὐτοῦ (εἶναι) στερεά, ἐλπίζουσα ἐπὶ τὸν Κύριον.

8 Ἐστηριγμένη (εἶναι) ἡ καρδία αὐτοῦ· δὲν θέλει φοβηθῆ, ἑωσοῦ ἴδῃ (τὴν ἐκδίκησιν) ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ κέρας αὐτοῦ θέλει ὑψωθῆ ἐν δόξῃ.

10 Ὁ ἀσεβὴς θέλει ἰδεῖ, καὶ θέλει ὀργισθῇ· θέλει τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ θέλει ἀναλυθῇ· ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀσεβῶν θέλει ἀπολεσθῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ριγ'.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Δοξολογεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου, δοξολογεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν αὐτοῦ, ἂς δοξολογῆται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

4 Ὁ Κύριος (εἶναι) ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς (εἶναι) ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς·

6 Ὁ συγκαταβαίνων διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ (τὰ) ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·

7 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ τοῦ χώματος τὸν πτωχὸν, (καὶ) ἀπὸ τῆς κοπρίας ἀνυψῶν τὸν πένητα,

8 Διὰ νὰ καθίσῃ (αὐτὸν) μετὰ τῶν ἀρχόντων, μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

9 Ὁ κατοικίζων τὴν στεῖραν μητέρα εὐφραι-
νομένην εἰς τέκνα; Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ριδ'.

ΟΤΕ ἐξῆλθεν ὁ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ὁ οἶκος τοῦ
Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

2 Ὁ Ἰούδας ἔγεινεν ἅγιος αὐτοῦ, ὁ Ἰσραὴλ
δεσποτεία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡς κριοὶ, οἱ λόφοι ὡς
ἀρνία.

5 Τί σοὶ (συνέβη), θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; (καὶ
σὺ,) Ἰορδάνη, (ὅτι) ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη, (ὅτι) ἐσκιρτήσατε ὡς κριοί; (καὶ) οἱ
λόφοι, ὡς ἀρνία;

7 Τρέμε, γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ·

8 Ὅστις μετέβαλε τὴν πέτραν (εἰς) λίμνας ὑδά-
των, τὸν σκληρὸν βράχον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ.

ΜΗ εἰς ἡμᾶς, Κύριε, μὴ εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομά σου δὸς δόξαν, διὰ τὸ ἔλεός σου, διὰ τὴν ἀλήθειάν σου.

2 Διὰ τί νὰ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Καὶ ποῦ (εἶναι) ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 'Αλλ' ὁ Θεὸς ἡμῶν (εἶναι) ἐν τῷ οὐρανῷ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

4 Τὰ εἴδωλα αὐτῶν (εἶναι) ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

5 Στόμα ἔχουσι, καὶ δὲν λαλοῦσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ δὲν βλέπουσιν·

6 Ὦτα ἔχουσι, καὶ δὲν ἀκούουσι· μυκτῆρας ἔχουσι, καὶ δὲν ὀσφραίνονται·

7 Χεῖρας ἔχουσι, καὶ δὲν ψηλαφῶσι· πόδας ἔχουσι, καὶ δὲν περιπατοῦσιν· οὐδὲ ὁμιλοῦσι διὰ τοῦ λάρυγγος αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτῶν ἂς γείνωσιν οἱ ποιοῦντες αὐτά, πᾶς ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτά.

9 'Ο 'Ισραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς (εἶναι) βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.

10 Ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς (εἶναι) βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· αὐτὸς (εἶναι) βοηθὸς καὶ ἀσπὶς αὐτῶν.

12 Ὁ Κύριος μᾶς ἐνεθυμήθη· θέλει εὐλογεῖ, θέλει εὐλογεῖ τὸν οἶκον Ἰσραήλ· θέλει εὐλογεῖ τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Θέλει εὐλογεῖ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Ὁ Κύριος θέλει αὐξήσει ὑμᾶς, ὑμᾶς, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

15 Σεῖς (εἶσθε) οἱ εὐλογημένοι τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν (εἶναι) τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οἱ νεκροὶ δὲν θέλουσιν αἰνέσει τὸν Κύριον, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς (τὸν τόπον) τῆς σιωπῆς·

18 Ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν εὐλογεῖ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρις΄.

ΧΑΙΡΩ ὅτι ὁ Κύριος εἰσήκουσε τῆς φωνῆς μου, τῶν δεήσεών μου·

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς ἐμέ· καὶ ἐνόσῳ ζῶ, θέλω ἐπικαλεῖσθαι (αὐτόν).

3 Πόνοι θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ στενοχωρίαι τοῦ ᾅδου μὲ εὕρηκαν· θλίψιν καὶ πόνον ἀπήντησα.

4 Καὶ ἐπεκαλέσθην τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ὦ Κύριε, λύτρωσον τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ δίκαιος· καὶ εὔσπλαγχνος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

6 Ὁ Κύριος φυλάττει τοὺς ἁπλοῦς· ἐταλαιπωρήθην, καὶ μὲ ἔσωσεν.

7 Ἐπίστρεψον, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, διότι ὁ Κύριος σὲ εὐηργέτησε.

8 Διότι ἐλύτρωσας τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Θέλω περιπατεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων,

10 Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· ἐγὼ ἤμην σφόδρα τεθλιμμένος·

11 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκπλήξει μου, Πᾶς ἄνθρωπος (εἶναι) ψεύστης.

12 Τί νὰ ἀνταποδώσω εἰς τὸν Κύριον, (διὰ) πάσας τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ (τὰς) εἰς ἐμέ;

13 Θέλω λάβει τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ θέλω ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

14 Τὰς εὐχάς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Πολύτιμος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 Ναί, Κύριε! διότι εἶμαι δοῦλός σου· εἶμαι δοῦλός σου, υἱὸς τῆς δούλης σου· σὺ ἔλυσας τὰ δεσμά μου.

17 Εἰς σὲ θέλω θυσιάσει θυσίαν αἰνέσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλω ἐπικαλεσθῇ.

18 Τὰς εὐχάς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

19 Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ριζ΄.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη· δοξολογεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί·

2 Διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἶναι μέγα ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ριή.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι (εἶναι) ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἄς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραὴλ, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἄς εἴπῃ τώρα ὁ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Ἄς εἴπωσι τώρα οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

5 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσθην τὸν Κύριον· ὁ Κύριος μοῦ ἐπήκουσε, δοὺς εὐρυχωρίαν.

6 Ὁ Κύριος (εἶναι) ὑπὲρ ἐμοῦ· δὲν θέλω φοβηθῇ· τί νὰ μοὶ κάμῃ ἄνθρωπος;

7 Ὁ Κύριος (εἶναι) ὑπὲρ ἐμοῦ μεταξὺ τῶν βο-

ηθούντων με· καὶ ἐγὼ θέλω ἰδεῖ (τὴν ἐκδίκησιν) ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Κάλλιον νὰ ἐλπίζῃ τις ἐπὶ Κύριον, παρὰ νὰ θαῤῥῇ ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Κάλλιον νὰ ἐλπίζῃ τις ἐπὶ Κύριον, παρὰ νὰ θαῤῥῇ ἐπ' ἄρχοντας.

10 Πάντα τὰ ἔθνη μὲ περιεκύκλωσαν· ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσει αὐτούς.

11 Μὲ περιεκύκλωσαν, ναὶ, μὲ περιεκύκλωσαν πανταχόθεν· ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσει αὐτούς.

12 Μὲ περιεκύκλωσαν ὡς μέλισσαι· ἐσβέσθησαν ὡς πῦρ ἀκανθῶν· διότι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλω κατατροπώσει αὐτούς.

13 Μὲ ὤθησας δυνατὰ διὰ νὰ πέσω· ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ ἐβοήθησε.

14 Δύναμίς μου καὶ ὕμνος (εἶναι) ὁ Κύριος, καὶ ἔγεινεν εἰς ἐμὲ σωτηρία.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας (εἶναι) ἐν σκηναῖς δικαίων· Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει κατορθώματα.

16 Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ὑψώθη· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου κάμνει κατορθώματα.

17 Δὲν θέλω ἀποθάνει, ἀλλὰ θέλω ζήσει, καὶ θέλω διηγεῖσθαι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

18 Αὐστηρῶς μὲ ἐπαίδευσεν ὁ Κύριος, ἀλλὰ δὲν μὲ παρέδωκεν εἰς θάνατον.

19 Ἀνοίξατε εἰς ἐμὲ τὰς πύλας τῆς δικαιοσύνης· θέλω εἰσέλθει εἰς αὐτὰς, (καὶ) θέλω δοξολογήσει τὸν Κύριον.

20 Αὕτη (εἶναι) ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· οἱ δίκαιοι θέλουσιν εἰσέλθει εἰς αὐτήν.

21 Θέλω σὲ δοξολογεῖ, διότι μοῦ ἐπήκουσας, καὶ ἔγεινες εἰς ἐμὲ σωτηρία.

22 Ὁ λίθος, (τὸν ὁποῖον) ἀπέῤῥιψαν οἱ οἰκοδομοῦντες, (οὗτος) ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας·

23 Παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη, (καὶ) εἶναι θαυμαστὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

24 Αὕτη (εἶναι) ἡ ἡμέρα, (τὴν ὁποίαν) ἔκαμεν ὁ Κύριος· ἂς ἀγαλλιασθῶμεν, καὶ ἂς εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ Κύριε! σῶσον, δέομαι· ὦ Κύριε! εὐόδωσον, δέομαι.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· σᾶς εὐλογήσαμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

27 Ὁ Θεὸς (εἶναι) ὁ Κύριος, καὶ ἔδειξε φῶς εἰς ἡμᾶς· φέρετε τὴν θυσίαν, δεδεμένην μὲ σχοινία, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός μου, καὶ θέλω σὲ δοξολογεῖ· ὁ Θεός μου, θέλω σὲ ὑψόνει.

29 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι (εἶναι) ἀγαθὸς, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ριθ'.

Ἄλεφ.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· οἱ περιπατοῦντες ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας·

3 Αὐτοὶ βεβαίως δὲν πράττουσιν ἀνομίαν· ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ περιπατοῦσι.

4 Σὺ προσέταξας νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ ἐντολαί σου.

5 Εἴθε νὰ κατευθύνωνται αἱ ὁδοί μου, διὰ νὰ φυλάττω τὰ διατάγματά σου!

6 Τότε δὲν θέλω αἰσχυνθῇ, ὅταν ἐπιβλέπω εἰς πάντα τὰ προστάγματά σου.

7 Θέλω σὲ δοξολογεῖ ἐν εὐθύτητι καρδίας, ὅταν μάθω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ διατάγματά σου θέλω φυλάττει· μή με ἐγκαταλίπῃς ὁλοκλήρως.

Βέθ.

9 Τίνι τρόπῳ θέλει καθαρίζει ὁ νέος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; φυλάττων τοὺς λόγους σου.

10 Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου σὲ ἐξεζήτησα· μή με ἀφήσῃς νὰ ἀποπλανηθῶ ἀπὸ τῶν προσταγμάτων σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐφύλαξα τὰ λόγιά σου, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτάνω εἰς σέ.

12 Εὐλογητὸς εἶσαι, Κύριε· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.

13 Διὰ τῶν χειλέων μου διηγήθην πάσας τὰς κρίσεις τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου εὐφράνθην,

ὡς διὰ πάντα τὰ πλούτη.

15 Εἰς τὰς ἐντολάς σου θέλω μελετᾷ, καὶ εἰς τὰς ὁδούς σου θέλω ἐνατενίζει.

16 Εἰς τὰ διατάγματά σου θέλω ἐντρυφᾷ· δὲν θέλω λησμονήσει τοὺς λόγους σου.

Γίμελ.

17 Ἀντάμειψον τὸν δοῦλόν σου· (οὕτω) θέλω ζήσει, καὶ θέλω φυλάξει τὸν λόγον σου.

18 Ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ θέλω βλέπει τὰ θαυμάσια (τὰ) ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος (εἶμαι) ἐγὼ ἐν τῇ γῇ· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰ προστάγματά σου.

20 Ἡ ψυχή μου λειποθυμεῖ ἐκ τοῦ πόθου (τὸν ὁποῖον ἔχω) εἰς τὰς κρίσεις σου πάντοτε.

21 Σὺ ἐπετίμησας τὺς ἐπικαταράτυς ὑπερηφάνους, τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τῶν προσταγμάτων συ.

22 Σήκωσον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν καταφρόνησιν· διότι ἐφύλαξα τὰ μαρτύριά σου.

23 Ἄρχοντες τφόντι ἐκάθησαν (καὶ) ἐλάλουν ἐναντίον μου· (ἀλλ') ὁ δοῦλός σου ἐμελέτα εἰς τὰ διατάγματά σου.

24 Τὰ μαρτύριά σου βεβαίως (εἶναι) ἡ τρυφή μου, (καὶ) οἱ σύμβουλοί μου.

Δάλεθ.

25 Ἡ ψυχή μου ἐκολλήθη εἰς τὸ χῶμα· ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Ἐφανέρωσα τὰς ὁδούς μου, καὶ μοῦ εἰσήκουσας· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.

27 Κάμε με νὰ ἐννοῶ τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ θέλω μελετᾷ εἰς τὰ θαυμάσιά σου.

28 Ἡ ψυχή μου τήκεται ὑπὸ θλίψεως· στερέωσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

29 Ἀπομάκρυνον ἀπ᾽ ἐμοῦ τὴν ὁδὸν τοῦ ψεύδους, καὶ χάρισόν μοι τὸν νόμον σου.

30 Τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἔκλεξα· (πρὸ ὀφθαλμῶν μου) ἔθεσα τὰς κρίσεις σου.

31 Προσεκολλήθην εἰς τὰ μαρτύριά σου· Κύριε, μὴ μὲ καταισχύνῃς.

32 Τὴν ὁδὸν τῶν προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, ὅταν πλατύνῃς τὴν καρδίαν μου.

Ἑ.

33 Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν διαταγμά-

τῶν σου, καὶ θέλω φυλάττει αὐτὴν (μέχρι) τέλους.

34 Συνέτισόν με, καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου· ναί, θέλω φυλάττει αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ.

35 Ὁδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τῶν προσταγμάτων σου· διότι εὐφραίνομαι εἰς αὐτήν.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπωσι ματαιότητα· ζωοποίησόν με εἰς τὴν ὁδόν σου.

38 Ἐκτέλεσον τὸν λόγον σου πρὸς τὸν δοῦλόν σου, ὅστις (εἶναι δεδομένος) εἰς τὸν φόβον σου.

39 Ἀφαίρεσον τὸ ὄνειδός μου, τὸ ὁποῖον φοβοῦμαι· διότι αἱ κρίσεις σου (εἶναι) ἀγαθαί.

40 Ἰδού, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ζωοποίησόν με διὰ τῆς δικαιοσύνης σου.

Βάου.

41 Καὶ ἂς ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, (καὶ) ἡ σωτηρία σου, κατὰ τὸν λόγον σου.

42 Τότε θέλω ἀποκριθῆ πρὸς τὸν ὀνειδίζον-

τά με· διότι ἐλπίζω ἐπὶ τὸν λόγον σου.

43 Καὶ μὴ ἀφαιρέσῃς ὁλοτελῶς ἀπὸ τοῦ στόματός μου τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· διότι ἤλπισα ἐπὶ τὰς κρίσεις σου.

44 Καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ θέλω περιπατεῖ ἐν εὐρυχωρίᾳ· διότι ἐξεζήτησα τὰς ἐντολάς σου.

46 Καὶ θέλω ὁμιλεῖ περὶ τῶν μαρτυρίων σου ἔμπροσθεν βασιλέων, καὶ δὲν θέλω αἰσχυνθῇ.

47 Καὶ θέλω ἐντρυφᾷ εἰς τὰ προστάγματά σȣ, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα.

48 Καὶ θέλω ὑψόνει τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα ἠγάπησα· καὶ θέλω μελετᾷ εἰς τὰ διατάγματά σου.

Ζάϊν.

49 Ἐνθυμήθητι τὸν λόγον, (τὸν) πρὸς τὸν δοῦλόν σου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ ἐπήλπισας.

50 Αὕτη (εἶναι) ἡ παρηγορία μου ἐν τῇ θλίψει μου, ὅτι ὁ λόγος σου μὲ ἐζωοποίησεν.

51 Οἱ ὑπερήφανοι μὲ ἐχλεύαζον σφόδρα· (ἀλλ')

ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νόμου σου δὲν ἐξέκλινα.

52 Ἐνεθυμήθην τὰς ἀπ' αἰῶνος κρίσεις σου, Κύριε, καὶ παρηγορήθην.

53 Φρίκη μὲ κατέλαβεν, ἐξ αἰτίας τῶν ἀσεβῶν, τῶν ἐγκαταλιπόντων τὸν νόμον σου.

54 Τὰ διατάγματά σου ὑπῆρξαν εἰς ἐμὲ ψαλμῳδίαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆς παροικίας μου.

55 Ἐνεθυμήθην τὴν νύκτα τὸ ὄνομά σου, Κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Τοῦτο ἔγεινεν εἰς ἐμὲ, διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου.

Χέθ.

57 (Σὺ), Κύριε, μερίς μου (εἶσαι)· εἶπα νὰ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

58 Παρεκάλεσα τὸ πρόσωπόν σου ἐν ὅλῃ (μου) καρδίᾳ· ἐλέησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

59 Διελογίσθην τὰς ὁδούς μου, καὶ ἔστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἔσπευσα, καὶ δὲν ἐβράδυνα νὰ φυλάξω τὰ προστάγματά σου.

61 Σπίφη ἀσεβῶν μὲ περιεκύκλωσαν· (ἀλλ')

ἐγὼ δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.

62 Τὸ μεσονύκτιον ἐγείρομαι διὰ νὰ σὲ δοξολογῶ διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Ἐγὼ (εἶμαι) μέτοχος πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ φυλαττόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Ἡ γῆ, Κύριε, εἶναι πλήρης τοῦ ἐλέους σου· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.

Τέθ.

65 Σὺ, Κύριε, εὐηργέτησας τὸν δοῦλόν σου, κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Δίδαξόν με φρόνησιν καὶ γνῶσιν· διότι ἐπίστευσα εἰς τὰ προστάγματά σου.

67 Πρὶν ταλαιπωρηθῶ, ἐγὼ ἐπλανώμην· ἀλλὰ τώρα ἐφύλαξα τὸν λόγον σου.

68 Σὺ (εἶσαι) ἀγαθὸς καὶ ἀγαθοποιός· δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.

69 Οἱ ὑπερήφανοι ἔπλεξαν κατ' ἐμοῦ ψεῦδος· (ἀλλ') ἐγὼ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ θέλω φυλάττει τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἡ καρδία αὐτῶν ἔπηξεν ὡς πάχος· (ἀλλ') ἐγὼ ἐντρυφῶ εἰς τὸν νόμον σου.

71 Καλὸν (ἔγεινεν) εἰς ἐμὲ ὅτι ἐταλαιπωρήθην, διὰ νὰ μάθω τὰ διατάγματά σου.

72 Ὁ νόμος τοῦ στόματός σου (εἶναι) καλήτερος εἰς ἐμέ, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Ἰώδ.

73 Αἱ χεῖρές σου μὲ ἔκαμαν, καὶ μὲ ἔπλασαν· συνέτισόν με, καὶ θέλω μάθει τὰ προστάγματά σȣ.

74 Οἱ φοβούμενοί σε θέλουσι μὲ ἰδεῖ, καὶ εὐφρανθῇ, διότι ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον σου.

75 Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι αἱ κρίσεις σου (εἶναι) δικαιοσύνη, καὶ (ὅτι) πιστῶς μὲ ἐταλαιπώρησας.

76 Ἂς μὲ παρηγορήσῃ, δέομαι, τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸν λόγον σου (τὸν) πρὸς τὸν δοῦλόν σου.

77 Ἂς ἔλθωσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ οἰκτιρμοί σου, διὰ νὰ ζῶ· διότι ὁ νόμος σου (εἶναι) ἡ τρυφή μου.

78 Ἂς αἰσχυνθῶσιν οἱ ὑπερήφανοι, διότι ζητοῦσιν ἀδίκως νὰ μὲ ἀνατρέψωσιν· (ἀλλ') ἐγὼ θέλω μελετᾷ εἰς τὰς ἐντολάς σου.

79 Ἂς ἐπιστρέψωσιν εἰς ἐμὲ οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γνωρίζοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Ἂς ἦναι ἡ καρδία μου ἄμωμος εἰς τὰ διατάγματά σου, διὰ νὰ μὴ αἰσχυνθῶ.

Κάφ.

81 Λειποθυμεῖ ἡ ψυχή μου διὰ τὴν σωτηρίαν σου· ἐπὶ τὸν λόγον σου ἐλπίζω.

82 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπέκαμον διὰ τὸν λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις μὲ παρηγορήσει;

83 Διότι ἔγεινα ὡς ἀσκὸς ἐν τῷ καπνῷ· (ἀλλὰ) τὰ διατάγματά σου δὲν ἐλησμόνησα.

84 Πόσαι (εἶναι) αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε θέλεις κάμει κρίσιν, ἐναντίον τῶν καταδιωκόντων με;

85 Οἱ ὑπερήφανοι, οἱ ἐναντίον τοῦ νόμου σου, ἔσκαψαν εἰς ἐμὲ λάκκους.

86 Πάντα τὰ προστάγματά σου (εἶναι) ἀλήθεια· ἀδίκως μὲ κατατρέχουσι· βοήθησόν μοι.

87 Παρ' ὀλίγον μὲ κατέστρεψαν εἰς τὴν γῆν· ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Ζωοποίησόν με, κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ θέλω φυλάξει τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Λάμεδ.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, διαμένει ὁ λόγος σȣ ἐν τῷ οὐρανῷ·

90 Ἡ ἀλήθειά σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

91 Κατὰ τὰς διατάξεις σου διαμένουσιν ἕως τῆς σήμερον, διότι τὰ σύμπαντα (εἶναι) δοῦλοί σȣ.

92 Ἐὰν ὁ νόμος σου δὲν (ἦτο) ἡ τρυφή μου, τότε ἤθελον χαθῆ ἐν τῇ θλίψει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλω λησμονήσει τὰς ἐντολάς σου, διότι ἐν αὐταῖς μὲ ἐζωοποίησας.

94 Σὸς (εἶμαι) ἐγώ· σῶσόν με· διότι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

95 Οἱ ἀσεβεῖς μὲ περιέμεναν διὰ νὰ μὲ ἀφανίσωσιν· (ἀλλ') ἐγὼ θέλω προσέχει εἰς τὰ μαρτύριά σου.

96 Εἰς πᾶσαν τελειότητα εἶδα ὅριον· (ἀλλ') ὁ νόμος σου (εἶναι) πλατὺς σφόδρα.

Μέμ.

97 Πόσον ἀγαπῶ τὸν νόμον σου! ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι μελέτη μου.

98 Διὰ τῶν προςαγμάτων σου μὲ ἔκαμες σοφώτερον τῶν ἐχθρῶν μου· διότι εἶναι πάντοτε μετ' ἐμοῦ.

99 Εἶμαι συνετώτερος πάντων τῶν διδασκόντων με· διότι τὰ μαρτύριά σου (εἶναι) μελέτη μου.

100 Εἶμαι συνετώτερος τῶν γερόντων· διότι ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου.

101 Ἀπὸ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, διὰ νὰ φυλάξω τὸν λόγον σου.

102 Ἀπὸ τῶν κρίσεών σου δὲν ἐξέκλινα· διότι σὺ μὲ ἐδίδαξας.

103 Πόσον γλυκεῖς εἶναι οἱ λόγοι σου εἰς τὸν οὐρανίσκον μου! (εἶναι) ὑπὲρ μέλι εἰς τὸ ςόμα μου.

104 Ἐκ τῶν ἐντολῶν σου ἔγεινα συνετός· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους.

Νοὺν.

105 Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου (εἶναι) ὁ λόγος σου, καὶ φῶς εἰς τὰς τρίβους μου.

106 Ὤμοσα, καὶ θέλω ἐμμένει, νὰ φυλάττω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταλαιπωρήθην σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Πρόσδεξαι, δέομαι, τὰς προαιρετικὰς προσφορὰς τοῦ στόματός μου, Κύριε· καὶ δίδαξόν με τὰς κρίσεις σου.

109 Ἡ ψυχή μου (εἶναι) πάντοτε ἐν κινδύνῳ· τὸν νόμον σου ὅμως δὲν ἐλησμόνησα.

110 Οἱ ἀσεβεῖς ἔστησαν εἰς ἐμὲ παγίδα· ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου δὲν ἐξέκλινα.

111 Τὰ μαρτύριά σου ἐκληρονόμησα εἰς τὸν αἰῶνα· διότι ταῦτα (εἶναι) ἡ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου.

112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου εἰς τὸ νὰ κάμνω τὰ διατάγματά σου πάντοτε (μέχρι) τέλους.

Σάμεχ.

113 Ἐμίσησα τοὺς διεστραμμένους στοχασμούς· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Σὺ (εἶσαι) ἡ σκέπη μου, καὶ ἡ ἀσπίς μου· ἐπὶ τὸν λόγον σου ἐλπίζω.

115 Ἀπομακρύνθητε ἀπ' ἐμοῦ οἱ πονηρευόμενοι· διότι θέλω φυλάττει τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ μου.

116 Ὑποστήριζέ με κατὰ τὸν λόγον σου, καὶ

θέλω ζῇ· καὶ μὴ μὲ καταισχύνῃς εἰς τὴν ἐλπίδα μου.

117 Ὑποστήριζέ με· καὶ θέλω σωθῇ· καὶ θέλω προσέχει διαπαντὸς εἰς τὰ διατάγματά σου.

118 Σὺ κατεπάτησας πάντας τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τῶν διαταγμάτων σου· διότι ματαία (εἶναι) ἡ δολιότης αὐτῶν.

119 Ἀποσκυβαλίζεις πάντας τοὺς πονηροὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Ἔφριξεν ἡ σάρξ μου ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ ἀπὸ τῶν κρίσεών σου ἐφοβήθην.

Νγάϊν.

121 Ἔκαμα κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με.

122 Γενοῦ ἐγγυητὴς τοῦ δούλου σου εἰς καλόν· ἂς μὴ μὲ καταθλίψωσιν οἱ ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπέκαμον διὰ τὴν σωτηρίαν σου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σȣ.

124 Κάμε μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.

125 Δοῦλός σου (εἶμαι) ἐγώ· συνέτισόν με,

καὶ θέλω γνωρίσει τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς (εἶναι) διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος· ἠκύρωσαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ προστάγματά σου ὑπὲρ χρυσίον, καὶ ὑπὲρ χρυσίον καθαρόν.

128 Διὰ τοῦτο ἐγνώρισα ὀρθὰς πάσας τὰς ἐντολάς (σου περὶ) παντὸς (πράγματος)· (καὶ) ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους.

Πέ.

129 Θαυμαστὰ (εἶναι) τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐφύλαξεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ φανέρωσις τῶν λόγων σου φωτίζει· συνετίζει τοὺς ἁπλοῦς.

131 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἀνεστέναξα· διότι ἐπεθύμησα τὰ προστάγματά σου.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, καθὼς συνειθίζεις πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου.

133 Στερέωσον τὰ βήματά μου εἰς τὸν λόγον σου· καὶ ἂς μὴ μὲ κατακυριεύσῃ οὐδεμία ἀνομία.

134 Λύτρωσόν με ἀπὸ καταδυναστείας ἀνθρώπων, καὶ θέλω φυλάττει τὰς ἐντολάς σου.

135 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ διατάγματά σου.

136 Ῥύακας ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπειδὴ δὲν φυλάττουσι τὸν νόμον σου.

Τσάδε.

137 Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

138 Τὰ μαρτύριά σου, (τὰ ὁποῖα) διέταξας, (εἶναι) δικαιοσύνη καὶ ὑπερτάτη ἀλήθεια.

139 Ὁ ζῆλός μου μὲ κατέφαγε, διότι ἐλησμόνησαν τοὺς λόγους σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Ὁ λόγος σου (εἶναι) κεκαθαρισμένος σφόδρα· διὰ τοῦτο ὁ δοῦλός σου ἀγαπᾷ αὐτόν.

141 Μικρὸς εἶμαι καὶ ἐξουδενωμένος· δὲν ἐλησμόνησα (ὅμως) τὰς ἐντολάς σου.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου (εἶναι) δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ στενοχωρίαι μὲ εὗρηκαν· τὰ προστάγματά σου (ὅμως εἶναι) ἡ χαρά μου.

144 Τὰ μαρτύριά σου (εἶναι) δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ θέλω ζήσει.

Κόφ.

145 Ἔκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἄκουσόν μου, Κύριε, (καὶ) θέλω φυλάξει τὰ διατάγματά σου.

146 Ἔκραξα πρὸς σέ· σῶσόν με, καὶ θέλω φυλάξει τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέλαβον τὴν αὐγὴν, καὶ ἔκραξα· ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον σου.

148 Οἱ ὀφθαλμοί μου προλαμβάνουσι τὰς νυκτοφυλακὰς, διὰ νὰ μελετῶ εἰς τὸν λόγον σου.

149 Ἄκουσον τῆς φωνῆς μου κατὰ τὸ ἔλεός σου· ζωοποίησόν με, Κύριε, κατὰ τὴν κρίσιν σου.

150 Ἐπλησίασαν οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν πονηρίαν· ἐξέκλιναν ἀπὸ τοῦ νόμου σου.

151 Σὺ, Κύριε, (εἶσαι) πλησίον, καὶ πάντα τὰ προστάγματά σου (εἶναι) ἀλήθεια.

152 Πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισα ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ῥές.

153 Ἰδὲ τὴν θλίψιν μου, καὶ ἐλευθέρωσόν με· διότι δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.

154 Δίκασον τὴν δίκην μου, καὶ λύτρωσόν

με· ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἀσεβῶν ἡ σωτηρία· διότι δὲν ἐκζητοῦσι τὰ διατάγματά σου.

156 Μεγάλοι οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησόν με κατὰ τὰς κρίσεις σου.

157 Πολλοὶ (εἶναι) οἱ καταδιώκοντές με, καὶ οἱ θλίβοντές με· (ἀλλ') ἀπὸ τῶν μαρτυρίων σου δὲν ἐξέκλινα.

158 Εἶδον τοὺς παραβάτας, καὶ ἐταράχθην· διότι δὲν ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

159 Ἰδὲ πόσον ἀγαπῶ τὰς ἐντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

160 Τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου σου (εἶναι) ἡ ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα (μένουσι) πᾶσαι αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

Σχίν.

161 Ἄρχοντες μὲ κατεδίωξαν ἀναιτίως· ἀλλ' ἡ καρδία μου τρέμει ἀπὸ τοῦ λόγου σου.

162 Ἀγάλλομαι εἰς τὸν λόγον σου, ὡς ὁ εὑρίσκων λάφυρα πολλά.

163 Μισῶ καὶ βδελύττομαι τὸ ψεῦδος· τὸν νόμον σου ἀγαπῶ.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας σὲ αἰνῶ, διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνην πολλὴν ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες τὸν νόμον σου· καὶ εἰς αὐτὰς δὲν ὑπάρχει πρόσκομμα.

166 Ἤλπισα ἐπὶ τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ ἔπραξα τὰ προστάγματά σου.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησα αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου· διότι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου (εἶναι) ἐνώπιόν σου·

Ταῦ.

169 Ἂς πλησιάσῃ ἡ κραυγή μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· συνέτισόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

170 Ἂς ἔλθῃ ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου· λύτρωσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

171 Τὰ χείλη μου θέλουσι προφέρει ὕμνον, ὅταν μὲ διδάξῃς τὰ διατάγματά σου.

172 Ἡ γλῶσσά μου θέλει λαλεῖ τὸν λόγον σου· διότι πάντα τὰ προστάγματά σου (εἶναι) δικαιοσύνη.

173 Ἂς ἦναι ἡ χείρ σου εἰς βοήθειάν μου· διότι ἔκλεξα τὰς ἐντολάς σου.

174 Ἐπεθύμησα τὴν σωτηρίαν σου, Κύριε· καὶ ὁ νόμος σου (εἶναι) τρυφή μου.

175 Ἂς ζήσῃ ἡ ψυχή μου, καὶ θέλει σὲ αἰνεῖ· καὶ αἱ κρίσεις σου ἂς μὲ βοηθῶσι.

176 Περιεπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου· διότι δὲν ἐλησμόνησα τὰ προστάγματά σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρκ'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῇ θλίψει μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε, λύτρωσον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ψευδῶν, (καὶ) ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί θέλει σοὶ δώσει, ἢ τί θέλει σοὶ προσθέσει, ἡ δολία γλῶσσα;

4 Τὰ ἠκονημένα βέλη τοῦ δυνατοῦ, μετὰ ἀνθράκων ἀρκεύθου.

5 Οὐαὶ εἰς ἐμὲ, διότι παροικῶ ἐν Μεσὲχ, κατοικῶ ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ Κηδάρ!

6 Πολὺν καιρὸν κατῴκησεν ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην.

7 Ἐγὼ (ἀγαπῶ) τὴν εἰρήνην· ἀλλ' ὅταν ὁμιλῶ, αὐτοὶ (ἑτοιμάζονται) διὰ πόλεμον.

ΨΑΛΜΟΣ ρκά.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΥΨΟΝΩ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη, πόθεν θέλει ἔλθει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου (ἔρχεται) ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Δὲν θέλει ἀφήσει νὰ κλονισθῇ ὁ πούς σου· οὐδὲ θέλει νυστάξει ὁ φυλάττων σε.

4 Ἰδού, δὲν θέλει νυστάξει, οὐδὲ θέλει ἀποκοιμηθῇ, ὁ φυλάττων τὸν Ἰσραήλ.

5 Ὁ Κύριος (εἶναι) ὁ φύλαξ σου· ὁ Κύριος (εἶναι) ἡ σκέπη σου ἐκ δεξιῶν σου.

6 Τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος δὲν θέλει σὲ βλάψει, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Ὁ Κύριος θέλει σὲ φυλάττει ἀπὸ παντὸς κακοῦ· θέλει φυλάττει τὴν ψυχήν σου.

8 Ὁ Κύριος θέλει φυλάττει τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·

ΨΑΛΜΟΣ ρκβ΄.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ὅτε μὲ εἶπον, Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

2 Οἱ πόδες ἡμῶν θέλουσι στέκει ἐν ταῖς πύλαις σου, Ἱερουσαλήμ·

3 Ἱερουσαλὴμ, ἡ ᾠκοδομημένη ὡς πόλις συνηρμοσμένη ὁμοῦ.

4 Ἐκεῖ ἀναβαίνουσιν αἱ φυλαὶ, αἱ φυλαὶ τοῦ Κυρίου, (κατὰ) τὸ διατεταγμένον εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ νὰ δοξολογήσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

5 Διότι ἐκεῖ ἐτέθησαν θρόνοι διὰ κρίσιν, οἱ θρόνοι τοῦ οἴκου τοῦ Δαβίδ.

6 Ζητεῖτε τὴν εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ· ἂς εὐτυχῶσιν οἱ ἀγαπῶντές σε.

7 Ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς τὰ τείχη σου, ἀφθονία εἰς τὰ παλάτιά σου.

8 Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ τῶν πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα, Εἰρήνη εἰς σέ!

9 Ἕνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θέλω ζητεῖ τὸ καλόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρκγ΄.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΥΨΩΣΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς σὲ, τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανοῖς.

2 Ἰδοὺ, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων (ἀτενίζουσιν) εἰς τὴν χεῖρα τῶν κυρίων αὐτῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δούλης εἰς τὴν χεῖρα τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἑωσοῦ ἐλεήσῃ ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· διότι ἐχορτάσθημεν σφόδρα ἀπὸ ἐξουδενώσεως.

4 Καθ' ὑπερβολὴν ἐχορτάσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὕβρεως τῶν τρυφώντων, ἀπὸ τῆς ἐξουδενώσεως τῶν ὑπερηφάνων.

ΨΑΛΜΟΣ ρκδ΄.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ.

ΑΝ δὲν ἦτο ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἂς εἴπῃ τώρα ὁ Ἰσραήλ.

2 Ἂν δὲν ἦτο ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν, ὅτε ἐσηκώθησαν ἄνθρωποι ἐφ' ἡμᾶς,

3 Ζῶντας ἤθελον μᾶς καταπίει τότε, ἐνῷ ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐφλέγετο ἐναντίον ἡμῶν·

4 Τότε τὰ ὕδατα ἤθελον μᾶς καταποντίσει, ὁ χείμαῤῥος ἤθελε περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν·

5 Τότε τὰ ὕδατα τὰ ἐπηρμένα ἤθελον περάσει ἐπάνωθεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅστις δὲν παρέδωκεν ἡμᾶς θήραμα εἰς τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐλυτρώθη ὡς πτηνὸν ἀπὸ τῆς παγίδος τῶν θηρευτῶν· ἡ παγὶς συνετρίφθη, καὶ ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν.

8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν (εἶναι) ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ρκέ.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον (εἶναι) ὡς τὸ ὄρος Σιών, (τὸ ὁποῖον) δὲν θέλει σαλευθῇ· εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.

2 (Καθὼς) ἡ Ἱερουσαλὴμ κυκλόνεται ὑπὸ τῶν ὀρέων, οὕτως ὁ Κύριος κυκλόνει τὸν λαὸν αὑτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Διότι δὲν θέλει διαμένει ἡ ῥάβδος τῆς ἀσεβείας ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, διὰ νὰ μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι τὰς χεῖρας αὑτῶν εἰς τὴν ἀνομίαν.

4 Ἀγαθοποίησον, Κύριε, τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σκολιὰς ὁδοὺς αὑτῶν, ὁ Κύριος θέλει ἀπαγάγει αὐτοὺς μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκς'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΟΤΕ ὁ Κύριος ἐπανέφερε τοὺς αἰχμαλώτους τῆς Σιών, ἤμεθα ὡς οἱ ὀνειρευόμενοι.

2 Τότε ἐνεπλήσθη τὸ στόμα ἡμῶν ἀπὸ γέλωτος, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀπὸ ἀγαλλιάσεως· τότε ἔλεγον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, Μεγαλεῖα ἔκαμε δι' αὐτοὺς ὁ Κύριος.

3 Μεγαλεῖα ἔκαμεν ὁ Κύριος δι' ὑμᾶς· ἐνεπλή-
σθημεν χαρᾶς.
4 Ἐπίστρεψον, Κύριε, τοὺς αἰχμαλώτους ἡ-
μῶν, ὡς τοὺς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ.
5 Οἱ σπείροντες μετὰ δακρύων, ἐν ἀγαλλιάσει
θέλουσι θερίσει.
6 Ὅστις ἐξέρχεται, καὶ κλαίει, βαστάζων σπό-
ρον πολύτιμον, οὗτος βεβαίως θέλει ἐπιστρέψει
ἐν ἀγαλλιάσει, βαστάζων τὰ χειρόβολα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκζ'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Σολομῶντος.

ΕΑΝ ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
κοπιάζουσιν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν· ἐὰν ὁ Κύριος
δὲν φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἀγρυπνεῖ ὁ φύλαξ·
2 Μάταιον (εἶναι) εἰς ἐσᾶς, νὰ σηκόνησθε πρωΐ,
νὰ πλαγιάζηται ἀργά, τρώγοντες τὸν ἄρτον τοῦ
κόπου· (ὁ Κύριος) βεβαίως δίδει ὕπνον εἰς τὸν
ἀγαπητὸν αὐτοῦ.
3 Ἰδού, κληρονομία παρὰ τοῦ Κυρίου (εἶναι)
τὰ τέκνα· μισθὸς (αὐτοῦ), ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας·

4 Καθὼς (εἶναι) τὰ βέλη ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς νεότητος.

5 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐγέμισε τὴν θελοθήκην αὐτοῦ ἐκ τούτων· (οἱ τοιοῦτοι) δὲν θέλουσι καταισχυνθῆ, ὅταν λαλῶσι μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐν τῇ πύλῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκή.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν·

ΜΑΚΑΡΙΟΣ πᾶς ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ περιπατῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Διότι θέλεις τρώγει ἀπὸ τοῦ κόπου τῶν χειρῶν σου· μακάριος θέλεις εἶσθαι, καὶ εὐτυχία εἰς σέ.

3 Ἡ γυνή σου (θέλει εἶσθαι), ὡς ἄμπελος, εἰς τὰ πλάγια τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ, οὕτω θέλει εὐλογηθῆ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

5 Ὁ Κύριος θέλει σὲ εὐλογήσει ἐκ τῆς Σιών, καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ καλὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ θέλεις ἰδεῖ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη
ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου,
ἂς εἰπῇ τώρα ὁ Ἰσραήλ.

2 Πολλάκις μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου·
ἀλλὰ δὲν ὑπερίσχυσαν ἐνάντίον μου.

3 Οἱ γεωργοὶ ἠροτρίασαν ἐπὶ τῶν νώτων μυ·
ἔσυραν μακρὰ τὰ αὐλάκια αὐτῶν.

4 (Ἀλλὰ) δίκαιος ὁ Κύριος· κατέκοψε τὰ σχοι-
νία τῶν ἀσεβῶν.

5 Ἂς αἰσχυνθῶσι, καὶ ἂς στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπί-
σω, πάντες οἱ μισοῦντες τὴν Σιών.

6 Ἂς γείνωσιν ὡς τὸ χόρτον τῶν δωμάτων,
τὸ ὁποῖον πρὶν ἐκριζωθῇ ξηραίνεται·

7 Ἀπὸ τῦ ὁποίυ δὲν γεμίζει ὁ θεριςὴς τὴν χεῖρα
αὐτῦ, οὐδὲ ὁ δένων τὰ χειρόβολα τὸν κόλπον αὐτοῦ.

8 Ὥστε οἱ διαβάται δὲν θέλουσιν εἰπεῖ. Εὐλο-
γία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· σᾶς εὐλογοῦμεν ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ρλ'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΕΚ βαθέων ἔκραξα πρὸς σὲ, Κύριε.

2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· ἂς ἦναι τὰ ὦτά σου προσεκτικὰ εἰς τὴν φωνὴν τῶν δεήσεών μου.

3 Ἐὰν Κύριε, παρατηρήσῃς ἀνομίας, Κύριε, τίς θέλει δυνηθῇ νὰ σταθῇ;

4 Παρὰ σοὶ ὅμως (εἶναι) συγχώρησις, διὰ νὰ σὲ φοβῶνται.

5 Προσέμεινα τὸν Κύριον, προσέμεινεν ἡ ψυχή μου, καὶ ἤλπισα ἐπὶ τὸν λόγον αὐτοῦ.

6 Ἡ ψυχή μου (προσμένει) τὸν Κύριον, μᾶλλον παρὰ τοὺς προσμένοντας τὴν αὐγήν, (ναὶ,) τοὺς προσμένοντας τὴν αὐγήν.

7 Ἂς ἐλπίζῃ ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· διότι παρὰ Κυρίῳ (εἶναι) ἔλεος, καὶ λύτρωσις πολλὴ παρ' αὐτῷ·

8 Καὶ αὐτὸς θέλει λυτρώσει τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρλα΄.

Ὠδὴ τῶν Ἀναϐαθμῶν, τοῦ Δαϐίδ.

ΚΥΡΙΕ, δὲν ὑπερηφανεύθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ὑψώθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ περιπατῶ εἰς πράγματα μεγάλα καὶ ὑψηλότερα ὑπὲρ ἐμέ.

2 Βεϐαίως, ὑπέταξα καὶ καθησύχασα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· ἡ ψυχή μου (εἶναι) εἰς ἐμὲ ὡς ἀπογεγαλακτισμένον παιδίον.

3 Ἂς ἐλπίζῃ ὁ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ρλϐ΄.

Ὠδὴ τῶν Ἀναϐαθμῶν,

ΕΝΘΥΜΗΘΗΤΕ, Κύριε, τὸν Δαϐίδ, καὶ πάντας τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ·

2 Πῶς ὤμοσεν εἰς τὸν Κύριον (καὶ) ἔκαμεν εὐχὴν εἰς τὸν ἰσχυρὸν (Θεὸν) τοῦ Ἰακώϐ·

3 Δὲν θέλω εἰσέλθει ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου μου, δὲν θέλω ἀναϐῇ εἰς τὴν κλίνην τῆς στρωμνῆς μου,

4 Δὲν θέλω δώσει ὕπνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς
μου, νυσταγμὸν εἰς τὰ βλέφαρά μου,

5 Ἑωσοῦ εὕρω τόπον διὰ τὸν Κύριον, κατοι-
κίαν διὰ τὸν ἰσχυρὸν (Θεὸν) τοῦ Ἰακώϐ.

6 Ἰδοὺ, ἠκούσαμεν περὶ αὐτῆς ἐν Ἐφραθά·
εὑρήκαμεν αὐτὴν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Ἰαάρ.

7 Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ· ἂς
προσκυνήσωμεν εἰς τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτȢ.

8 Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
σὺ, καὶ ἡ κιϐωτός τῆς δυνάμεώς σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἂς ἐνδυθῶσι δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὅσιοί σου ἂς ἀγάλλωνται.

10 Ἕνεκεν Δαϐὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ κεχρισμένου σου.

11 Ὤμοσεν ὁ Κύριος ἀλήθειαν πρὸς τὸν Δα-
ϐὶδ, δὲν θέλει ἀθετήσει αὐτὴν, Ἐκ τοῦ καρποῦ
τοῦ σώματός σου θέλω θέσει ἐπὶ τὸν θρόνον σου.

12 Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου τὰ ὁποῖα θέλω διδάξει
αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ τούτων θέλουσι καθίσει δια-
παντὸς ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

13 Διότι ἔκλεξεν ὁ Κύριος τὴν Σιών· εὐηρεστήθη νὰ κατοικῇ ἐν αὐτῇ.

14 Αὕτη (εἶναι) ἡ ἀνάπαυσίς μου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐνταῦθα θέλω κατοικεῖ, διότι ἠγάπησα αὐτήν.

15 Θέλω εὐλογήσει ἐν εὐλογίᾳ τὰς τροφὰς αὐτῆς· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς θέλω χορτάσει ἄρτον·

16 Καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς θέλω ἐνδύσει σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐν ἀγαλλιάσει.

17 Ἐκεῖ θέλω κάμει νὰ βλαστήσῃ κέρας εἰς τὸν Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνον διὰ τὸν κεχρισμένον μυ.

18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ θέλω ἐνδύσει αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν θέλει ἀνθεῖ τὸ διάδημα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρλγ'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαβίδ.

ΙΔΟΥ, τί καλὸν καὶ τί τερπνὸν, νὰ συγκατοικῶσιν ἐν ὁμονοίᾳ ἀδελφοί!

2 (Εἶναι) ὡς τὸ πολύτιμον μῦρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα, τὸν πώ-

γωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·

3 Ὡς ἡ δρόσος τοῦ Ἀερμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Σιών· διότι ἐκεῖ διώρισεν ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ρλδ'.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

ΙΔΟΥ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Κυρίου, οἱ ἱστάμενοι τὴν νύκτα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

2 Ὑψώσατε τὰς χεῖράς σας (εἰς) τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Νὰ σὲ εὐλογήσῃ ὁ Κύριος ἐκ τῆς Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν!

ΨΑΛΜΟΣ ρλέ.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι τοῦ Κυρίου,

2 Οἱ ἱστάμενοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διότι ἀγαθὸς ὁ Κύριος

ψαλμῳδήσατε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διότι (εἶναι) τερπνόν.

4 Διότι τὸν Ἰακὼβ ἔκλεξεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Κύριος, τὸν Ἰσραὴλ εἰς θησαυρὸν αὐτοῦ.

5 Διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι μέγας ὁ Κύριος· καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν (εἶναι) ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν, ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀναβιβάζει νεφέλας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχήν· ἐκβάλλει ἀνέμους ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὅστις ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·

9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸ μέσον σου, Αἴγυπτε, ἐπὶ τὸν Φαραώ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ.

10 Ὅστις ἐπάταξεν ἔθνη μεγάλα, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

11 Τὸν Σιών, βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων, καὶ

τὸν Ὦγ, βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

13 Τὸ ὄνομά σου, Κύριε, (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ μνημόσυνόν σου, Κύριε, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Διότι θέλει κρίνει ὁ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ θέλει ἐλεήσει.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν (εἶναι) ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργον χειρῶν ἀνθρώπου.

16 Στόμα ἔχουσι, καὶ δὲν λαλοῦσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ δὲν βλέπουσιν·

17 Ὦτα ἔχουσι, καὶ δὲν ἀκούουσιν· οὐδὲ εἶναι πνοὴ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτῶν ἂς γείνωσιν, οἱ ποιοῦντες αὐτά· πᾶς ὁ ἐλπίζων ἐπ' αὐτά!

19 Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·

20 Οἶκος Λευΐ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ἐκ τῆς Σιὼν, ὁ κατοι-
κῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρλϛ'.

ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τὸν Κύριον, διότι (εἶναι) ἀ-
γαθός· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τῶν θεῶν· διότι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον τῶν κυρίων· διότι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τὸν μόνον ποιοῦντα θαυμάσια μεγάλα· διότι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τὸν ποιήσαντα τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει·
διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τὸν στερεώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τὸν ποιήσαντα τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους·
διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

8 Τὸν ἥλιον, διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς ἡμέρας·
διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, διὰ νὰ ἐξου-

σιάζωσιν ἐπὶ τῆς νυκτός· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τὸν πατάξαντα τὴν Αἴγυπτον εἰς τὰ πρωτότοκα αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

11 Καὶ ἐξαγαγόντα τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ἡπλωμένῳ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τὸν διαιρέσαντα τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς (δύο) μέρη· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

14 Καὶ διαβιβάσαντα τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

15 Καὶ καταστρέψαντα τὸν Φαραὼ καὶ τὸ στράτευμα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τὸν ὁδηγήσαντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τὸν πατάξαντα βασιλεῖς μεγάλους· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

18 Καὶ ἀποκτείναντα βασιλεῖς κραταιούς· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

19 Τὸν Σηὼν, βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων· διό-
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

20 Καὶ τὸν Ὢγ, βασιλέα τῆς Βασάν· διότι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

21 Καὶ δόντα τὴν γῆν αὐτῶν εἰς κληρονομί-
αν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

22 Κληρονομίαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, τὸν δοῦλον
αὐτοῦ· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Τὸν μνησθέντα ἡμῶν ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ-
μῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

24 Καὶ λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡ-
μῶν· διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Τὸν διδόντα τροφὴν εἰς πᾶσαν σάρκα· διότι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Δοξολογεῖτε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ· διότι
εἰςτὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρλζ΄.

ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσα-
μεν, καὶ ἐκλαύσαμεν, ὅτε ἐνεθυμήθημεν τὴν Σιών.

2 Ἐπὶ τὰς ἰτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰς κιθάρας ἡμῶν.

3 Διότι οἱ αἰχμαλωτίσαντες ἡμᾶς ἐκεῖ ἐζήτησαν παρ' ἡμῶν λόγους ᾀσμάτων· καὶ οἱ ἐρημώσαντες ἡμᾶς· ὕμνον (λέγοντες,) ψάλλετε εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ᾠδῶν τῆς Σιών.

4 Πῶς νὰ ψάλωμεν τήν ᾠδὴν τοῦ Κυρίου ἐπὶ ξένης γῆς;

5 Ἐὰν σὲ λησμονήσω, Ἱερουσαλὴμ, ἂς λησμονηθῇ ἡ δεξιά μου!

6 Ἂς κολληθῇ ἡ γλῶσσά μου εἰς τὸν οὐρανίσκον μου, ἐὰν δὲν σὲ ἐνθυμῶμαι· ἐὰν δὲν προτάξω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εὐφροσύνης μου!

7 Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, οἵτινες τὴν ἡμέραν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔλεγον, Καταδαφίσατε, καταδαφίσατε (αὐτὴν), ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος, ἡ μέλλουσα νὰ ἐρημωθῇς, μακάριος ὅστις σοὶ ἀνταποδώσῃ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ὅσα ἔπραξας εἰς ἡμᾶς!

9 Μακάριος ὅστις πιάσῃ καὶ ῥίψῃ τὰ νήπιά σου ἐπὶ τὴν πέτραν!

ΨΑΛΜΟΣ ρλή.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΘΕΛΩ σὲ δοξολογήσει ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω ψαλμῳδήσει εἰς σὲ ἔμπροσθεν τῶν θεῶν.

2 Θέλω προσκυνήσει πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· καὶ θέλω δοξολογήσει τὸ ὄνομά σου, διὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ διὰ τὴν ἀλήθειάν σου· διότι ἐμεγάλυνας τὸν λόγον σου ὑπὲρ πᾶσαν τὴν φήμην σου.

3 Καθ' ἣν ἡμέραν ἔκραξα, μοῦ εἰσήκουσας· μὲ ἐνίσχυσας (μὲ) δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ μου.

4 Θέλουσι σὲ δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅταν ἀκούσωσι τοὺς λόγους τοῦ στόματός σου·

5 Καὶ θέλουσι ψάλλει ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου·

6 Ὅτι ὁ Κύριος (εἶναι) ὑψηλὸς, ἐπιβλέπει ὅμως ἐπὶ τὸν ταπεινόν· τὸν δὲ ὑψηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν.

7 Ἐὰν περιπατήσω ἐν μέσῳ στενοχωρίας, θέλεις μὲ ζωοποιήσει· θέλεις ἐκτείνει τὴν χεῖρά σε κατὰ τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ σώσει.

8 Ὁ Κύριος θέλει ἐκτελέσει (τὰ) περὶ ἐμοῦ· Κύριε, τὸ ἔλεός σου (μένει) εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παραβλέψῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρλθ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥΡΙΕ, ἐδοκίμασάς με, καὶ (μὲ) ἐγνώρισας.

2 Σὺ γνωρίζεις τὸ κάθισμά μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου· νοεῖς τοὺς λογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.

3 Ἐξερευνᾷς τὸ περιπάτημά μου καὶ τὸ πλαγίασμά μου, καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου γνωρίζεις.

4 Διότι καὶ πρὶν (ἔλθῃ) ὁ λόγος εἰς τὴν γλῶσσάν μου, ἰδοὺ, Κύριε γνωρίζεις τὸ πᾶν.

5 Μὲ περικυκλόνεις ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν, καὶ ἔθεσας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

6 Ἡ γνῶσις (αὕτη εἶναι) ὑπερθαύμαστος εἰς ἐμέ· εἶναι ὑψηλή· δὲν δύναμαι (νὰ φθάσω) εἰς αὐτήν.

7 Ποῦ νὰ ὑπάγω ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ νὰ φύγω;

8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶσαι ἐκεῖ· ἐὰν πλαγιάσω εἰς τὸν ᾅδην, ἰδοὺ σύ.

9 (Ἐὰν) λάβω τὰς πτέρυγας τῆς αὐγῆς, (καὶ) κατοικήσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10 Καὶ ἐκεῖ θέλει μὲ ὁδηγήσει ἡ χείρ σου, καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ κρατεῖ.

11 Ἐὰν εἴπω, Ἀλλὰ τὸ σκότος θέλει μὲ σκεπάσει, καὶ ἡ νὺξ θέλει εἶσθαι φῶς περὶ ἐμέ·

12 Καὶ αὐτὸ τὸ σκότος δὲν σκεπάζει (οὐδὲν) ἀπὸ σοῦ· καὶ ἡ νὺξ λάμπει ὡς ἡ ἡμέρα· (εἰς σὲ) τὸ σκότος (εἶναι) ὡς τὸ φῶς.

13 Διότι σὺ ἐμόρφωσας τοὺς νεφρούς μου· μὲ περιετύλιξας ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου.

14 Θέλω σὲ ὑμνεῖ, διότι φοβερῶς (καὶ) θαυμασίως ἐπλάσθην· θαυμάσια (εἶναι) τὰ ἔργα σου· καὶ ἡ ψυχή μου κάλλιστα γνωρίζει (τοῦτο).

15 Δὲν ἐκρύφθησαν τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ σοῦ, ἐνῷ ἐπλαττόμην ἐν τῷ κρυπτῷ, (καὶ) διεμορφονόμην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

16 Τὸ ἀδιαμόρφωτον τοῦ σώματός μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ σου πάντα ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα, (ὡς καὶ) αἱ ἡμέραι (καθ' ἃς) ἐσχηματίζοντο, καὶ ἐνῷ οὐδὲν ἐκ τέτων (ὑπῆρχε)·

17 Πόσον δὲ πολύτιμοι εἶναι εἰς ἐμὲ αἱ βουλαί σου, Θεέ! πόσον ἐμεγαλύνθη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν!

18 ('Εὰν) ἤθελον νὰ ἀπαριθμήσω αὐτὰς, ὑπερβαίνεσι τὴν ἄμμον· ἐξυπνῶ, καὶ ἔτι εἶμαι μετὰ σοῦ.

19 Βεβαίως θέλεις θανατώσει τοὺς ἀσεβεῖς, Θεέ· ἀπομακρύνθητε λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ, ἄνδρες αἱμάτων

20 Διότι λαλοῦσι κατὰ σοῦ ἀσεβῶς· οἱ ἐχθροί σου λαμβάνουσι (τὸ ὄνομά σου) ἐπὶ ματαίῳ.

21 Δὲν μισῶ τάχα, Κύριε, τοὺς μισοῦντάς σε; καὶ δὲν ἀγανακτῶ κατὰ τῶν ἐπανισταμένων ἐπὶ σέ;

22 Μὲ τέλειον μῖσος μισῶ αὐτούς· διὰ ἐχθροὺς ἔχω αὐτούς.

23 Δοκίμασόν με, Θεὲ, καὶ γνώρισον τὴν καρδίαν μου· ἐξέτασόν με, καὶ μάθε τοὺς στοχασμούς μου·

24 Καὶ ἰδὲ, ἂν (ὑπάρχῃ) ἐν ἐμοὶ ὁδὸς ἀνομί-
ας· καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὴν ὁδὸν τὴν αἰώνιον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'.

Εἰς τὸν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΝ με, Κύριε, ἀπὸ ἀνθρώπου
πονηροῦ· λύτρωσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου.
2 Οἵτινες διαλογίζονται πονηρὰ ἐν τῇ καρδίᾳ·
ὅλην τὴν ἡμέραν παρατάττονται (εἰς) πολέμους.
3 Ἠκόνησαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς ὄφεως·
φαρμάκιον ἀσπίδος (εἶναι) ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
Διάψαλμα.
4 Φύλαξόν με, Κύριε, ἀπὸ χειρῶν ἀσεβοῦς· λύ-
τρωσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου· οἵτινες ἐμηχα-
νεύθησαν νὰ ὑποσκελίσωσι τὰ διαβήματά μου.
5 Οἱ ὑπερήφανοι ἔκρυψαν κατ' ἐμοῦ παγίδα,
καὶ μὲ σχοινία ἥπλωσαν δίκτυα εἰς τὴν διάβασίν
(μου)· ἔστησαν δι' ἐμὲ βρόχια. Διάψαλμα.
6 Εἶπον πρὸς τὸν Κύριον, Σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός
μου· ἀκροάσθητι, Κύριε, τῆς φωνῆς τῶν δεήσε-
ών μου·

7 Κύριε Θεὲ, ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, σὺ περιεσκέπασας τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ δώσῃς, Κύριε, εἰς τὸν ἀσεβῆ τὰς ἐπιθυμίας (αὐτοῦ)· μὴ ἀφήσῃς νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ στοχασμὸς αὐτοῦ, (μήποτε) ὑψωθῶσι. Διάψαλμα.

9 Ἡ πονηρία τῶν χειλέων τῶν περικυκλούντων με ἂς σκεπάσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

10 Ἄνθρακες πεπυρακτωμένοι ἂς πέσωσιν ἐπ' αὐτούς· ἂς ῥιφθῶσιν εἰς τὸ πῦρ, εἰς λάκκους βαθεῖς, διὰ νὰ μὴ ἐγερθῶσι (πλέον).

11 Ἄνθρωπος κακόγλωσσος ἂς μὴ στερεωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ κακία θέλει καταδιώξει τὸν ἄδικον ἄνθρωπον, ἑωσοῦ ἀπολέσῃ (αὐτόν).

12 Ἐξεύρω ὅτι ὁ Κύριος θέλει κάμει τὴν κρίσιν τοῦ τεθλιμμένου, (καὶ) τὴν δίκην τῶν πτωχῶν.

13 Βεβαίως οἱ δίκαιοι θέλουσι δοξολογεῖ τὸ ὄνομά σου· οἱ εὐθεῖς θέλουσι κατοικεῖ ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμά.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ΚΥΡΙΕ, πρὸς σὲ ἔκραξα· σπεῦσον πρὸς ἐμέ· ἀκροάσθητι τῆς φωνῆς μου, ὅταν κράζω πρὸς σέ.

2 Ἂς κατευθυνθῇ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου (ὡς) θυμίαμα· ἡ ὕψωσις τῶν χειρῶν μου (ἂς γείνῃ ὡς) θυσία ἑσπερινή.

3 Βάλε, Κύριε, φυλακὴν εἰς τὸ στόμα μου· φύλαττε τὴν θύραν τῶν χειλέων μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς πρᾶγμα πονηρὸν, ὥστε νὰ ἐκτελῶ πράξεις ἀσεβεῖς μετὰ ἀνθρώπων ἐργαζομένων ἀνομίαν· μηδὲ νὰ φάγω ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν φαγητῶν.

5 Ἂς μὲ κτυπᾷ ὁ δίκαιος· (τοῦτο θέλει εἶσθαι) ἔλεος· καὶ ἂς μὲ ἐλέγχῃ· (τοῦτο θέλει εἶσθαι) μύρον ἐξαίρετον· δὲν θέλει βλάψει τὴν κεφαλήν μου· διότι μάλιστα καὶ θέλω προσεύχεσθαι (ὑπὲρ αὐτῶν) ἐν ταῖς συμφοραῖς αὐτῶν.

6 Ὅτε οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν περιήρχοντο εἰς τόπους πετρώδεις, ἤκουσαν τὰ λόγιά μου, ὅτι ἦσαν γλυκέα.

7 Τὰ ὀστᾶ ἡμῶν διασκορπίζονται ἐν τῷ στό-
ματι τοῦ τάφου, ὡς (ὅταν) τις κόπτῃ καὶ σχίζῃ
(ξύλα) ἐπὶ τὴν γῆν.

8 Διὰ τοῦτο οἱ ὀφθαλμοί μου, Κύριε Θεὲ, (ἀτε-
νίζουσι) πρὸς σέ· ἐπὶ σὲ ἤλπισα· μὴ καταστρέψῃς
τὴν ψυχήν μου.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ τῆς παγίδος, (τὴν ὁποίαν)
ἔστησαν δι' ἐμὲ, καὶ ἀπὸ τῶν βρόχων τῶν ἐργα-
ζομένων ἀνομίαν.

10 Ἂς πέσωσιν ὁμοῦ οἱ ἀσεϐεῖς εἰς τὰ δίκτυα
αὐτῶν, ἐνῷ ἐγὼ θέλω περάσει (ἀϐλαϐής).

ΨΑΛΜΟΣ ρμϐ'.

Μασχὶλ τοῦ Δαϐίδ· προσευχὴ ὅτε ἦτον
ἐν τῷ σπηλαίῳ.

ΜΕ τὴν φωνήν μου ἔκραξα πρὸς τὸν Κύριον·
μὲ τὴν φωνήν μου πρὸς τὸν Κύριον ἐδεήθην.

2 Θέλω ἐκχέει ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν με·
τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ θέλω ἀπαγγείλει.

3 Ὅτε τὸ πνεῦμά μου ἦτο κατατεθλιμμένον
ἐν ἐμοὶ, τότε σὺ ἐγνώρισας τὴν ὁδόν μου. Παγίδα

ἔκρυψαν δι' ἐμὲ, ἐν τῇ ὁδῷ, τὴν ὁποίαν περιεπάτουν.

4 Ἔϐλεπον εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ παρετήρουν, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ γνωρίζων με· καταφύγιον ἐχάθη ἀπ' ἐμοῦ, (καὶ) δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

5 Πρὸς σὲ, Κύριε, ἔκραξα, (καὶ) εἶπον, Σὺ (εἶσαι) ἡ καταφυγή μου, ἡ μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσεξον εἰς τὴν φωνήν μου, διότι ταλαιπωροῦμαι σφόδρα· ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, διότι εἶναι δυνατώτεροί μου.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου. οἱ δίκαιοι θέλουσι μὲ περικυκλώσει, ὅταν μὲ ἀνταμείψῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρμγʹ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαϐίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε τῆς προσευχῆς μου· ἀκροάσθητι τῶν δεήσεών μου· ἀποκρίθητι εἰς ἐμὲ, κατὰ τὴν ἀλήθειάν σου, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου

σου· διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἐνώπιόν σου οὐδεὶς (ἄνθρωπος) ζῶν.

3 Διότι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν ἕως ἐδάφους τὴν ζωήν μου· μὲ ἐκάθισεν εἰς σκοτεινοὺς τόπους, ὡς τοὺς αἰωνίους νεκρούς.

4 Διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμά μου εἶναι κατατεθλιμμένον ἐντός μου, (καὶ) ἡ καρδία μου τεταραγμένη ἐν ἐμοί.

5 Ἐνθυμοῦμαι τὰς ἀρχαίας ἡμέρας· διαλογίζομαι πάντα τὰ ἔργα σου· μελετῶ εἰς τὰ ποιήματα τῶν χειρῶν σου.

6 Ἐκτείνω πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου σὲ (διψᾷ) ὡς γῆ ἄνυδρος. Διάψαλμα.

7 Ταχέως εἰσάκουσόν με, Κύριε· τὸ πνεῦμά μου ἐκλείπει· μὴ κρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῶ μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν λάκκον.

8 Κάμε με νὰ ἀκούσω τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· διότι ἐπὶ σὲ ἔθεσα τὸ θάῤῥος μου· γνώρισόν με τὴν ὁδὸν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιπατῶ·

διότι πρὸς σὲ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.

9 Ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με νὰ κάμνω τὸ θέλημά σου· διότι σὺ (εἶσαι) ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἂς μὲ ὁδηγήσῃ εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν.

11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζωοποίησόν με· διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἐξάγαγε τὴν ψυχήν μου ἐκ τῆς στενοχωρίας.

12 Καὶ διὰ τὸ ἔλεός σου ἐξολόθρευσον τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀφάνισον πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· διότι ἐγὼ (εἶμαι) δοῦλός σου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'.

(Ψαλμὸς) τοῦ Δαβίδ.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ὁ Κύριος, ἡ δύναμίς μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον, τοὺς δακτύλους μου εἰς μάχην·

2 Τὸ ἔλεός μου, καὶ τὸ ὀχύρωμά μου, τὸ ὑψηλὸν καταφύγιόν μου, καὶ ὁ ἐλευθερωτής μου· ἡ

ἀσπίς μου· ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ὑποτάσσει τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε τί(εἶναι)ὁ ἄνθρωπος,καὶ γνωρίζεις αὐτόν! (ἢ) ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπυ, καὶ συλλογίζεσαι αὐτόν !

4 Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν ματαιότητα· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ (εἶναι) ὡς σκιὰ παρερχομένη.

5 Κύριε, κλῖνον τοὺς οὐρανούς σου, καὶ κατάϐηθι· ἔγγιξον τὰ ὄρη, καὶ θέλουσι καπνίσει.

6 Ἄστραψον ἀστραπὴν, καὶ θέλεις διασκορπίσει αὐτούς· ῥίψον τὰ βέλη σου, καὶ θέλεις ἐξολοθρεύσει αὐτούς.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἐκ χειρὸς τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλοτρίου,

8 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν (εἶναι) δεξιὰ ψεύδους.

9 Θεὲ, ᾠδὴν νέαν θέλω ψάλλει εἰς σέ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ, θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς σέ·

10 Τὸν διδόντα σωτηρίαν εἰς τοὺς βασιλεῖς· τὸν λυτρόνοντα Δαϐὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἀπὸ ῥομφαίας πονηρᾶς.

11 Λύτρωσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ χειρὸς τῶν υἱῶν τοῦ ἀλλοτρίου, τῶν ὁποίων τὸ στόμα λαλεῖ ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν (εἶναι) δεξιὰ ψεύδοος.

12 Διὰ (νὰ ἦναι) οἱ υἱοὶ ἡμῶν ὡς νεόφυτα, αὐξάνοντες εἰς τὴν νεότητα αὐτῶν· αἱ θυγατέρες ἡμῶν, ὡς ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τετορνευμένοι πρὸς στολισμὸν παλατίου·

13 Αἱ ἀποθῆκαι ἡμῶν πλήρεις, ὥστε νὰ δίδωσι πᾶν εἶδος τροφῆς· τὰ πρόβατα ἡμῶν πληθυνόμενα εἰς χιλιάδας (καὶ) μυριάδας ἐν τοῖς ἀγροῖς ἡμῶν·

14 Οἱ βόες ἡμῶν πολύτοκοι· νὰ μὴ ὑπάρχῃ μήτε ἔφοδος (ἐχθρῶν), μήτε ἐξόρμησις, μηδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν.

15 Μακάριος ὁ λαὸς, ὅστις (εὑρίσκεται) ἐν τοιαύτῃ καταστάσει! μακάριος ὁ λαὸς, τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος (εἶναι) ὁ Θεὸς αὐτοῦ!

ΨΑΛΜΟΣ ρμέ.

Αἴνεσις τοῦ Δαβίδ.

ΘΕΛΩ σὲ ὑψόνει, Θεέ μου, βασιλεῦ· καὶ θέλω εὐλογεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν θέλω σὲ εὐλογεῖ· καὶ θέλω αἰνεῖ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Μέγας ὁ Κύριος, καὶ ἀξιύμνητος σφόδρα· καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστος.

4 Γενεὰ εἰς γενεὰν θέλει ἐπαινεῖ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ μεγαλεῖά σου θέλει διηγεῖσθαι.

5 Θέλω λαλεῖ περὶ τῆς ἐνδόξου μεγαλοπρεπείας τῆς μεγαλειότητός σου, καὶ περὶ τῶν θαυμαστῶν ἔργων σου·

6 Καὶ θέλουσι λέγει τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου κατορθωμάτων, καὶ θέλω διηγεῖσθαι τὴν μεγαλωσύνην σου.

7 Θέλουσι διαδίδει τὴν μνήμην τοῦ πλήθους τῆς ἀγαθότητός σου, καὶ θέλουσιν ἀλαλάξει τὴν δικαιοσύνην σου.

8 Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Ἀγαθὸς ὁ Κύριος πρὸς πάντας· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ποιήματα αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σὲ αἰνεῖ· καὶ οἱ ὅσιοί σου θέλουσι σὲ εὐλογεῖ.

11 Τὴν δόξαν τῆς βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει, καὶ θέλουσι διηγεῖσθαι τὸ μεγαλεῖόν σου·

12 Διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

14 Ὁ Κύριος ὑποστηρίζει πάντας τοὺς πίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κεκυρτωμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων ἀποβλέπουσι πρὸς σέ· καὶ σὺ δίδεις εἰς αὐτοὺς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ.

16 Ἀνοίγεις τὴν χεῖρά σου, καὶ χορταίνεις τὴν ἐπιθυμίαν παντὸς ζῶντος.

17 Δίκαιος ὁ Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐ-

τοῦ, καὶ ἀγαθὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ὁ Κύριος (εἶναι) πλησίον πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν· πάντων τῶν ἐπικαλουμένων αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Ἐκπληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν εἰσακούει, καὶ σώζει αὐτούς.

20 Ὁ Κύριος φυλάττει πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· θέλει δὲ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς.

21 Τὸ στόμα μου θέλει λαλεῖ τὴν αἴνεσιν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶσα σὰρξ ἂς εὐλογῇ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ρμς'.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Αἴνει, ψυχή μου, τὸν Κύριον.

2 Θέλω αἰνεῖ τὸν Κύριον ἐνόσῳ ζῶ· θέλω ψαλμῳδεῖ εἰς τὸν Θεόν μου ἐνόσῳ ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι σωτηρία.

4 Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐξέρχεται· αὐτὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ ἀφανίζονται.

5 Μακάριος (ἐκεῖνος), τοῦ ὁποίου βοηθὸς (εἶναι) ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ· τοῦ ὁποίου ἡ ἐλπὶς (εἶναι) ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάττοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·

7 Τὸν ποιοῦντα κρίσιν εἰς τοὺς ἀδικουμένους· τὸν διδόντα τροφὴν εἰς τοὺς πεινῶντας. Ὁ Κύριος ἐλευθερόνει τοὺς δεσμίους·

8 Ὁ Κύριος ἀνοίγει (τοὺς ὀφθαλμοὺς) τῶν τυφλῶν· ὁ Κύριος ἀνορθοῖ τοὺς κεκυρτωμένους· ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς δικαίους·

9 Ὁ Κύριος διαφυλάττει τοὺς ξένους· ὑπερασπίζεται τὸν ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν τὴν δὲ ὁδὸν τῶν ἁμαρτωλῶν καταστρέφει.

10 Ὁ Κύριος θέλει βασιλεύει εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου, Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρμζ'.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον· διότι (εἶναι) καλὸν νὰ ψάλλωμεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν· διότι (εἶναι) τερπνὸν, ἡ αἴνεσις πρέπουσα.

2 Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· θέλει συνάξει τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰσραήλ.

3 Ἰατρεύει τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δένει τὰς πληγὰς αὐτῶν.

4 Ἀριθμεῖ τὰ πλήθη τῶν ἄστρων· καλεῖ τὰ πάντα ὀνομαστί.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις (αὐτοῦ)· ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἀμέτρητος.

6 Ὁ Κύριος ὑψόνει τοὺς πρᾳους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ταπεινόνει ἕως ἐδάφους.

7 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον, εὐχαριστοῦντες· ψαλμῳδεῖτε εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τὸν σκεπάζοντα τὸν οὐρανὸν μὲ νεφέλας· τὸν ἑτοιμάζοντα βροχὴν διὰ τὴν γῆν· τὸν ἀναδιδόντα χόρτον ἐπὶ τῶν ὀρέων·

9 Τὸν διδόντα εἰς τὰ κτήνη τὴν τροφὴν αὐτῶν

(καὶ) εἰς τοὺς νεοσσοὺς τῶν κοράκων, οἵτινες
κράζουσι (πρὸς αὐτόν).

10 Δὲν χαίρει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἵππου· δὲν
ἡδύνεται εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀνδρός.

11 Ὁ Κύριος ἡδύνεται εἰς τοὺς φοβουμένους
αὐτὸν, εἰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον· αἴνει
τὸν Θεόν σου, Σιών.

13 Διότι ἐνεδυνάμωσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυ-
λῶν σου· ηὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν μέσῳ σου.

14 Βάλλει εἰρήνην (εἰς) τὰ ὅριά σου· σὲ χορ-
ταίνει μὲ τὸ πάχος τοῦ σίτου.

15 Ἀποστέλλει τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ (εἰς) τὴν
γῆν, ὁ λόγος αὐτοῦ τρέχει ταχύτατα.

16 Δίδει χιόνα ὡς μαλλίον· διασπείρει τὴν
πάχνην ὡς στάκτην.

17 Ῥίπτει τὸν κρύσταλλον αὐτοῦ ὡς κομμά-
τια· ἔμπροσθεν τοῦ ψύχους αὐτοῦ τίς δύναται νὰ
σταθῇ;

18 Ἀποςέλλει τὸν λόγον αὐτȣ͂, καὶ διαλύει αὐτά·
φυσᾷ τὸν ἄνεμον αὐτοῦ, (καὶ) τὰ ὕδατα ῥέουσιν.

19 Ἀναγγέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰακὼβ, τὰ διατάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις
αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

20 Δὲν ἔκαμεν οὕτως εἰς οὐδὲν ἔθνος· οὐδὲ
ἐγνώρισαν τὰς κρίσεις (αὐτοῦ). Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρμή.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ
τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιε καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐ-
τὸν, πάντα τὰ ἄστρα τοῦ φωτός.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ
τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Ἂς αἰνῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι αὐ-
τὸς προσέταξε, καὶ ἐκτίσθησαν·

6 Καὶ ἐστερέωσεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, (καὶ)
εἰς τὸν αἰῶνα· ἔθεσε διάταγμα τὸ ὁποῖον δὲν θέ-
λει παρέλθει.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

8 Πῦρ καὶ χάλαζα, χιὼν καὶ ἀτμὶς, ἀνεμο-
στρόβιλος, ὁ ἐκτελῶν τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη, καὶ πάντα τὰ βουνά· δένδρα καρ-
ποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι·

10 Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη· ἑρπετὰ, καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί· ἄρχον-
τες, καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς·

12 Νέοι τε καὶ παρθένοι, γέροντες μετὰ νεω-
τέρων·

13 Ἂς αἰνῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· διότι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ μόνου εἶναι ὑψωμένον· ἡ δόξα αὐ-
τοῦ (εἶναι) ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ αὐτὸς ὕψωσε κέρας εἰς τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, ὕμνον εἰς πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, λαοῦ (ὅστις εἶναι) πλησίον αὐτοῦ.
Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ᾠδὴν νέαν, τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ, ἐν τῇ συνάξει τῶν ὁσίων.

2 Ἂς εὐφραίνεται ὁ Ἰσραὴλ εἰς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ τῆς Σιὼν ἂς ἀγάλλωνται εἰς τὸν βασιλέα αὐτῶν.

3 Ἂς αἰνῶσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ χοροστατοῦντες· ἐν τυμπάνῳ καὶ κιθάρᾳ ἂς ψαλμῳδῶσιν εἰς αὐτόν.

4 Διότι ὁ Κύριος εὐδοκεῖ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· θέλει δοξάσει τοὺς πρᾴους ἐν σωτηρίᾳ.

5 Οἱ ὅσιοι θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐν δόξῃ· θέλουσιν ἀγάλλεσθαι ἐπὶ τὰς κλίνας αὐτῶν.

6 Αἱ ἐξυμνήσεις τοῦ Θεοῦ (θέλουσιν εἶσθαι) εἰς τὸν λάρυγγα αὐτῶν, καὶ ῥομφαία δίστομος εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν·

7 Διὰ νὰ κάμνωσιν ἐκδίκησιν εἰς τὰ ἔθνη, παιδείαν εἰς τοὺς λαούς·

8 Διὰ νὰ δέσωσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν μὲ ἁλύσεις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν μὲ δεσμὰ σιδηρᾶ·

9 Διὰ νὰ κάμωσιν ἐπ' αὐτοὺς τὴν γεγραμμένην κρίσιν. Ἡ δόξα αὕτη (θέλει εἶσθαι) εἰς πάντας τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρν'.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τῷ στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν διὰ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χοροστασίᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ ἂς αἰνῇ τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.